ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
សុត្តន្តបិដក
ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន
ទុតិយភាគ
៧៣

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

ព. ស. ២៥០៦

សុត្តន្តបិដកេ

ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

ទុតិយោ ភាគោ

ឯកាទសមោ ភិក្ខាទាយិវគ្គោ

បឋមំ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទានំ

(១) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ អាហុតីនម្បដិគ្គហំ
បវនា(១) អភិនិក្ខន្តំ វនា និព្វានគាមិនំ(២) ។
កដច្ឆុភិក្ខបាទាសិំ សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ
បញ្ញស្ស ឧបសន្តស្ស មហាវីរស្ស តាទិនោ ។
បទេនានុបទាយន្តោ(៣) និព្វាបេន្តំ(៤) មហាជនំ
វិត្តិ មេ បាហុណា តាវ ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ(៥) ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ភិក្ខាទានស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. បវា ។ ២ ម វនា និព្វានមាគតំ ។ ៣ ម. បទេនានុបទាយន្តំ និព្វាបេន្តេ មហាជនំ ឧឡារា វិត្តិ មេ ជាតា ពុទ្ធេ អាទិច្ចពន្ធុនេតិ ទិស្សន្តិ ។

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ទុតិយភាគ

ភិក្ខទាយិវគ្គ ទី ១១

ភិក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១) ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធមានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់គួរទទួលគ្រឿងបូជា ទ្រង់ចេញចាកព្រៃធំគឺតណ្ហាមកកាន់ព្រះនិព្វាន ។ ខ្ញុំទៅតាមស្នាមព្រះបាទានៃព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ញុំាងជនឲ្យរលត់ទុក្ខ ហើយបានថ្វាយភិក្ខាមួយវែក ដល់ព្រះមហេសីព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ទ្រង់មានប្រាជ្ញា មានព្រះហឫទ័យស្ងប់រម្ងាប់ មានព្យាយាមច្រើន ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ សេចក្ដីត្រេកអររបស់ខ្ញុំ មានប្រមាណច្រើនចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាអាទិច្ចពន្ធុ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃការថ្វាយភិក្ខា ។

សត្តាសីតិម្ហិតោ កប្បេ មហារេណុស្ស នាមកា
សត្តរតនសម្បន្នា សត្តេតេ ចក្កវត្តិនោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ភិក្ខទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ភិក្ខទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទានំ

(២) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ និសភាជានិយំ យថា
តិធាប្បភិន្នំ មាតង្គំ កុញ្ជរំវ មហេសិនំ ។
ឱភាសេន្តំ ទិសា សព្វា សាលរាជំវ បុប្ផិតំ(១)
រថិយា បដិបជ្ជន្តំ លោកជេដ្ឋំ នរុត្តមំ ។
ញាណេ ចិត្តំ បសាទេត្វា បគ្គហេត្វាន អញ្ជលឹ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ សិទ្ធត្ថំ អភិវាទយឹ ។

---

១ ម. ឧឡុរាជំវ បូរិតំ ។

ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ព្រះនាមមហារេណុដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះភិក្ខុទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ភិក្ខុទាយកត្ថេរាបទាន ។

ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ទី ២

[៦] (ខ្ញុំបានឃើញ) នូវព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់ដូចអាជានេយ្យដ៏ប្រសើរ ឬទ្រង់ដូចដំរីឈ្មោះមាតង្គៈ ដែលចុះប្រេងបីយ៉ាង ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ទ្រង់ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺច្បាស់ ទ្រង់ដូចដើមសាលពាជមានផ្ការីកហើយ ទ្រង់ជាច្បងក្នុងត្រៃលោក ទ្រង់ឧត្តមជាងនរៈ ទ្រង់ស្តេចនិមន្តទៅតាមច្រក បានញុំាងចិត្តខ្ញុំឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងញាណ (របស់ព្រះអង្គ) ខ្ញុំបានផ្គងអញ្ជលី មានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះសិទ្ធត្ថៈ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ញាណសញ្ញាយិទំ ផលំ ។
តេសត្តតិម្ហិតោ កប្បេ សោឡសាសុំ នរុត្តមា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ញាណសញ្ញិកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ញាណសញ្ញិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទានំ

(៣) តិវរាយំ និវសី(១) អហោសិ មាលិកោ តទា
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ សិទ្ធត្ថំ លោកបូជិតំ ។

១ ម. និវាសហំ ។

ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុ ដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃសេចក្តីសំគាល់ក្នុងញាណ ។ ក្នុងកប្បទី ៧៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ជាស្តេចឧត្តមជាង ជន ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យ ជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិ ហើយ ។

បានឮថា ព្រះញាណសញ្ញិកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវ គាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ។

ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៣) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាអ្នកក្រងផ្កា នៅអាស្រ័យ ក្នុងក្រុងឈ្មោះតិវរា បានឃើញព្រះពុទ្ធព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ មាន ធូលីគឺរាគៈទៅប្រាសហើយ ដែលសត្វលោកបូជាហើយ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

បសន្នចិត្តោ សុមនោ បុប្ផហត្ថំ អទាសហំ
យត្ថ យត្ថុបបជ្ជាមិ តស្ស កម្មស្ស វាហសា ។
អនុភោមិ ផលំ ឥដ្ឋំ បុព្វេ(១) សុកតមត្តនោ
បរិក្ខិត្តោ សុមល្លេហិ សសញ្ញាយ ឥទំ ផលំ(២) ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ចតុន្នវុតេ ឧបាទាយ ឋបេត្វា វត្តមានកំ
បញ្ច រាជសតា តត្ថ នជ្ជុបមសនាមកា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧប្បលហត្ថិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. បុព្វេ ។ ២ ម. បុប្ផទានស្សិទំ ផលំ ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយផ្កា ១ ក្តាប់ ខ្ញុំទៅកើតក្នុងភពណា ៗ តែងសោយផលជាទីប្រាថ្នាដែល ខ្លួនធ្វើល្អហើយក្នុងកាលមុន (ក្នុងភពនោះៗ) ដោយអំណាច អានិសង្សនៃកម្មនោះ ខ្ញុំមានផ្កាម្ទិះព័ទ្ធព័ទ្ធហើយ នេះជាផល នៃសេចក្តីសំគាល់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះ ហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជា ផលនៃពុទ្ធបូជា ។ អាស្រ័យកប្បគំរប់ ៩៤ វៀរលែងកប្ប បច្ចុប្បន្ននេះចេញ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេច ៥០០ ជាតិ ព្រះ នាមនដ្ឃុបមៈ ដូចគ្នា ក្នុងកប្បនោះ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំក៏បានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧប្បលហត្ថិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវ គាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ បទុប្បជកត្ថេរាបទានំ

(៤) សិទ្ធត្ថស្ស ភគវតោ ជាតិបុប្ផមទាសហំ

អាកាសេ សត្ត បុប្ផានិ ហាសោឆោកិរិតានិ(១) មេ ។

តេន កម្មេនហំ អជ្ជ អភិភោមិ នរាមរេ

ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។

សមន្តគន្ធនាមាសុំ តេរស ចក្កវត្តិនោ

ឥតោ បញ្ចមកេ កប្បេ ចាតុរន្តា ជនាធិបា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បទុប្បជកោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បទុប្បជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ហាសោត្តាកិរិតានិ ។

បទបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៤) ខ្ញុំបានថ្វាយផ្កាម្លិះ ដល់ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ខ្ញុំបានរោយកាយផ្កា ៧ ត្រង់ព្រះបាទ ដោយសេចក្ដីរីករាយ ។ ខ្ញុំគ្របសង្កត់ពួកជននិងទេវតាក្នុងថ្ងៃនេះ ដោយកុសលកម្មនោះ ខ្ញុំទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាផ្កា ។ ក្នុងកប្បគំរប់ ៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ១៣ ជាតិ ព្រះនាមសមន្តគន្ធៈដូចគ្នា ទ្រង់ផ្សាយអាណាចក្រទល់នឹងសមុទ្រទាំង ៤ ជាទីបំផុត ទ្រង់ជាធំជាងគណៈ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបទបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បទបូជកត្ថេរាបទាន ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

បញ្ចមំ មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៥) សុទស្សនោតិ នាមេន មាលាការោ អហំ តទា
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ ។
ជាតិបុប្ផំ គហេត្វាន បូជយឹ បទុមុត្តរំ
វិសុទ្ធចក្ខុ សុមនោ ទិព្វចក្ខុំ សមជ្ឈគំ ។
ឯតិស្សា បុប្ផបូជាយ ចិត្តស្ស បណិធីហិ ច
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជហំ ។
សោឡសាសឹសុ រាជានោ ទេវុត្តរសនាមកា
ឆត្តឹសម្ហិ ឥតោ កប្បេ ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មុដ្ឋិបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៥) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាអ្នកក្រងផ្កា ឈ្មោះសុទស្សនៈ បានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ប្រសើរជាងពួកនរៈ ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាម្លិះ បូជាចំពោះព្រះបទុមុត្តរៈ ខ្ញុំមានចក្ខុស្អាត មានចិត្តរីករាយ បានសម្រេចទិព្វចក្ខុ ។ ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិអស់ ១ សែនកប្ប ដោយពុទ្ធបូជានេះផង ដោយការតំកល់ចិត្តផង ។ ក្នុងកប្បទី ៣៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមទេវុត្តរៈដូចគ្នា មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ ឧទកបូជកត្ថេរាបទានំ

(៦) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ គច្ឆន្តំ អនិលញ្ជសេ
ឃតាសនំវ ជលិតំ អាទិត្តំវ ហុតាសនំ ។
បាណិនា ឧទកំ គយ្ហ អាកាសេ ឧក្ខិបឹ អហំ
សម្បដិច្ឆិ មហាវីរោ ពុទ្ធោ ការុណិកោ ឥសិ(១) ។
អន្តលិក្ខេ ឋិតោ សត្ថា បទុមុត្តរនាមកោ
មម សង្កប្បមញ្ញាយ ឥមា គាថា អភាសថ ។
ឥមិនា ទកទានេន បីតិឧប្បាទនេន ច
កប្បសតសហស្សម្បិ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជសិ ។
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ
បត្តោម្ហិ អចលំ ឋានំ ហិត្វា ជយបរាជយំ ។
សហស្សរាជនាមេន តយោ តេ ចក្កវត្តិនោ
បញ្ចសដ្ឋិកប្បសតេ ចាតុរន្តា ជនាធិបា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ។

---

១ ម. ឥសី ។

ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៦) ព្រះសម្ពុទ្ធមានវណ្ណៈដូចមាស ស្តេចនិមន្តទៅឰដ៏អាកាស រុងរឿងដូចភ្លើងឆេះឆ្នាំងខ្លាញ់ ឬដូចភ្លើងកំពុងឆេះភ្លឺរន្ទាល ។ ខ្ញុំកាន់យកទឹកដោយដៃ សាចទៅនាអាកាស ព្រះពុទ្ធមានព្យាយាមធំ ប្រកបដោយសេចក្តីករុណាចំពោះខ្ញុំ ទ្រង់ក៏ទទួល (នូវទឹកនោះ) ព្រះសាស្តាព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ឋិតនៅនាអាកាស ទ្រង់ជ្រាបនូវតំរិះរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់សំដែងគាថាទាំងនេះថា ក្នុង ១ សែនកប្ប អ្នកនឹងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិ ដោយការថ្វាយទឹកនេះផង ដោយការញុំាងបីតិឲ្យកើតឡើងផង ។ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ប្រសើរជាងពួកនរៈ ខ្ញុំព្រះអង្គលះបង់នូវការឈ្នះនិងការចាញ់ហើយ បានដល់នូវអចលដ្ឋានដោយកុសល-កម្មនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ១៦៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ទ្រង់ព្រះនាមសហស្សរាជដូចគ្នា ទ្រង់ផ្សាយអាណាចក្រទល់នឹងសមុទ្រទាំង ៤ ទ្រង់ជាធំជាងពួកជន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧទកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧទកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ នឡមាលិយត្ថេរាបទានំ

(៧) បទុមុត្តរពុទ្ធស្ស លោកជេដ្ឋស្ស តាទិនោ
តិណត្ថរេ និសិន្នស្ស ឧបសន្តស្ស តាទិនោ ។
នឡមាលំ គហេត្វាន ពន្ធិត្វា វីជនឹ(១) អហំ
ពុទ្ធស្ស ឧបនាមេសឹ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។
បដិគ្គហេត្វាន សព្វញ្ញូ វីជនឹ លោកនាយកោ
មម សង្កប្បមញ្ញាយ ឥមំ គាថំ អភាសថ ។
យថា មេ កាយោ និព្វាយិ បរិឡាហោ ន វិជ្ជតិ
តថេវ តិវិធគ្គីហិ ចិត្តំ តវ វិមុច្ចតុ ។

---

១ ម. ពីជិត្វា ពិជនឹ ។

បានឮថា ព្រះឧទកបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ។

នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៧) ព្រះបទុមុត្តរសម្ពុទ្ធ ជាច្បងក្នុងលោក ជាតាទិបុគ្គល ទ្រង់គង់លើគម្រាលស្មៅ មានព្រះហឫទ័យស្ងប់រម្ងាប់ ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាបបុស ចងធ្វើជាផ្ចិត បង្អោនថ្វាយព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ព្រះអង្គមិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ព្រះសព្វញ្ញូជាលោកនាយក ទ្រង់ទទួលផ្ចិតហើយ ទ្រង់ជ្រាបនូវគំនិតរបស់ខ្ញុំ ទើបទ្រង់សំដែងគាថានេះថា កាយរបស់តថាគត រលត់ទុក្ខហើយ សេចក្តីក្តៅក្រហាយមិនមានឡើយ យ៉ាងណាមិញ ចិត្តរបស់អ្នក ចូររួចស្រឡះចាកភ្លើងទាំងបីប្រការ យ៉ាងនោះដែរ ។

សត្តមំ ឧម្មមាលិយត្ថេរាបទានំ

សត្ថេ ទេក សមាគញ្ញុំ   យេ កេចិ ទុមនិស្សិតា
សុស្សាម ពុទ្ធវចនំ   ហាសយន្តញ្ច នាយកំ ។
និសិន្នោ កគក តត្ថ   ទេវសង្ឃបុរក្ខតោ
នាយកំ សម្បហំសេន្តោ   ឧមា តាជា អកាសជ ។
ឧមិណា វីជនិនានេន   ចិត្តស្ស បណិធីហិ ច
សុពួតោ នាម នាមេន   ចក្កវត្តិ ករិស្សតិ ។
តេន កម្មាវសេសេន   សុក្កមូលេន ចោទិតោ
មាលុតោ នាម នាមេន   ចក្កវត្តិ ករិស្សតិ ។
ឧមិណា វីជនិនានេន   សម្មានវិបុលេន ច
កប្បសត្តសហស្សម្ហិ   ទុគ្គតិំ នុបបជ្ជតិ ។
តិំសកប្បសហស្សម្ហិ   សុពួតា អដ្ឋតិំស តេ
ឯកូនតិំសសហស្សេ   អដ្ឋ មាលុតនាមកា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

នឡមាលិយកត្ថេរាបទាន ទី ៧

ទេវតាណាមួយ អាស្រ័យដើមឈើ ទេវតាទាំងអស់នោះ មកប្រជុំគ្នា (ដោយបំណងថា) ពួកយើងនឹងស្ដាប់ នូវពុទ្ធវចនៈ ដែលញុំាងទាយកឲ្យរីករាយ ៗ ឯព្រះមានព្រះភាគ មានពួកទេវតាចោមរោម ទ្រង់គង់លើកម្រាលនោះ ទ្រង់ញុំាងទាយកឲ្យរីករាយ ហើយសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះថា កុលបុត្តនេះ នឹងកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ មាននាមថាសុព្វតរាជ ដោយការថ្វាយនូវផ្លិតនេះផង ដោយការតំកល់ចិត្តផង កុល-បុត្តនោះ ជាបុគ្គលត្រូវកុសលមូលដាស់តឿនហើយ នឹងបានជាស្ដេចចក្រពត្តិទៀត មាននាមថាមាលុតរាជ ដោយសេសផលនៃកម្មនោះ ៗ ក្នុង ១ សែនកប្ប កុលបុត្តនេះមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ ដោយការថ្វាយផ្លិតនេះផង ដោយការរាប់អានដ៏ធំទូលាយផង ៗ ក្នុង៣០.០០០កប្ប នឹងបានជាក្សត្រ ៣៨ ជាតិ ក្សត្រទាំងនោះ ព្រះនាមថាសុព្វតរាជ, ក្នុង ២៩.០០០ កប្ប បានជាក្សត្រ៨ជាតិ ទ្រង់ព្រះនាមមាលុតរាជ ៗ បដិ-សម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ៨ និងអភិញ្ញា៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា នឡមាលិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

នឡមាលិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ ភាណវារំ ។

អដ្ឋមំ អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទានំ

(៨) កាននំ វនមោគយ្ហ អប្បសទ្ទំ និរាកុលំ
សីហាសនំ មយា ទិន្នំ អត្ថទស្សិស្ស តាទិនោ ។
មាលាហត្ថំ គហេត្វាន កត្វា ច នំ បទក្ខិណំ
សត្ថារំ បយិរុបាសិត្វា បក្កាមឹ ឧត្តរាមុខោ ។
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ
សន្និញ្ញាបេមិ(១) អត្តានំ ភវា សព្វេ សមូហតា ។
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សីហាសនស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. សន្និដ្ឋាបេមិ ។ កត្ថចិ បោត្ថកេ យំ និញ្ញាបេសិ អត្តានន្តិ ទិស្សតិ ។

បានឮថា ព្រះនឡមាលិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ។

ចប់ភាណវារៈ ទី ៣ ។

អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៨) ខ្ញុំចូលទៅកាន់ព្រៃធំ ដ៏ស្ងាត់មិនមានសំឡេង មិនវឹកវរ ខ្ញុំថ្វាយសីហាសនៈ ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមអត្ថទស្សី ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាមួយក្តាប់ ធ្វើប្រទក្សិណព្រះអង្គ ហើយចូលទៅអង្គុយជិតព្រះសាស្តា រួចដើរចេញទៅ បែរមុខឆ្ពោះកាន់ឧត្តរទិស ។ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ប្រសើរជាងនរៈ ខ្ញុំធ្វើខ្លួនឲ្យរលត់ ឥតមានសេសសល់ ភពទាំងអស់ ខ្ញុំគាស់រំលើងហើយ ដោយសារកម្មនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ១.៨០០ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែល ខ្ញុំបានឲ្យទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃសីហាសនៈ ។

ឥតោ សត្តកប្បសតេ សន្និព្ពាបកខត្តិយោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អាសនុបដ្ឋាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរស្ស អបទានំ(២) សមត្តំ ។

នវមំ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទានំ

(៩) ហិមវន្តស្ស អវិទូរេ វសាមិ បណ្ណសន្ថរេ
ឃាសេសុ គេធមាបន្នោ សេយ្យសីលោវហំ តទា ។
ខណមាលុកលម្ពានិ(៣) ពិឡាលិតក្កឡានិ ច
កោលំ ភល្លាតកំ ពេល្វំ(៤) អាហត្វា បដិយាទិតំ ។
បទុមុត្តរោ លោកវិទូ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
មម សង្កប្បមញ្ញាយ អាគច្ឆិ មម សន្តិកំ ។

---

១ ម. សន្និព្ពោ នាម ខត្តិយោ ។ ២ ម. អាសនុបដ្ឋាហកត្ថេរស្សាបទានំ ។ ៣ ម. ខណោត្តាលុកលម្ពានិ ។ ៤ ម. ពិល្វំ ។

ក្នុងកប្ប ទី ៧០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសន្និព្វាបកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ។

ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៩) ខ្ញុំនៅជិតព្រៃហិមពាន្ត អង្គុយលើគម្រាលស្លឹកឈើ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំមានសេចក្ដីជាប់ចំពាក់ ក្នុងគ្រឿងទទួលទាន ដូចបុរសល្មោភដេក ។ ខ្ញុំកំពុងជីកមើមដំឡូងជ្វានិងដំឡូងវល្លិផង ដំឡូងដៃខ្លា និងដំឡូងជ្រូកផង ខ្ញុំនាំមកនូវផ្លែពុទ្រា ផ្លែក្រខុប និងផ្លែព្នៅដែលខ្ញុំតាក់តែងហើយ ។ ព្រះលោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ គួរទទួលគ្រឿងបូជា ទ្រង់ជ្រាបនូវតំរិះរបស់ខ្ញុំ ទើបនិមន្តមកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

ឧទាគតំ មហានាគំ ទេវទេវំ នរាសភំ
ពិឡាលឹ បគ្គហេត្វាន បត្តម្ហិ ឱកិរឹ អហំ ។
បរិភុញ្ជិ មហាវីរោ តោសយន្តោ មមំ តទា
បរិភុញ្ជិត្វាន សព្វញ្ញូ ឥមំ គាថំ អភាសថ ។
សកំ ចិត្តំ បសាទេត្វា ពិឡាលឹ មេ អទា តុវំ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជសិ ។
ចរិមំ វត្តតេ មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។
ចតុបញ្ញាសិតោ កប្បេ សុមេខលិមសវ្ហយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពិឡាលិទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពិឡាលិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ខ្ញុំបានឃើញនូវព្រះមហានាគជាទេវតា ប្រសើរជាងទេវតា ជានរាសភៈ ទ្រង់ចូលមកជិត ខ្ញុំក៏យកដំឡូងដៃខ្លាដាក់ចុះក្នុងបាត្រ ។ ក្នុងកាលនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធ ជាមហាវីរៈ ទ្រង់ញុំាងខ្ញុំឲ្យត្រេកអរហើយ ទ្រង់សោយ លុះព្រះសព្វញ្ញូសោយរួចហើយ ទើបសំដែងគាថានេះថា អ្នកចូរញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា ហើយថ្វាយដំឡូងដៃខ្លាដល់តថាគត អ្នកនឹងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិ អស់១សែនកប្ប ។ ភពជាទីបំផុតរបស់ខ្ញុំកំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ភពទាំងអស់ខ្ញុំបានគាស់រំលើងហើយ ខ្ញុំទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៨៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះសុមេខលិរាជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះពិឡាលិទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ វេណុបុប្ផកត្ថេរាបទានំ

(១០) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ សតរំសឹវ ភាណុមំ
ឱភាសេន្តំ ទិសា សព្វា ឧឡុរាជំវ បូរិតំ ។
បុរក្ខតំ សាវកេហិ សាគរេនេវ មេទិនឹ
នាគំ បគ្គយ្ហ វេឡុម្ហិ វិបស្សិស្សាភិរោបយឹ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វេណុមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បណ្ណតាឡីសិតោ កប្បេ វេណុ នាមាសិ ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វេណុបុប្ផកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វេណុបុប្ផកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

រេណុបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១០) ព្រះសម្ពុទ្ធ មានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់ដូចព្រះអាទិត្យ មានរស្មីច្រើន ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺស្វាង ឬដូចព្រះចន្ទ ពេញវង់ ទ្រង់មានពួកសាវ័កហោមរោម ដូចផែនដីមាន សមុទ្រ (ព័ទ្ធជុំវិញ) ខ្ញុំយកលំអងផ្កាខ្ទឹងទាំងឡាយបូជា ចំពោះព្រះវិបស្សី ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះ ហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាលំអងផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះ ជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៤៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើត ជាស្តេចចក្រពត្តិ ១ អង្គ ទ្រង់ព្រះនាមរេណុពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះរេណុបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ រេណុបូជកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ភិក្ខាទាយី ញាណសញ្ញី ហត្ថិយោ បទបូជកោ
មុដ្ឋិបុប្ផី ឧទកទោ នឡមាលី និវាសកោ[1]
ពិឡាលិទាយិ រេណុ ច គាថាយោ ឆ ច សដ្ឋិ ច ។

ភិក្ខាទាយិវគ្គោ ឯកាទសមោ ។

---

១ ម. នឡមាលិ ឧបដ្ឋាកោ ។

ឧទ្ទានំ

ភិក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ១ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ បទបូជកត្ថេរាបទាន ១ មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ១ នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ១ អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ១ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ១ រេណុបូជកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៦៦ ។

ចប់ ភិក្ខទាយិវគ្គ ទី ១១ ។

ទ្វាទសមោ មហាបរិវារវគ្គោ

បឋមំ មហាបរិវារត្ថេរាបទានំ

(១១) វិបស្សី នាម ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
អដ្ឋសដ្ឋិសហស្សេហិ បាវិសិ ពន្ធុមំ តទា ។
នគរា អភិនិក្ខម្ម អគមំ ទីបចេតិយំ
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ អាហុតីនំ បដិគ្គហំ ។
ចុល្លាសីតិសហស្សានិ យក្ខា មយ្ហំ ឧបន្តិកេ
ឧបដ្ឋហន្តិ សក្កច្ចំ(១) ឥន្ទំវ តិទសា គណា ។
ភវនា អភិនិក្ខម្ម ទុស្សំ បគ្គយ្ហហំ តទា
សិរសា អភិវាទេសឹ តញ្ចាទាសឹ មហេសិនោ ។
អហោ ពុទ្ធា អហោ ធម្មា អហោ នោ សត្ថុសម្បទា
ពុទ្ធស្ស អានុភាវេន វសុធាយំ បកម្បថ ។
តញ្ច អច្ឆរិយំ ទិស្វា អព្ភុតំ លោមហំសនំ
ពុទ្ធេ ចិត្តំ បសាទេមិ ទិបទិន្ទម្ហិ តាទិនេ ។

---

១ ម. ឧបដ្ឋហន្តិ មំ និច្ចំ ។

មហាបរិវារវគ្គ ទី ១២

មហាបរិវារត្ថេរាបទាន ទី ១

[១១] ក្នុងកាលនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវិបស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ស្តេចចូលទៅឯក្រុងពន្ធុមៈ ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុ ៦៨.០០០ អង្គ ។ ខ្ញុំចេញទៅអំពីទីក្រុង ដើរសំដៅទៅកាន់ទីបរចេតិយ បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ មានធូលីគឺពគៈទៅប្រាសហើយ ទ្រង់គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ។ ពួកយក្ខ ៨៤.០០០ រូប តែងបំរើខ្ញុំ ដោយគោរព ដូចពួកទេវតា បម្រើព្រះឥន្ទ្រ ។ គ្រានោះ ខ្ញុំដើរចេញអំពីលំនៅ កាន់យកសំពត់ រួចថ្វាយបង្គំដោយសិរសា ហើយថ្វាយសំពត់នោះដល់ព្រះមហេសីសម្ពុទ្ធ (ដោយសេចក្តីជ្រះថ្លាថា) ឱព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ឱព្រះធម៌ទាំងឡាយ ឱសម្បទារបស់ព្រះសាស្តានៃយើង ផែនដីនេះញាប់ញ័រ ដោយអានុភាពរបស់ព្រះពុទ្ធ ។ ខ្ញុំឃើញនូវហេតុ ដ៏អស្ចារ្យ ចំឡែកគួរព្រឺរោមនោះ ក៏ញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធ ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។

សោហំ ចិត្តំ បសាទេត្វា ទុស្សំ ទត្វាន សត្ថុនោ
សរណញ្ច ឧបាគញ្ឆឹ សាមច្ចោ សបរិជ្ជនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ បណ្ណរសេ កប្បេ សោឡសាសឹសុ វាហនា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មហាបរិវារកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មហាបរិវារត្ថេរស្ស អបទានំ(១) សមត្តំ ។

ទុតិយំ សុមង្គលត្ថេរាបទានំ

(១២) អត្ថទស្សី ជិនវរោ លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
វិហារា អភិនិក្ខម្ម តឡាកំ ឧបសង្កមិ ។

១ ម. មហាបរិវារកត្ថេរស្សាបទានំ ។

លុះខ្ញុំញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាហើយ ក៏ថ្វាយសំពត់ដល់ព្រះសាស្តា ខ្ញុំព្រមទាំងអាមាត្យ និងជនជាបរិស័ទ ក៏បានដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ទ្រង់ព្រះនាមពាហនៈ ដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមហាបរិវារត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មហាបរិវារត្ថេរាបទាន ។

សុមង្គលត្ថេរាបទាន ទី ២

(១២) ព្រះជិនស្រីដ៏ប្រសើរ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ស្តេចចេញអំពីវិហារ ចូលសំដៅទៅកាន់ស្រះ ។

ទុតិយំ សុមង្គលត្ថេរាបទានំ

ន្ហាត្វា បិត្វា ច សម្ពុទ្ធោ ឧត្តរិត្វេកចីវរោ
អដ្ឋាសិ ភគវា តត្ថ វិលោកេន្តោ ទិសោទិសំ ។
ភវនេ ឧបវិដ្ឋោហំ អទ្ទសំ លោកនាយកំ
ហដ្ឋោ ហដ្ឋេន ចិត្តេន អប្ផោដេសឹ(១) អហំ តទា ។
សតរំសឹវ ជោតន្តំ បភាសន្តំវ កញ្ចនំ(២)
នច្ចេ គីតេ ច យុត្តោហំ បញ្ចង្គតុរិយេហិ ច(៣)
យំ យំ យោនុបបជ្ជាមិ ទេវត្តំ អថ មានុសំ
សព្វេ សត្តេ អភិភោមិ វិបុលោ ហោតិ មេ យសោ ។
នមោ តេ បុរិសាជញ្ញ នមោ តេ បុរិសុត្តម
អត្តានំ តោសយិត្វាន បរេ តោសេសិ ត្វំ មុនិ ។
បរិគ្គហិត្វា(៤) និសីទិត្វា ហាសំ កត្វាន សុព្វតោ
ឧបដ្ឋហិត្វាន សម្ពុទ្ធំ តុសិតំ ឧបបជ្ជហំ ។
សោឡសិតោ កប្បសតេ ទ្វិនវ ឯកចិន្តិតា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។

---

១ ម. អប្ផោដេសិ ។ ២ កត្ថចិ បោត្ថកេ កញ្ចនគ្ឃិ ទិស្សតិ ។ ៣ ម. បញ្ចង្គតុរិយកម្បិច ។
៤ ម. បរិគ្គហេន ។

សុមង្គលត្ថេរាបទាន ទី ២

លុះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ស្រង់ទឹងសោយរួចហើយ ទ្រង់មានតែចីវរមួយស្តេចយាងឡើងមក ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឈរក្រឡេកមើលទិសធំទិសតូច ក្នុងទីនោះ ៗ ខ្ញុំចូលទៅក្នុងលំនៅបានឃើញព្រះលោកនាយក កាលនោះខ្ញុំជាអ្នករីករាយ ក៏ទះដៃដោយចិត្តរីករាយ ៗ ទើបខ្ញុំប្រកបក្នុងការកាំប្រៀង និងប្រគំដូរ្យតន្ត្រីប្រកបដោយអង្គ ៥ (ថ្វាយ) ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់រុងរឿងដូចព្រះអាទិត្យ ភ្លឺប្រាលដូចមាស ខ្ញុំទៅកើតក្នុងកំណើតណា ៗ ទោះបីជាទេវតា ឬជាមនុស្ស ខ្ញុំតែងគ្របសង្កត់នូវសត្វទាំងពួងបាន ខ្ញុំរមែងមានយសដ៏ធំ ៗ បពិត្រព្រះអង្គ ជាបុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះអង្គបពិត្រព្រះអង្គជាបុរសដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះអង្គ បពិត្រព្រះមុនី ព្រះអង្គទ្រង់ធ្វើព្រះអង្គឲ្យត្រេកអរ ហើយធ្វើអ្នកដទៃឲ្យត្រេកអរផង ៗ ខ្ញុំអង្គុយកំណត់ធ្វើនូវសេចក្តីរីករាយ ជាអ្នកមានវត្តល្អ បម្រើនូវព្រះសម្ពុទ្ធ ហើយបានទៅកើតក្នុងតុសិត ។ ក្នុងកប្បទី ១.៦០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៨ ជាតិ ព្រះនាមឯកចិន្តិតៈដូចគ្នាទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុមង្គលោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុមង្គលត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ សរណគមនិយត្ថេរាបទានំ

(១៣) ឧភិន្នំ ទេវរាជូនំ សង្គាមោ បច្ចុបដ្ឋិតោ(១)
អហោសិ សមុបព្យូឡ្ហោ មហាឃោសោ អវត្តថ ។
បទុមុត្តរោ លោកវិទូ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
អន្តលិក្ខេ ឋិតោ សត្ថា សំវេជេសិ មហាជនំ ។
សព្វេ ទេវា អត្តមនា និក្ខិត្តកវចាវុធា
សម្ពុទ្ធំ អភិវាទេត្វា ឯកគ្គាសិំសុ តាវទេ ។

១ ម. សមុបដ្ឋិតោ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសុមង្គលត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុមង្គលត្ថេរាបទាន ។

សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៣) សង្គ្រាមរបស់ពួកទេវរាជទាំងពីរព្រះអង្គ តាំងផ្តើមឡើង មានកងទ័ពតាំងឡើងព្រម សំឡេងគឹកកងខ្លាំងប្រព្រឹត្តទៅ ។ ព្រះលោកវិទូ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គគួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ជាព្រះសាស្ដា ទ្រង់ឋិតនៅនាអាកាស ហើយញុំាងមហាជនឲ្យកើតសង្វេគ ទេវតាទាំងអស់ មានចិត្តរីករាយ ក៏ទំលាក់អាវក្រោះនិងអាវុធចុះ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធ ជាពួកទេពមានចិត្តមូលតែមួយក្នុងវេលានោះ ។

តតិយំ សរណគមនិយត្ថេរាបទានំ

មយ្ហំ សង្កប្បមញ្ញាយ ភានាសកិមុនីរយិ
អនុកម្បកោ លោកវិទូ និព្វាបេសិ មហាជនំ ។
ឧទុជ្ជិតេត្តា មនុជោ ឃរំ ចាណំ វិហាយសំ
តេន ចិត្តប្បសាទេន អចាយំ ឧបបជ្ជតិ ។
សង្គាមសីសេ ឋិតោស ពហុចាណោ វិហាយសំ
និព្វាបេថ សកំ ចិត្តំ មា ហញ្ញិត្ថ បុនប្បុនំ ។
ទិដ្ឋំបិ យក្ខាកដ្ឋំ សេនាបិ សមិតា អហុ(១)
សរណញ្ច ឧបាគច្ឆិំ លោកជេដ្ឋំ សុតាទិនំ ។
សញ្ញាបេត្វាន ជនតំ ឧទ្ធរិ បន ចក្ខុមា
បេក្ខមានោវ ទេវេហិ បក្កាមិ ឧត្តរាមុខោ ។
បឋមំ សរណំ គច្ឆឹ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។
មហាទុន្ទុភិនាមា ច សោឡសាសុំ រថេសភា
តឹសកប្បសហស្សម្ហិ រាជានោ ចក្កវត្តិនោ ។

---

១ ម. សេនា សោរម្ហិតា អហុ ។

សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

ព្រះលោកវិទូទ្រង់អនុគ្រោះ ទ្រង់ជ្រាបនូវតម្រិះរបស់ខ្ញុំ ហើយ
ទ្រង់បន្លឺរៀងនូវវាចាដ៏អង់អាច ទ្រង់ញុំាងមហាជនឲ្យរលត់ទុក្ខ
(ដោយព្រះពុទ្ធដីកាថា) មនុស្សមានចិត្តប្រទូស្ត បៀតបៀន
តែសត្វមួយ នឹងទៅកើតក្នុងអបាយដោយចិត្តប្រទូស្តនោះ ៗ
អ្នកទាំងឡាយគួរញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យរលត់ អ្នកទាំងឡាយកុំ
បៀតបៀនសត្វរឿយៗឡើយ ដូចជាដំរីដ៏ប្រសើរដែលបៀត
បៀនសត្វច្រើន ក្នុងប្រធាននៃសង្គ្រាមនោះឡើយ ។ ឯពួក
សេនារបស់ស្តេច នៃទេវតាទាំងសងខាងបានស្ងប់ ហើយ
បានដល់នូវព្រះលោកជេដ្ឋ ជាតាទិបុគ្គលដ៏ប្រសើរជាទីពឹង ។
ព្រះបទុមសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ធ្វើប្រជុំជនឲ្យយល់ច្បាស់ ទ្រង់ស្រោច
ស្រង់ប្រជុំជន ហើយទ្រង់ក្រឡេកមើល បែរព្រះភក្ត្រទៅកាន់
ឧត្តរទិស បៀសចេញទៅរកពួកទេវតា ។ ខ្ញុំបានដល់នូវ
សរណាគមន៍ជាដំបូង ចំពោះព្រះពុទ្ធជាធំជាងពួកសត្វជើងពីរ
ជាតាទិបុគ្គល ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិអស់ ១ សែនកប្ប ។
ក្នុងកប្បទី ៣០.០០០ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ
ទ្រង់ព្រះនាមមហាទុន្ទុភិ ដូចគ្នា ទ្រង់ប្រសើរក្នុងរថ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សរណាគមនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សរណាគមនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចតុត្ថំ ឯកាសនិយត្ថេរាបទានំ

(១២) វរុណោ នាម នាមេន ទេវរាជា អហំ តទា

ឧបដ្ឋេសឹ សម្ពុទ្ធំ សយោគ្គពលវាហនោ

និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ អត្ថទស្សិនរុត្តមេ

តុរិយំ សព្វមាទាយ អគមំ ពោធិមុត្តមំ ។

វាទិតេន ច នច្ចេន សព្វតាឡសមាហិតោ

សម្មុខា វិយ សម្ពុទ្ធំ ឧបដ្ឋឹ ពោធិមុត្តមំ ។

ឧបដ្ឋហិត្វា តំ ពោធឹ ធរណីរុហបាទបំ

បល្លង្កំ អាភុជិត្វាន តត្ថ កាលំកតោ អហំ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសរណគមនិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ។

ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៤) គ្រានោះ ខ្ញុំកើតជាទេវរាជឈ្មោះវរុណៈ មានយានពលវាហនៈ បានចូលទៅបំរើព្រះសម្ពុទ្ធ កាលព្រះអត្ថទស្សីឧត្តមជាងសត្វជើងពីរ ជាលោកនាថ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំនាំយកតូរ្យតន្ត្រីទាំងពួង ទៅកាន់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំប្រមូលគ្រឿងដេញដំទាំងអស់ ចូលទៅបម្រើដើមពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ ដោយការប្រគំនិងការរាំ ដូចជាបម្រើព្រះសម្ពុទ្ធក្នុងទីចំពោះព្រះភក្ត្រ ។ ខ្ញុំបម្រើដើមពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះ ជាឈើដុះលើផែនដី ខ្ញុំអង្គុយផ្គត់ក្អែនធ្វើកាលកិរិយាក្នុងទីនោះ ។

ចតុត្ថំ ឯកាសនិយត្ថេរាបទានំ

សកកម្មាភិរទ្ធោហំ បសន្នោ ពោធិមុត្តមេ
តេន ចិត្តប្បសាទេន និម្មានំ ឧបបជ្ជហំ ។

សដ្ឋិ តុរិយសហស្សានិ បរិវារេន្តិ មំ សទា
មនុស្សេសុ ច ទេវេសុ វត្តមានំ ភវាភវេ ។

កិលេសា ឈាបិតា មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។

សុពាហុ នាម នាមេន ចតុត្តឹសាសុ ខត្តិយា
សត្តរតនសម្បន្នា បញ្ចកប្បសតេ ឥតោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកាសនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកាសនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

ខ្ញុំប្រារព្ធនូវអំពើរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះពោធិព្រឹក្ស ដ៏ប្រសើរ ក៏បានទៅកើតក្នុងឋាននិម្មានរតី ដោយចិត្តជ្រះថ្លា នោះ ។ តូរ្យតន្ត្រី ៦ ម៉ឺន តែងហែហមខ្ញុំសព្វៗកាល ដែល កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងពួកមនុស្សនិងទេវតា ក្នុងភពតូចនិង ភពធំ ៗ ភ្លើង ៣ ប្រការរបស់ខ្ញុំរលត់ហើយ ភពទាំងអស់ ខ្ញុំគាស់រំលើងចោលហើយ ខ្ញុំទ្រទ្រង់កាយ ជាទីបំផុត ក្នុងសាសនា របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩០០ អំពី កប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាក្សត្រ ៣៤ ជាតិ មានព្រះនាមសុពាហុ ដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកាសនិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៨) វិបស្សី នាម ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
និសិន្នោ ជនកាយស្ស ទេសេសិ អមតំ បទំ ។
តស្សាហំ ធម្មំ សុត្វាន ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ
សោវណ្ណបុប្ផានិ ចត្តារិ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
សុវណ្ណឆទនំ អាសិ យាវតា បរិសា តទា
ពុទ្ធាភា ច សុវណ្ណាភា អាលោកោ វិបុលោ អហុ ។
ឧទគ្គចិត្តោ សុមនោ វេទជាតោ កតញ្ជលី
បីតិសញ្ជននោ តេសំ ទិដ្ឋធម្មសុខាវហោ ។
អាយាចិត្វាន សម្ពុទ្ធំ វន្ទិត្វាន ច សុព្វតំ
បាមោជ្ជំ ជនយិត្វាន សកំ ភវនុបាវិសឹ ។
ភវនំ ឧបវិដ្ឋោហំ ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរឹ
តេន ចិត្តប្បសាទេន តុសិតំ ឧបបជ្ជហំ ។

សុវណ្ណប្បិយគ្គោបទាន ទី ៥

(១៨) ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមវិបស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ជានាយកៈ ទ្រង់គង់សំដែងអមតបទដល់ពួកជន ។ ខ្ញុំស្តាប់ធម៌របស់ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាតាទិបុគ្គល ហើយបានថ្វាយផ្កាជាវិការៈនៃមាស ៦ ទង ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកាលនោះ បរិស័ទមានចំនួនត្រឹមណា ដំបូលជាវិការៈនៃមាស ក៏មានចំនួនត្រឹមនោះ ពន្លឺដ៏ធំទូលាយក៏កើតប្រាកដឡើង ព្រោះរស្មីព្រះពុទ្ធនិងរស្មីមាស ។ ខ្ញុំមានចិត្តខ្ពស់ឯក មានចិត្តរីករាយ មានសេចក្តីត្រេកអរកើតឡើង ខ្ញុំធ្វើអញ្ជលី ញុំាងបីតិឲ្យកើតឡើង ចំពោះពន្លឺទាំងនោះ នាំមកនូវសេចក្តីសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ទើបថ្វាយបង្គំអភពធនាព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់មានវត្តល្អ ញុំាងប្រាមោជ្យឲ្យកើត ហើយចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ខ្លួន ។ លុះខ្ញុំចូលទៅកាន់លំនៅហើយ ក៏រឭកនូវព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំក៏បានទៅកើតក្នុងឋានតុសិត ដោយសេចក្តីជ្រះថ្លានោះឯង ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ពុទ្ធមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សោឡសាសីសុ រាជានោ នេមិសម្មតនាមកា
តេតាឡីសេ ឥតោ កប្បេ ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុវណ្ណបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៦) វសាមិ រាជាយតនេ សាមច្ចោ សបរិជ្ជនោ
បរិនិព្វុតេ ភគវតិ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ចិតកំ អគមាសហំ
តុរិយំ តត្ថ វាទេត្វា គន្ធមាលំ សមោកិរឹ ។

ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៤៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេច ១៦ ជាតិ ព្រះនាមនេមិសម្មតៈ ដូចគ្នា ជាស្តេចចក្រពត្តិ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

បិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៦) ខ្ញុំនិងអាមាត្យព្រមទាំងជនជាបរិស័ទ នៅក្បែរពជាយតនៈ (ដើមកែស) កាលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បរិនិព្វាន ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ដើរទៅកាន់ដើងច្ករបស់ព្រះសិខី ជាលោកពន្ធុ ខ្ញុំប្រគំតូរ្យតន្ត្រី ហើយបានពោយពាយគ្រឿងក្រអូប និងផ្កាកម្រង ក្នុងទីនោះ ។

ចិតកម្ហិ ធូបំ កត្វាន វន្ទិត្វា ចិតកំ អហំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ សកំ ភវនុបាគមឹ ។
ភវនេ ឧបវិដ្ឋោហំ ចិតកបូជំ អនុស្សរឹ
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ ។
អនុភុត្វាន សម្បត្តឹ ទេវេសុ មានុសេសុ ច
បត្តោម្ហិ អចលំ ឋានំ ហិត្វា ជយបរាជយំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ ធូបមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ចិតកបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកូនតឹសេ កប្បម្ហិ ឥតោ សោឡសរាជិនោ
ឧគ្គតា នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចិតកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចិតកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ខ្ញុំបូជាជើងថ្ករួចហើយ ថ្វាយបង្គំជើងថ្ករ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ទើបចូលទៅកាន់លំនៅរបស់ខ្លួន ។ លុះចូលទៅក្នុងលំនៅហើយ ក៏រឭកនូវការបូជាជើងថ្ករ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ខ្ញុំសោយសម្បត្តិក្នុងទេវលោកនិងមនុស្សលោក លះបង់នូវការឈ្នះនិងការចាញ់ ហើយបានដល់នូវអចលដ្ឋាន ដោយកុសលកម្មនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាថ្ករ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាជើងថ្ករ ។ ក្នុងកប្បទី ២៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមឧគ្គតរាជដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះចិតកបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១៧) យទា វិបស្សិ លោកគ្គោ អាយុសង្ខារមោស្សជិ
បថវី សម្បកម្បិត្ថ មេទនីជលមេខលា ។
ឱតតំ វិតតំ មយ្ហំ សុចិ ចិត្តំ បបញ្ចតំ(១)
ភវនំបិ បកម្បិត្ថ ពុទ្ធស្ស អាយុសង្ខយេ ។
តាសោ មយ្ហំ សមុប្បន្នោ ភវនេ សម្បកម្បិតេ
ឧប្បាតោ នុ កិមត្ថាយ អាលោកោ វិបុលោ អហុ ។
វេស្សវណោ ឥធាគម្ម និព្វាបេសិ មហាជនំ
បាណភូតំ ភយំ នត្ថិ ឯកគ្គា ហោថ សគារវា ។
អហោ ពុទ្ធោ អហោ ធម្មោ អហោ នោ សត្ថុសម្បទា
យស្មឹ ឧប្បជ្ជមានស្មឹ បថវី សម្បកម្បតិ ។
ពុទ្ធានុភាវំ កិត្តេត្វា កប្បំ សគ្គម្ហិ មោទហំ
អវសេសេសុ កប្បេសុ កុសលំ ចរិតំ(២) មយា ។

---

១ ម. ឱចិតំ វិត្តតំ មយ្ហំ សុវិចិត្តបដំសកំ ។ ២ ម ការិតំ ។

ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៧) ព្រះវិបស្សីសម្ពុទ្ធ ជាកំពូលក្នុងលោក ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារ ក្នុងកាលណា ផែនដីនិងសមុទ្រក៏កម្រើកញាប់ញ័រ ក្នុងកាលនោះ ៗ សូម្បីលំនៅរបស់ខ្ញុំដ៏វិចិត្រស្អាតទូលាយ ប្រាកដដូចធ្លាក់ចុះ ឃ្លាតចេញ កម្រើកញាប់ញ័រ ក្នុងកាលជាទីអស់ទៅ នៃព្រះជន្មាយុរបស់ព្រះពុទ្ធ ៗ កាលដែលលំនៅនៃខ្ញុំញាប់ញ័រហើយ ខ្ញុំក៏មានសេចក្តីតក់ស្លុតកើតឡើងថា ពន្លឺដ៏ធំបានកើតឡើងហើយ ដើម្បីអ្វីហ្ន៎ ឬក៏ព្រះបាទវេស្សវ័ណស្តេចមកក្នុងទីនេះ ញុំាងមហាជនឲ្យរលត់ទុក្ខ ឱមែន ភ័យដែលកើតដល់ជីវិតមិនមានទេ ខ្ញុំអ្នកឯងត្រូវតែមានសេចក្តីគោរព ត្រូវមានចិត្តនឹងតែមួយ ឱព្រះពុទ្ធ ឱព្រះធម៌ ឱសង្ឃ របស់ព្រះសាស្តានៃយើង ព្រោះកាលដែលព្រះអង្គត្រាស់ឡើង (ក្នុងលោក) មហាប្រថពីក៏កម្រើក ញាប់ញ័រដែរ ៗ ខ្ញុំសរសើរ នូវពុទ្ធានុភាព (យ៉ាងនេះ) ក៏បានរីករាយ ក្នុងឋានសួគ៌ អស់មួយកប្ប ថែមទាំងខ្ញុំធ្វើកុសលកម្ម ក្នុងកប្បដ៏សេសទាំងឡាយ ៗ

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភិំ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធសញ្ញាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ ចុទ្ទសកប្បម្ហិ រាជា អាសឹ បតាបវា
សមិតោ នាម នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពុទ្ធសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១៨) បទុមុត្តរពុទ្ធស្ស សាវកា វនចារិនោ
វិប្បនដ្ឋា ព្រហារញ្ញេ អន្ធាវ អនុសុយ្យរេ ។

ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុ ដែលខ្ញុំបាននូវសេចក្តីសំគាល់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះ ជាផលនៃសេចក្តីសំគាល់ក្នុងព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ១៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មានព្រះនាមសមិតពជទ្រង់មានព្យាយាម មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៨) ពួកសាវ័ករបស់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជាអ្នក ត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ វង្វេងគ្នាក្នុងព្រៃធំ ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ ។

អដ្ឋមំ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

អនុស្សរិត្វា សម្ពុទ្ធំ   បទុមុត្តរនាយកំ
តស្ស តេ មុនិនោ បុត្តា   វិប្បនដ្ឋា មហាវនេ ។
ភវនា ឱរុហិត្វាន   អាគមឹ ភិក្ខុសន្តិកេ
តេសំ មគ្គញ្ច អាចិក្ខឹ   ភោជនញ្ច អទាសហំ ។
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ   លោកជេដ្ឋ នរាសភ
ជាតិយា សត្តវស្សេន   អរហត្តំ អបាបុណឹ ។
សចក្ខុ នាម នាមេន   ទ្វាទស ចក្កវត្តិនោ
សត្តរតនសម្បន្នា   បញ្ចកប្បសតេ ឥតោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មគ្គសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មគ្គសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨

ពួកសាវ័កទាំងនោះ ជាបុត្ររបស់ព្រះមុនីនោះ វង្វេងក្នុងព្រៃធំ ក៏រពុកនូវព្រះសម្ពុទ្ធបទុមុត្តរៈជានាយក ។ ខ្ញុំក៏ចុះចាកលំនៅ ដើរមកក្នុងសំណាក់របស់ភិក្ខុ ហើយប្រាប់ផ្លូវផង ប្រគេនភោជនផង ដល់សាវ័កទាំងនោះ ។ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ខ្ញុំមានអាយុ ៧ ឆ្នាំអំពីកំណើត ក៏បានដល់នូវអរហត្ត ដោយកុសលកម្មនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៥០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមសចក្ខុពជដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមគ្គសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

នវមំ ឧបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១៩) អត្ថទស្សិម្ហិ សុគតេ និព្វុតេ សមនន្តរា
យក្ខយោនិំ ឧបបជ្ជិំ យសំ បត្តោ ចហំ តទា ។

ទុល្លទ្ធំ វត មេ អាសិ ទុប្បភាតំ ទុរុដ្ឋិតំ
យំ មេ ភោគេ វិជ្ជមានេ បរិនិព្វាយិ ចក្ខុមា ។

មម សង្កប្បមញ្ញាយ សាគរោ នាម សាវកោ
មមុទ្ធរិតុកាមោ សោ អាគច្ឆិ មម សន្តិកេ ។

កឹ នុ សោចសិ មា ភាយិ ចរ ធម្មំ សុមេធស
អនុប្បទិន្នា ពុទ្ធេន សព្ពេសំ វិជ្ជសម្បទា ។

យោ ច បូជេយ្យ សម្ពុទ្ធំ តិដ្ឋន្តំ លោកនាយកំ
ធាតុំ សាសបមត្តម្បិ និព្វុតស្សាបិ បូជយេ ។

សមេ ចិត្តប្បសាទម្ហិ សមំ បុញ្ញំ មហគ្គតំ
តស្មា ថូបំ ករិត្វាន បូជេហិ ជិនធាតុយោ ។

បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៩) កាលព្រះសុគតព្រះនាមអត្ថទស្សី ទ្រង់បរិនិព្វាន ខ្ញុំបានទៅកើតក្នុងកំណើតយក្ខក្នុងលំដាប់ស្មើគ្នា កាលនោះ ខ្ញុំបានដល់នូវយស ។ ខ្ញុំគិតថា អត្តភាពជាមនុស្ស អាត្មាអញបានមិនល្អ ក៏ស្វាងមិនល្អ តាំងឡើងមិនល្អ ព្រោះថា កាលដែលភោគៈ របស់អាត្មាអញនៅមាន ព្រះសម្ពុទ្ធមានចក្ខុ ទ្រង់បរិនិព្វាន ។ សាវ័កឈ្មោះសាគរៈ ជ្រាបច្បាស់នូវតម្រិះរបស់ខ្ញុំ លោកប្រាថ្នានឹងស្រង់ខ្ញុំ ទើបនិមន្តមកក្នុងសំណាក់ខ្ញុំ (ហើយពោលថា) នែបុរសអ្នកមានប្រាជ្ញាល្អ អ្នកយំសោកពីរឿងអ្វី អ្នកកុំខ្លាចឡើយ ចូរប្រព្រឹត្តធម៌ចុះ ការបរិបូរណ៍ ដោយពូជគឺកុសល របស់សត្វទាំងអស់ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់បានប្រគល់ឲ្យហើយ ។ បុគ្គលណាបូជាព្រះសម្ពុទ្ធជាលោកនាយក ដែលទ្រង់គង់ព្រះជន្មនៅក្តី បូជាព្រះសារីរិកធាតុ ប្រមាណប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ របស់ព្រះសម្ពុទ្ធដែលបរិនិព្វានហើយក្តី កាលបើចិត្តមានសេចក្តីជ្រះថ្លាស្មើគ្នា បុណ្យជាមហគ្គតកុសលស្មើគ្នា (គង់ចំរើនដល់បុគ្គលនោះ) ហេតុនោះ អ្នកចូរធ្វើព្រះស្តូប បញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុ របស់ព្រះជិនស្រីចុះ ។

សាគរស្ស វចោ សុត្វា ពុទ្ធថូបំ អកាសិហំ
បញ្ចវស្សេ បរិចរឹ មុនិនោ ថូបមុត្តមំ ។
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ
សម្បត្តឹ អនុភោត្វាន អរហត្តំ អបាបុណឹ ។
ក្វិរបញ្ញារ ចត្តារោ សត្តកប្បសតេ ឥតោ
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ ជាតិបុប្ផកត្ថេរាបទានំ

(២០) ជាយន្តស្ស វិបស្សិស្ស អាលោកោ វិបុលោ អហុ
បថវី ច បកម្បិត្ថ សសាគរា សបព្វតា ។
នេមិត្តា ច វិយាកំសុ ពុទ្ធោ លោកេ ភវិស្សតិ
អគ្គោ ច សព្វសត្តានំ ជនតំ ឧទ្ធរិស្សតិ ។

ខ្ញុំបានស្តាប់ពាក្យព្រះសាគតត្ថេរហើយ ខ្ញុំកសាងនូវពុទ្ធស្តូប ថែទាំព្រះស្តូបដ៏ប្រសើររបស់ព្រះមុនី អស់ ៥ ឆ្នាំ ៗ បពិត្រព្រះអគ្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ខ្ញុំសោយសម្បត្តិ បានដល់នូវអរហត្ត ដោយកុសលកម្មនោះៗ ក្នុងកប្បទី ៧០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ទ្រង់មានប្រាជ្ញាក្រាស់ដូចផែនដី បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

បានឮថា ព្រះបច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ចប់ បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទាន ៗ

ជាតិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(២០) កាលព្រះវិបស្សីទ្រង់ប្រសូត ពន្លឺដ៏ធំក៏កើតឡើង ទាំងផែនដី សមុទ្រនិងភ្នំ ក៏ញាប់ញ័រ ៗ ពួកជនអ្នកទាយនិមិត្ត (ហោរ) បានទាយថា ព្រះសម្ពុទ្ធនឹងកើតឡើងក្នុងលោក ទ្រង់ជាកំពូលសព្វសត្វ នឹងស្រង់ឡើងនូវប្រជុំជន ៗ

នេមិត្តានំ សុណិត្វាន ជាតិបូជំ អកាសហំ
ឯទិសា បូជនា នត្ថិ យាទិសា ជាតិបូជនា ៕
សំហរិត្វាន កុសលំ សកំ ចិត្តំ បសាទយឹ
ជាតិបូជំ ករិត្វាន តត្ថ កាលំ កតោ អហំ ៕
យំ យំ យោនូបបជ្ជាមិ ទេវត្តំ អថ មានុសំ
សព្វេ សត្តេ អភិភោម្ហិ(១) ជាតិបូជាយិទំ ផលំ ៕
ធាតិយោ មំ ឧបដ្ឋន្តិ មម ចិត្តវសានុគា
ន តា សក្កោន្តិ កោបេតុំ ជាតិបូជាយិទំ ផលំ
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បូជមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ជាតិបូជាយិទំ ផលំ ៕
សុបារិចរិយា នាម ចតុត្តឹស ជនាធិបា
ឥតោ តតិយកប្បម្ហិ ចក្កវត្តី មហព្វលា ៕
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ៕

---

១ ម. អតិភោមិ ៕

ខ្ញុំបានឲ្យទំនាយពួកហោរហើយ ក៏ធ្វើនូវជាតិបូជា (បូជាក្នុងថ្ងៃប្រសូត) ជាតិបូជានេះ ឥតមានបូជាណាប្រហែលឡើយ ។ ខ្ញុំប្រមូលកុសល ធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា លុះខ្ញុំធ្វើជាតិបូជាហើយ ក៏ធ្វើកាលកិរិយាក្នុងទីនោះ ។ ខ្ញុំចូលទៅកើតក្នុងកំណើតណា ៗ ទោះបីជាទេវតា ឬជាមនុស្ស តែងកន្លងលើសពួកសត្វទាំងអស់ នេះជាផលនៃជាតិបូជា ។ ពួកស្រីមេនំតែងបំរើខ្ញុំ ទាំងជនដ៏សេស ក៏ពុះអំណាចចិត្តរបស់ខ្ញុំ ជនទាំងនោះមិនអាចនឹងធ្វើខ្ញុំឲ្យក្រោធឡើយ នេះជាផលនៃជាតិបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើបូជា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃជាតិបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣៤ ជាតិ ព្រះនាមសុបារិចរិយៈ ដូចគ្នា ទ្រង់ជាធំជាងជន មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឧទ្ទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ជាតិបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ជាតិបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

បរិវារសុមង្គលា សរណាសនបុប្ផិកា
ចិតបូជី ពុទ្ធសញ្ញី មគ្គុបដ្ឋានជាតិនា(១)
គាថាយោ នវុតិ វុត្តា គណិតាយោ វិភាវិភិ ។

មហាបរិវារវគ្គោ ទ្វាទសមោ ។

---

១ ម. បរិវារសុមង្គលា សរណាគមនឯកាសនី សុវណ្ណបុប្ផចិតបូជា ពុទ្ធសញ្ញី មគ្គដ្ឋាន. ជាតិនាតិ ទិស្សតិ ។

ឧទ្ទាន

បានឮថា ព្រះជាតិបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយ នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ជាតិបូជកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

មហាបរិវារត្ថេរាបទាន ១ សុមង្គលត្ថេរាបទាន ១ សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ១ សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ជាតិបូជកត្ថេរាបទាន ១ ឯគាថា ៩០ គត់ ពួកអ្នកប្រាជ្ញបានរាប់ជាក់ច្បាស់ហើយ ។

ចប់ មហាបរិវារវគ្គ ទី ២ ។

តេរសមោ សេរេយ្យវគ្គោ

បឋមំ សេរេយ្យកត្ថេរាបទានំ

(២១) អជ្ឈាយិកោ មន្តធរោ តិណ្ណំ វេទានបារគូ
អព្ភោកាសេ(១) ឋិតោ សន្តោ អទ្ទសំ លោកនាយកំ
សីហំ យថា វនចរំ ព្យគ្ឃរាជំវ និត្តសំ
តិធប្បភិន្នំ មាតង្គំ កុញ្ជរំ មហេសិនំ ។
សេរេយ្យកំ គហេត្វាន អាកាសេ ឧក្ខិបឹ អហំ
ពុទ្ធស្ស អានុភាវេន បរិវារេន្តិ សព្វសោ ។
អធិដ្ឋហិ មហាវីរោ សព្វញ្ញូ លោកនាយកោ
សមន្តា បុប្ផឆទនំ ឱកិរឹសុ នភសំ ។
តតោ សា បុប្ផកញ្ចុកា អន្តោវណ្ដា ពហិមុខា
សត្តាហំ ឆទនំ កត្វា តតោ អន្តរធាយថ ។
តញ្ច អច្ឆរិយំ ទិស្វា អព្ភុតំ លោមហំសនំ
ពុទ្ធេ ចិត្តំ បសាទេសឹ សុគតេ លោកនាយកេ ។
តេន ចិត្តប្បសាទេន សុក្កមូលេន ចោទិតោ

១ ម. អព្ភោកាសេ ។

សេរេយ្យវគ្គ ទី ១៣

សេរេយ្យកត្ថេរាបទាន ទី ១

(៦១) ខ្ញុំជាអ្នកសាធ្យាយមន្ត អ្នកចាំមន្ត អ្នកដល់នូវត្រើយនៃវេទទាំង ៣ កំពុងឈរនៅក្នុងទីវាល បានឃើញព្រះលោកនាយក ទ្រង់ស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ដូចជារាជសីហ៍ត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ ឬដូចស្ដេចខ្លាដែលមិនតក់ស្លុត ឬក៏ដូចដំរីឈ្មោះមាតង្គៈ ដែលកំពុងចុះប្រេង ៣ កន្លែង ៗ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាសេរមាន់ បោះឡើងនាអាកាស ផ្កាទាំងនោះ ក៏ព័ទ្ធព័ទ្ធជុំវិញដោយអានុភាពព្រះពុទ្ធ ៗ ព្រះសព្វញ្ញូជាលោកនាយក មានព្យាយាមធំ ទ្រង់អធិដ្ឋានថា ផ្កាទាំងឡាយចូរកេយរាយជារបាំងផ្កាជុំវិញតថាគត ដ៏ប្រសើរជាងនរៈ ៗ លំដាប់នោះ សំណុំផ្កានោះ មានទងចូលក្នុង មានមុខចេញក្រៅ ធ្វើជារបាំងប្រក់អស់ ៧ ថ្ងៃ តពីនោះមក ក៏បាត់អស់ទៅ ៗ លុះខ្ញុំបានឃើញហេតុជាអស្ចារ្យចម្លែក គួរព្រឺរោមនោះ បានញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធ ជាព្រះសុគត លោកនាយក ៗ

កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជហំ ។

បណ្ណរសសហស្សម្ហិ កប្បានំ បញ្ចវីសតេ

វិលាមាលាសនាមា ច(១) ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សេរេយ្យកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សេរេយ្យកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទានំ

(២២) ហិមវន្តស្ស អវិទូរេ កុក្កុរោ នាម បព្វតោ

វេមជ្ឈេ តស្ស វសតិ ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ ។

បញ្ច សិស្សសហស្សានិ បរិវារេន្តិ មំ សទា

បុព្ពុដ្ឋាយី ច តេ អាសុំ មន្តេសុ ច វិសារទា ។

---

១ ម. វីតមលោសនាមា ច ។

ខ្ញុំត្រូវកុសលមូលៈដាស់តឿន មិនដែលទៅកើត ក្នុងទុគ្គតិអស់មួយសែនកប្ប ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ៗ ក្នុងកប្បទី ១៥.០២៥ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិច្រើនជាតិ ព្រះនាមវិលាមាលៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

បានឮថា ព្រះសេរេយ្យកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ចប់ សេរេយ្យកត្ថេរាបទាន ១

បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទាន ទី ២

[២២] មានភ្នំមួយ ឈ្មោះកុក្កុរៈ នៅជិតព្រៃហិមពាន្ត ព្រាហ្មណ៍អ្នកដល់នូវត្រើយនៃមន្ត (គឺខ្ញុំនេះឯង) តែងអាស្រ័យនៅចំកណ្តាលភ្នំនោះ ៗ មានសិស្ស ៥.០០០ នាក់ ចោមរោមខ្ញុំសព្វ ៗ កាល សិស្សទាំងនោះ ក្រោកឡើងមុនផង ជាអ្នកក្លៀវក្លា ក្នុងមន្តទាំងឡាយផង (ប្រឹក្សាគ្នាថា)

ពុទ្ធោ លោកេ សមុប្បន្នោ តំ វិជានាថ នោ គរំ
អសីតិ ព្យញ្ជនានស្ស ពត្តឹស វរលក្ខណា ។
ព្យាមប្បភោ ជិនវរោ អាទិច្ចោវ វិរោចតិ
សិប្បានំ វចនំ សុត្វា ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ ។
អស្សមា អភិនិក្ខម្ម ទិសំ បុច្ឆតិ ព្រាហ្មណោ
យម្ហិ ទេសេ មហាវីរោ វសតិ លោកនាយកោ ។
តាហំ ទិស្វា នមស្សិស្សំ ជិនំ អប្បដិបុគ្គលំ
ឧទគ្គចិត្តោ សុមនោ បូជេសិ តំ តថាគតំ ។
ឯថ សិស្សា គមិស្សាម ទក្ខិស្សាម តថាគតំ
វន្ទិត្វា សត្ថុនោ បាទេ សោស្សាម ជិនសាសនំ ។
ឯកាហំ អភិនិក្ខម្ម ព្យាធឹ បដិលភឹ អហំ
ព្យាធិនា បីឡិតោ សន្តោ សាលន្តោ សយិតុំ គមឹ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធត្រាស់ហើយក្នុងលោក អ្នកទាំងឡាយចូរដឹងច្បាស់នូវព្រះសម្ពុទ្ធនោះ ថាជាបុគ្គលប្រសើររបស់យើងទាំងឡាយ ព្រះសម្ពុទ្ធនោះ ទ្រង់មានព្យញ្ជនៈ ៨០ មានលក្ខណៈដ៏ប្រសើរ ៣២ ព្រះជិនស្រីដ៏ប្រសើរ មានរស្មីមួយព្យាម តែងរុងរឿងដូចព្រះអាទិត្យ ។ ព្រាហ្មណ៍អ្នកដល់នូវត្រើយនៃមន្ត គឺខ្ញុំនេះឯង លុះឮពាក្យរបស់សិស្សហើយ ក៏ចេញអំពីអាស្រម សួររកទិសថា ព្រះលោកនាយក មានព្យាយាមធំ ស្ដេចគង់នៅ ក្នុងប្រទេសណា ។ លុះខ្ញុំបានឃើញព្រះជិនស្រីអង្គនោះ មិនមានបុគ្គលប្រៀបផ្ទឹមហើយ ក៏បាននមស្ការ ខ្ញុំមានចិត្តអណ្តែតឡើង មានចិត្តរីករាយ បូជាចំពោះព្រះតថាគតនោះ ។ ខ្ញុំបបួលសិស្សថា នែសិស្សទាំងឡាយ អ្នកចូរមកពួកយើង នឹងទៅគាល់ព្រះតថាគត យើងនឹងថ្វាយបង្គំព្រះបាទទាំងគូរបស់ព្រះសាស្ដា ហើយស្ដាប់នូវពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះជិនស្រី ។ ខ្ញុំតែម្នាក់ឯង ចេញទៅ ខ្ញុំមានជម្ងឺត្រូវជម្ងឺបៀតបៀន ក៏ដើរទៅប្រុងនឹងដេក ក្រោមដើមឈើ ។

ទុតិយំ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទានំ

សព្វេ សិស្សេ សមានេត្វា អព្ភុដ្ឋឹ តេ តថាគតំ
កីទិសំ លោកនាថស្ស គុណំ បរមពុទ្ធិនោ ។
តេ មេ បុដ្ឋា ព្យាការឹសុ(១) យថា ទស្សាវិនោ តថា
សក្កច្ចំ ពុទ្ធសេដ្ឋំ តំ ទស្សេសុំ មម សព្វទា ។
តេសាហំ វចនំ សុត្វា សកំ ចិត្តំ បសាទយឹ
បុប្ផេហិ ថូបំ ការិត្វាន តត្ថ កាលំ កតោ អហំ ។
តេ មេ សរីរំ ឈាបេត្វា អគមុំ ពុទ្ធសន្តិកេ
អញ្ជលឹ បគ្គហិត្វាន សត្ថារំ អភិវាទយុំ ។
បុប្ផេហិ ថូបំ ការិត្វាន សុគតស្ស មហេសិនោ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។
ចត្តាឡីសសហស្សម្ហិ កប្បេ សោឡស ខត្តិយា
នាមេនគ្គិសមា នាម ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
វីសកប្បសហស្សម្ហិ ឃតាសោ ចក្កវត្តិនោ
ឃតាសនសមា នាម អដ្ឋតឹស មហីបតី ។

---

១ ម. តេ មេ ផុដ្ឋា វិយាកំសុ ។

ខ្ញុំប្រជុំពួកសិស្សទាំងអស់ ហើយបានសួរអំពីព្រះតថាគត និងសិស្សទាំងនោះថា គុណរបស់ព្រះលោកនាថ ទ្រង់មានប្រាជ្ញាដ៏ក្រៃលែង តើដូចម្តេច ៗ ពួកសិស្សទាំងនោះដែលខ្ញុំសួរហើយ ក៏ព្យាករសំដែងអំពីព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរនោះ ដោយគោរពចំពោះមុខខ្ញុំ តាមដែលគេបានឃើញ ៗ លុះខ្ញុំបានស្តាប់ពាក្យរបស់ពួកសិស្សទាំងនោះហើយ ក៏ញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា បានសាងព្រះស្តូបដោយផ្កាទាំងឡាយ ហើយក៏ធ្វើកាលកិរិយាក្នុងទីនោះ ៗ ពួកសិស្សទាំងនោះ ដុតសរីរៈរបស់ខ្ញុំរួចហើយ នាំគ្នាទៅក្នុងសំណាក់របស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ផ្គងអញ្ជលីថ្វាយបង្គំព្រះសាស្តា ។ ខ្ញុំកសាងព្រះស្តូបដោយផ្កាទាំងឡាយ ថ្វាយព្រះសុគតមហេសី ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិអស់មួយសែនកប្បដោយកុសលនេះ ៗ ក្នុងកប្បទី ៤០.០០១ ខ្ញុំបានកើតជាក្សត្រ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមអគ្គិសមៈ ដូចគ្នាដោយព្រះនាម ជាស្តេចចក្រពត្តិ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ២០.០០០ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣៨ ជាតិ ជាម្ចាស់ផែនដី ព្រះនាមឃជាសនសមៈ ដូចគ្នា ៗ

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពុប្ផច្ឆិយោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុប្ផច្ឆិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ បាយាសទាយកត្ថេរាបទានំ

(២៣) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ ទ្វត្តឹសវរលក្ខណំ
បវនា អភិនិក្ខន្តំ ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតំ ។
សហត្ថា កំសបាតិយា វឌ្ឍេត្វា បាយាសំ អហំ
អាហុតឹ យិដ្ឋុកាមោ សោ អគមឹ សម្ពលឹ អហំ ។
ភគវា តម្ហិ សមយេ លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
ចង្កមំ សុសមារុឡ្ហោ អម្ពរេ អនិលាយនេ ។
តញ្ច អច្ឆរិយំ ទិស្វា អព្ភុតំ លោមហំសនំ
ឋបយិត្វា កំសបាតឹ វិបស្សឹ អភិវាទយឹ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបុប្ផថូបិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទាន ។

បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(២៣) ព្រះសម្ពុទ្ធមានវណ្ណៈដូចមាស មានលក្ខណៈដ៏ប្រសើរ ៣២ ប្រការ មានកិត្តិសព្ទល្បីចោមពេម ទ្រង់ចេញអំពីព្រៃធំ ខ្ញុំដួសបាយាសដាក់ក្នុងភាជន៍សម្រឹទ្ធ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ខ្ញុំប្រាថ្នានឹងបូជានូវគ្រឿងបូជា ក៏ដើរសំដៅទៅកាន់ទីបូជា ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះមានព្រះភាគជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ទ្រង់ឡើងកាន់ទីចង្ក្រម ឰដ៏អាកាស ជាផ្លូវខ្យល់ ។ ខ្ញុំឃើញហេតុដ៏អស្ចារ្យ ចម្លែក គួរព្រឺរោមនោះ ក៏ដាក់ចុះនូវភាជន៍សម្រឹទ្ធ ថ្វាយបង្គំព្រះវិបស្សី (អាពធនាថា)

ពាយាសទាយកត្ថេរាបទានំ

តុវំ ពុទ្ធោសិ(១) សព្វញ្ញូ សទេវកេ សមានុសេ
អនុកម្បំ ឧបាទាយ បដិគ្គណ្ហ មហាមុនិ ។
បដិគ្គណ្ហាសិ ភគវា សព្វញ្ញូ លោកនាយកោ
មម សង្កប្បមញ្ញាយ សត្ថា លោកេ អនុត្តរោ(២)។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បាយាសស្ស ឥទំ ផលំ ។
ឯកត្តាឡីសិតោ កប្បេ ពុទ្ធោ នាមាសិ ឧត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បាយាសទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពាយាសទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ទេវាសិ ។ ២ ម. មហាមុនិ ។

បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

បពិត្រព្រះមហាមុនី ព្រះអង្គជាសព្វញ្ញុពុទ្ធ ក្នុងមនុស្សលោក និងទេវលោក សូមព្រះអង្គអាស្រ័យសេចក្ដីអនុគ្រោះ ទទួលយក ។ ព្រះមានព្រះភាគជាសព្វញ្ញូ លោកនាយក ជាសាស្ដា ដ៏ប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់ជ្រាបគំនិតរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់ទទួលយក ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបាយាស ។ ក្នុងកប្បទី ៤១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ១ ជាតិ ព្រះនាមពុទ្ធាភជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបាយាសទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្ដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន

បត្តំ គន្ធោទកិយត្ថេរាបទានំ

(២៤) និសជ្ជ បាសាទវរេ　វិបស្សឹ អទ្ទសំ ជិនំ
កកុធំ វិលសន្តំវ　សព្វញ្ញុតមនាយកំ ។
បាសាទស្សាវិទូរេ ច　គច្ឆតិ លោកនាយកោ
បភា និទ្ធាវតេ តស្ស　សតរំសិម្ហិ ឧគ្គតេ(១) ។
គន្ធោទកញ្ច បគ្គយ្ហ　ពុទ្ធសេដ្ឋំ សមោកិរឹ
តេន ចិត្តប្បសាទេន　តត្ថ កាលំ កតោ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ　យំ គន្ធោទកមោកិរឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ　ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ　សុគន្ធោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ　ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ　វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា　កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា គន្ធោទកិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

គន្ធោទកិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. យថា ច សតរំសិតោ ។

គន្ធោទកិយត្ថេរាបទានទី ៤

(២៤) ខ្ញុំអង្គុយក្នុងប្រាសាទដ៏ប្រសើរ បានឃើញព្រះជិនស្រីព្រះនាមវិបស្សី ជាសព្វញ្ញូនាយកដ៏ឧត្តម ទ្រង់ល្វាសល្វន់ដូចដើមថ្កូន់ត្រូវខ្យល់ ។ ព្រះលោកនាយក ទ្រង់ធ្វើពុទ្ធដំណើរទៅជិតប្រាសាទ ពន្លឺរបស់ព្រះអង្គ ផ្សាយចេញក្នុងកាលព្រះអាទិត្យអស្តង្គត ។ ខ្ញុំកាន់យកទឹកអប់មកប្រស់ព្រំព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ខ្ញុំក៏ធ្វើកាលកិរិយាក្នុងទីនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំប្រស់ព្រំទឹកអប់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមគន្ធោទក ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះគន្ធោទកិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ គន្ធោទកិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ សម្ពុទ្ធបរិកត្តោបទានំ

(២៥) ជាយមានេ វិបស្សិម្ហិ និមិត្តំ ព្យាករី អហំ
និព្វាបយិំ(១) ច ជនតំ ពុទ្ធោ លោកេ ភវិស្សតិ ។
យស្មិំ ច ជាយមានស្មិំ ទសសហស្សី បកម្បតិ
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិំ ច ជាយមានស្មិំ អាលោកោ វិបុលោ អហុ
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិំ ច ជាយមានស្មិំ សរិតាយោ ន សន្ទិសុំ(២)
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិំ ច ជាយមានស្មិំ អវីចគ្គិ ន បជ្ជលិ
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិំ ច ជាយមានស្មិំ បក្ខិសង្ឃោ ន សញ្ចរិ
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិញ្ច ជាយមានស្មិំ វាតក្ខន្ធោ ន វាយតិ
សោ ទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។

---

១ ម. និព្វាបយិំ ។ ២ ម. ន សន្ទយុំ ។

សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(២៥) កាលដែលព្រះវិបស្សីទ្រង់ប្រសូត ខ្ញុំបានទាយនិមិត្តថា ព្រះពុទ្ធនឹងញ៉ាំងប្រជុំជន ក្នុងលោកឲ្យរលត់ទុក្ខ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត លោកធាតុ ១០.០០០ តែងញាប់ញ័រ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ នឹងសំដែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ពន្លឺដ៏ធំកើតប្រាកដ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ នឹងសំដែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគ អង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ស្ទឹងទាំងឡាយមិនហូរ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ នឹងសំដែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគ អង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ភ្លើងអវិចីមិនឆេះ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ នឹងសំដែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ពួកសត្វស្លាបមិនហើរ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ នឹងសំដែងធម៌ ។

យស្មិញ្ច ជាយមានស្មឹ សព្វរតនានិ ជោតិសុំ
សោទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យស្មិញ្ច ជាយមានស្មឹ សត្តាសុំ បទវិក្កមា
សោទានិ ភគវា សត្ថា ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
ជាតមត្តោវ សម្ពុទ្ធោ ទិសា សព្វា វិលោកយិ
វាចាសភិមុទីរេសិ ឯសា ពុទ្ធាន ធម្មតា ។
សំវេជយិត្វា ជនតំ ថវិត្វា លោកនាយកំ
សម្ពុទ្ធឹ អភិវាទិត្វា បក្កាមឹ បាចិនាមុខោ ។
ឯកានវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ពុទ្ធមភិថោមយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ថោមនាយ ឥទំ ផលំ ។

កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត គំនរខ្យល់មិនបក់ផាត់ ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ និងសម្តែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ពួកកែវទាំងពួងក៏រុងរឿង ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានចក្ខុ និងសម្តែងធម៌ ។ កាលព្រះមានព្រះភាគអង្គណា ទ្រង់ប្រសូត ទ្រង់ឈានដើរបាន ៧ ជំហាន ឥឡូវនេះ ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាសាស្តា ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ និងសម្តែងធម៌ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធគ្រាន់តែទ្រង់ប្រសូតរួចភ្លាម ទ្រង់រមិលមើលសព្វទិស ទ្រង់បន្លឺនូវវាចាដ៏អង់អាច នេះជាធម្មតារបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ។ ខ្ញុំញុំាងប្រជុំជនឲ្យកើតសង្វេគ ហើយសរសើរព្រះលោកនាយក ថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធ ហើយបែរមុខទៅកាន់ទិសខាងកើត ដើរចេញទៅ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែល ខ្ញុំបានសរសើរព្រះសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសរសើរ ។

បញ្ចមំ សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទានំ

ឥតោ នវុតិកប្បម្ហិ សម្មុខាថវិកវ្ហយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បឋវីទុន្ទុភិ នាម ឯកូននវុតិម្ហិតោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
អដ្ឋាសីតិម្ហិតោ កប្បេ ឱភាសោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
សត្តាសីតិម្ហិតោ កប្បេ សរិតច្ឆេទនវ្ហយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
អគ្គិនិព្ពាបនោ នាម កប្បានំ ឆឡសីតិយា
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
គជា គតសមោ នាម កប្បានំ បញ្ចសីតិយា(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
កតិបច្ឆេទនោ នាម កប្បានំ ចុល្លសីតិយា(២)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
រតនប្បជ្ជលោ នាម កប្បានំ តេអសីតិយា
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

---

១ ម. ចុល្លសីតិយោ ។ ២ ម. បញ្ចសីតិយោ ។

សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ទី ៨

ក្នុងកប្បទី ៩០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះ សម្មុខាថវិកពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រ-ពត្តិ ឈ្មោះបថវីទុន្ទុភិពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាក្សត្រ ឈ្មោះ ឱភាសពជ ជាស្តេចចក្រពត្តិ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើត ជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះសរិតច្ឆេទនពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយ កែវ ៧ ប្រការមានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៦ ខ្ញុំកើតជា ស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះអគ្គិនិព្វាបនពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៥ ខ្ញុំកើតជាស្តេច ចក្រពត្តិ ឈ្មោះវាតសមពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៤ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះគតិបច្ឆេទនពជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មាន កម្លាំងច្រើន ៗ ក្នុងកប្បទី ៨៣ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះ រតនបជ្ជលពជ បរិបូណ៌ដោយកែវ៧ប្រការ មានកម្លាំងច្រើនៗ

បទវិក្កមនោ នាម កប្បានំ ទ្វេអសីតិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
រាជា វិលោកនោ នាម កប្បានំ ឯកសីតិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
គិរិសារោតិ នាមេន កប្បេសីតិម្ហិ ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សម្មុខាថវិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សម្មុខាថវិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទានំ

(២៦) នគរេ ធញ្ញវតិយា អហោសិំ ព្រាហ្មណោ តទា
លក្ខណេ ឥតិហាសេ ច សនិឃណ្ឌុសកេដុភេ ។

ក្នុងកប្បទី ៨២ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះបទវិក្កមនរាជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ ក្នុងកប្បទី ៨១ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះវិលោកនរាជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ ក្នុងកប្បទី ៨០ ខ្ញុំកើតជាស្តេចក្រពត្តិ ឈ្មោះគិរិសាររាជ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសម្មុខាថវិកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ។

កុសមាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៦

(២៦) គ្រានោះ ខ្ញុំបានកើតជាព្រាហ្មណ៍ នៅក្នុងក្រុងធញ្ញវតី ជាអ្នកឈ្លាស ក្នុងគម្ពីរលក្ខណសាស្ត្រ ឥតិហាសសាស្ត្រ ព្រមទាំងនិឃណ្ឌុសាស្ត្រ និងកេដុភសាស្ត្រ ។

ឆន្ទ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទានំ

បទកោ វេយ្យាករណោ និមិត្តកោវិទោ អហំ
មន្តេ ច សិស្សេ វាចេសឹ តិណ្ណំ វេទាន បារគូ ។
បញ្ច ឧប្បលហត្ថានិ បិដ្ឋិយំ ឋបិតានិ មេ
អាហុតឹ យិដ្ឋុកាមោហំ បិតុមាតុសមាគមេ ។
តទា វិបស្សី ភគវា ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតោ
ឱភាសេន្តោ ទិសា សព្វា អាគច្ឆតិ នរាសភោ ។
អាសនំ បញ្ញបេត្វាន និមន្តេត្វា មហាមុនឹ
សន្ថរិត្វាន តំ បុប្ផំ អភិនេសឹ សកំ ឃរំ ។
យំ មេ អត្ថិ សកេ គេហេ អាមិសំ បច្ចុបដ្ឋិតំ
តាហំ ពុទ្ធស្ស បាទាសឹ បសន្នោ សេហិ បាណិភិ ។
ភុត្តាវឹ កាលមញ្ញាយ ឯកំ ហត្ថំ អទាសហំ
អនុមោទិត្វាន សព្វញ្ញូ បក្កាមិ ឧត្តរាមុខោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផទានស្សិទំ ផលំ ។

កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៦

ជាអ្នកឈ្លាស ក្នុងបទ ក្នុងវេយ្យាករណ៍ ក្នុងនិមិត្ត ចេះចប់ត្រៃវេទ បានបង្រៀនមន្តចំពោះពួកសិស្ស ។ ខ្ញុំតម្កល់ផ្កាឧប្បល ៥ កម្រងលើខ្លួន ខ្ញុំមានប្រាថ្នា ដើម្បីបូជានូវគ្រឿងបូជា ក្នុងការជួបជុំបិតានិងមាតា ។ វេលានោះ ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមវិបស្សី ទ្រង់ជានាយកៈ មានភិក្ខុសង្ឃហោមរោម ទ្រង់ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ហើយស្តេចនិមន្តមក ។ ខ្ញុំបានក្រាលអាសនៈ ហើយនិមន្តព្រះមហាមុនី បានក្រាលផ្កានោះហើយ នាំព្រះអង្គហួសទៅកាន់ផ្ទះរបស់ខ្លួន ។ អាមិសៈណាដែលខ្ញុំបានតម្កល់ទុក មានក្នុងផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំជ្រះថ្លាបានថ្វាយអាមិសៈនោះចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ខ្ញុំដឹងនូវកាលដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សោយរួចហើយ ក៏បានថ្វាយផ្កាមួយក្តាប់ ព្រះសព្វញ្ញុពុទ្ធ ធ្វើអនុមោទនារួចហើយ ឈមព្រះភក្ត្រទៅកាន់ទិសឧត្តរ និមន្តចេញទៅ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបុប្ផទាន ។

អនន្តរ ឥតោ កប្បេ រាជាហុ វរទស្សនោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ៗ
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ៗ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុសុមាសនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ៗ

កុសុមាសនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ៗ

សត្តមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ

(២៧) អជ្ឈាយិកោ មន្តធរោ តិណ្ណំ វេទាន បារគូ
ហិមវន្តស្សាវិទូរេ វសាមិ អស្សមេ អហំ ៗ
អគ្គិហុត្តញ្ច មេ អត្ថិ បុណ្ឌរីកផលានិ ច
បុដកេ និក្ខិបិត្វាន ទុមគ្គេ លគ្គិតំ មយា ៗ
បទុមុត្តរោ លោកវិទូ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
មមុទ្ធរិតុកាមោ សោ ភិក្ខន្តោ មមុបាគមិ ៗ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ផលំ ពុទ្ធស្សទាសហំ
វិត្តិសញ្ជននោ មយ្ហំ ទិដ្ឋធម្មសុខាវហោ ៗ

កន្លកប្បជាលំដាប់ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះវរទស្សនៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុសុមាសនិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន ។

ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៦៧) ខ្ញុំជាអ្នកស្ទាត់ក្នុងមន្ត ចងចាំមន្ត ចេះចប់ត្រៃវេទ នៅក្នុងអាស្រម ជិតព្រៃហិមពាន្ត ។ ការបូជាភ្លើង របស់ខ្ញុំតែងមាន ខ្ញុំដាក់ផ្លែឈូកទាំងឡាយក្នុងកញ្ចប់ ហើយព្យួរលើចុងឈើ ។ ព្រះលោកវិទូ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទ្រង់គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ទ្រង់មានប្រាជ្ញា ទើបស្រង់ខ្ញុំ ស្តេចនិមន្តទៅដើម្បីភិក្ខា ក៏ចូលមកកាន់សំណាក់នៃខ្ញុំ ។

សត្តមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ

សុវណ្ណវណ្ណោ សម្ពុទ្ធោ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
អន្តលិក្ខេ ឋិតោ សត្ថា ឥមំ គាថំ អភាសថ ។
ឥមិនា ផលទានេន ចេតនាបណិធីហិ ច
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជតិ ។
តេនេវ សុក្កមូលេន អនុភុត្វាន សម្បទា
បត្តោម្ហិ អចលំ ឋានំ ហិត្វា ជយបរាជយំ ។
ឥតោ សត្តកប្បសតេ រាជា អាសឹ សុមង្គលោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ផលទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ផលទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ផលទាយកត្ថេរាបទាន

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តសោមនស្ស បានថ្វាយផ្លែឈ្លូកនោះ ចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះសម្ពុទ្ធជាសាស្តា ទ្រង់មានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់ញ៉ាំងបីតិខ្ញុំឲ្យកើត ទ្រង់នាំមកនូវសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំក្នុងបច្ចុប្បន្ន គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ទ្រង់ឋិតនៅនាអាកាសហើយសម្តែងគាថានេះថា កុលបុត្តនេះ នឹងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិអស់មួយសែនកប្ប ដោយផលនៃការថ្វាយផ្លែឈ្លូកនេះផង ដោយផលនៃការតម្កល់ទុកនូវចេតនានេះផង ។ ព្រោះកុសលមូលនោះឯង ខ្ញុំបានសោយសម្បត្តិទាំងឡាយ ហើយបានដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាឋានមិនញាប់ញ័រ ខ្ញុំលះចោលការឈ្នះនិងការចាញ់ ។ ក្នុងកប្បទី ៧០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះសុមង្គលៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវទាំង ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះផលទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(២៨) បព្វតេ ហិមវន្តម្ហិ វសាមិ បព្វតន្តរេ
បុលិនំ សោភនំ ទិស្វា ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរឹ ។
ញាណេ ឧបនិធំ នត្ថិ សង្ខារំ នត្ថិ សត្ថុនោ
សព្វធម្មំ អភិញ្ញាយ ញាណេន អធិមុច្ចតិ ។
នមោ តេ បុរិសាជញ្ញ នមោ តេ បុរិសុត្តម
ញាណេន តេ សមោ នត្ថិ យាវតា ញាណមុត្តមំ ។
ញាណេ ចិត្តំ បសាទេត្វា កប្បំ សគ្គម្ហិ មោទហំ
អវសេសេសុ កប្បេសុ កុសលំ ករឹ(១) អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ញាណសញ្ញាយិទំ ផលំ ។

---

១ ម. កិរិយំ ។

ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(២៨) ខ្ញុំនៅនាភ្នំហិមពាន្ត ឃើញផ្នកខ្សាច់ដ៏ល្អក្នុងចន្លោះភ្នំ ខ្ញុំរឭកនូវព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរថា ការប្រៀបធៀប ក្នុងញាណ (របស់ព្រះសាស្ដា) មិនមានឡើយ សង្គ្រាមរបស់ព្រះសាស្ដា ក៏មិនមានដែរ ព្រះសាស្ដាបានជ្រាបនូវធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ស៊ប់ស្ទួនដោយញាណ ។ បពិត្រព្រះអង្គជាបុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះអង្គ បពិត្រព្រះអង្គជាបុរសដ៏ឧត្តម ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ សភាពដទៃស្មើដោយញាណរបស់ព្រះអង្គមិនមានឡើយ មានតែញាណរបស់ព្រះអង្គ ទើបឧត្តមជាកំណត់ ។ ខ្ញុំញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុងញាណហើយ ក៏បានទៅកើតក្នុងឋានសួគ៌ អស់មួយកប្ប ខ្ញុំបានកសាងកុសលក្នុងកប្បដ៏សេស ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបាននូវសេចក្ដីសំគាល់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងញាណ ។

ឥតោ តេសត្តតិកប្បេ   ឯកោ បុឡិនបុប្ផិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ   ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ញាណសញ្ញកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ញាណសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(២៩) សុវណ្ណវណ្ណោ ភគវា   វិបស្សី ទក្ខិណារហោ
បុរក្ខតោ សាវកេហិ   អារាមា អភិនិក្ខមិ ។
ទិស្វានហំ ពុទ្ធសេដ្ឋំ   សព្វញ្ញុំ អនាសវំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ   គតមគ្គំ អបូជយឹ ។
តេន ចិត្តប្បសាទេន   ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ
ហដ្ឋោ ហដ្ឋេន ចិត្តេន   បុន វន្ទឹ តថាគតំ ។

កន្លងកប្បទី ៧៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១ ជាតិ ព្រះនាមបុឡិនបុប្ផិយៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និង អភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះញាណសញ្ញកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែង នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(២៩) ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមវិបស្សី មានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់គួរទទួលនូវទក្ខិណាទាន មានពួកសាវ័កហោមរោម ស្តេចចេញអំពីអារាម ។ ខ្ញុំឃើញព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ជាសព្វញ្ញូ មិនមានអាសវៈ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តសោមនស្ស បានបូជាផ្លូវដែលស្តេចនិមន្តទៅ ។ ខ្ញុំជាអ្នករីករាយ មានចិត្តរីករាយ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធជាតាទិបុគ្គល ប្រសើរជាងសត្វជើងពីរ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះតថាគតម្តងទៀត ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ពុទ្ធមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកត្តាឡីសិតោ កប្បេ វរុណោ នាម(១) ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា គន្ធបូជិយោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

គន្ធបូជិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ បទុមបូជកត្ថេរាបទានំ

(៣០) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ គោតមោ នាម បព្វតោ
នានារុក្ខេហិ សញ្ឆន្នោ មហាភូតគណាលយោ ។
មជ្ឈម្ហិ ច តស្សាសិ អស្សមោ អភិនិម្មិតោ
បុរក្ខតោ សសិស្សេហិ វសាមិ អស្សមេ អហំ ។

---
១ ម. បរណោ នាម ។

ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៤១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាក្សត្រចក្រពត្តិ ឈ្មោះវរុណៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះគន្ធបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

បទុមបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៣០) មានភ្នំ ១ ឈ្មោះគោតមៈ នៅព្រៃហិមពាន្ត ដេរដាសដោយឈើផ្សេងៗ ជាទីអាស្រ័យនៅនៃពួកភូតច្រើន ។ ខ្ញុំបានសាងអាស្រម ត្រង់កណ្តាលភ្នំនោះ មានពួកសិស្សចោមរោម តែងនៅក្នុងអាស្រម (ខ្ញុំបបួលពួកសិស្សថា)

ទសមំ បទុមបូជកត្ថេរាបទានំ

អាយន្តុ មេ សិស្សគណា បទុមំ អាហរន្តុ មេ
ពុទ្ធបូជំ ករិស្សាមិ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។
ឯវន្តិ តេ បដិស្សុត្វា បទុមំ អាហរឹសុ មេ
តថា និមិត្តំ កត្វាហំ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
សិស្សេ តទា សមានេត្វា សាធុកំ អនុសាសហំ
មា ខោ តុម្ហេ បមជ្ជិត្ថ អប្បមាទោ សុខាវហោ ។
ឯវំ សមនុសាសិត្វា តេ សិស្សេ វចនក្ខមេ
អប្បមាទគុណេ យុត្តោ តទា កាលំកតោ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកបញ្ញាសកប្បម្ហិ រាជា អាសឹ ជលុត្តមោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

បទុមបុប្ផកត្ថេរាបទាន ទី ១០

សូមពួកសិស្ស មកកាន់សំណាក់យើង សូមពួកសិស្សនាំផ្កាឈូកមកឲ្យយើងៗនឹងធ្វើពុទ្ធបូជា ចំពោះព្រះពុទ្ធជាតាទិបុគ្គល ទ្រង់ប្រសើរជាងសត្វជើងពីរ ។ ពួកសិស្សទាំងនោះ ទទួលពាក្យខ្ញុំថា យ៉ាងហ្នឹងហើយ ។ បានយកផ្កាឈូកមកឲ្យខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើនិមិត្តតាមទំនងដូច្នោះហើយ បានបង្អោនថ្វាយដល់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំបានប្រជុំពួកសិស្ស ហើយប្រៀនប្រដៅដោយប្រពៃថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរកុំប្រមាទ សេចក្តីមិនប្រមាទជាគុណនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។ ខ្ញុំនោះបានប្រៀនប្រដៅពួកសិស្សដែលជាអ្នកគួរដល់ពាក្យនេះហើយ ខ្ញុំប្រកបក្នុងអប្បមាទគុណ ក៏បានធ្វើមរណកាលក្នុងពេលនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៥១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមជលុត្តមៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បទុមបុប្ផិយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បទុមបុប្ផិយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

សេរេយ្យកោ បុប្ផថូបិ បាយាសោ ឧទកិ ថោមកោ(១)
អាសនំ ផលសញ្ញី ច គន្ធបទុមបុប្ផិយោ
បញ្ចុត្តរសតា គាថា គណិតា អត្ថទស្សិភិ ។

សេរេយ្យកវគ្គោ តេរសមោ ។

---

១ ម. បាយាសោ គន្ធថោមកោ ។

បានឮថា បទុមបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងឡាយនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បទុមបូជកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

សោរេយ្យកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទាន ១ បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធោទកិយត្ថេរាបទាន ១ ថោមកត្ថេរាបទាន ឬ សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ១ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បទុមបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ១០៩ ពួកអ្នកប្រាជ្ញបានរាប់ហើយ ។

ចប់ សោរេយ្យកវគ្គ ទី ១៣ ។

ចុទ្ទសមោ សោភិតវគ្គោ

បឋមំ សោភិតត្ថេរាបទានំ

(៣១) បទុមុត្តរោ នាម ជិនោ លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ

មហតោ ជនកាយស្ស ទេសេតិ អមតំ បទំ ។

តស្សាហំ វចនំ សុត្វា វាចាសភិមុទីរិតំ

អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វាន ឯកគ្គោ អាសហំ តទា ។

យថា សមុទ្ទោ ឧទធីនមគ្គោ

នេរុ នគានំ បវរោ សិលុច្ចយោ

តថេវ យេ ចិត្តវសេន វត្តរេ

ន ពុទ្ធញាណស្ស កលំ ឧបេន្តិ តេ ។

ធម្មវិធឹ ឋបេត្វាន ពុទ្ធោ ការុណិកោ ឥសិ

ភិក្ខុសង្ឃេ និសីទិត្វា ឥមា គាថា អភាសថ ។

យោ សោ ញាណំ បកិត្តេសិ ពុទ្ធម្ហិ លោកនាយកេ

កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ សោ ន គច្ឆតិ ។

សោភិតវគ្គ ទី ១៤

សោភិតត្ថេរាបទាន ទី ១

(៣១) ព្រះជិនស្រីព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ជានរាសភៈ ទ្រង់សម្តែងធម៌ ជាចំណែកព្រះនិព្វាន ដល់ពួកជនច្រើន ៗ កាលនោះ ខ្ញុំបានស្តាប់នូវព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គនោះ ដែលទ្រង់ពោលដោយវាចា ដ៏អង់អាច ខ្ញុំផ្គងអញ្ជលី មានចិត្តនឹងក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ។ សមុទ្រ ប្រសើរជាងស្ទឹងទាំងឡាយ ភ្នំព្រះសុមេរុ ប្រសើរជាងភ្នំទាំងឡាយ យ៉ាងណាមិញ ជនណាប្រព្រឹត្តដោយអំណាចចិត្ត ជននោះមិនដល់មួយចំណិត នៃពុទ្ធញាណឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ លុះព្រះសម្ពុទ្ធជាឥសី ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ទ្រង់បញ្ឈប់នូវធម្មវិធី គង់ក្នុងកណ្តាលជំនុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសម្តែងនូវគាថាទាំងឡាយនេះថា ជនណា បានសរសើរ នូវញាណនៃព្រះពុទ្ធ ជាលោកនាយក ជននោះឯង រមែងមិនទៅកាន់ទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប

កិលេសេ ឈាបយិត្វាន ឯកគ្គោ សុសមាហិតោ
សោភិតោ នាម នាមេន ហេស្សតិ សត្ថុសាវកោ ។
កិលេសា ឈាបិតា មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា
តិស្សោ វិជ្ជា អនុប្បត្តា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។
បញ្ញាសេ កប្បសហស្សម្ហិ សត្តាសុំ សមុគ្គតា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សោភិតោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សោភិតត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ សុទស្សនត្ថេរាបទានំ

(៣២) វិត្ថតាយ(១) នទិយា តីរេ មិលក្ខុជលិតោ(២) អហុ
តាហំ រុក្ខំ គវេសន្តោ អទ្ទសំ លោកនាយកំ ។

---

១ ម. វិនតា ។ ២ ម. មិលក្ខុផលិតោ ។

នឹងដុតបំផ្លាញកិលេសទាំងឡាយ មានចិត្តនឹងកន្លងអារម្មណ៍តែមួយ មានចិត្តតម្កល់មាំ នឹងបាននាមថាសោភិតៈ ជាសាវ័កនៃព្រះសាស្តា ។ ខ្ញុំបានដុតបំផ្លាញកងកិលេសហើយ ភពទាំងពួងខ្ញុំបានដកចេញហើយ វិជ្ជា ៣ ខ្ញុំបានសម្រេចហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩០.០០០ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ព្រះនាមសមុគ្គតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវទាំង ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសោភិតត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សោភិតត្ថេរាបទាន ។

សុទស្សនត្ថេរាបទាន ទី ២

(៣២) ពួកឈើមិលក្ខុមានផ្លែ នៅក្បែរឆ្នេរស្ទឹងដ៏ធំ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកឈើនោះ បានឃើញព្រះលោកនាយក ។

ទុតិយំ សុទស្សនត្ថេរាបទានំ

កេតកំ(១) បុប្ផិតំ ទិស្វា វណ្ដេ ឆេត្វានហំ តទា
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
យេន ញាណេន បត្តោសិ អច្ចុតំ អមតំ បទំ
តំ ញាណំ អភិបូជេសឹ ពុទ្ធសេដ្ឋ មហាមុនិ ។
ញាណម្ហិ បូជំ កត្វាន មិលក្ខុំ អទ្ទសំ អហំ
បដិលទ្ធោម្ហិ តំ សញ្ញំ ញាណបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ញាណបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ តេរសកប្បម្ហិ ទ្វាទសាសុំ ផលុគ្គតា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុទស្សនោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុទស្សនត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. កេឌុកំ ។

សុទស្សនត្ថេរាបទាន ទី ២

ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំឃើញដើមកែសមានផ្ការីក ទើបកាច់ផ្កាទាំងទង នាំចូលទៅថ្វាយចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសិខី ជាលោកពន្ធុ ក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រសើរជាមហាមុនី ព្រះអង្គដល់ហើយ នូវអមតបទ ជាទីមិនឃ្លាតដោយញាណណា ខ្ញុំបូជាចំពោះញាណនោះ ៗ លុះខ្ញុំធ្វើការបូជាចំពោះញាណហើយ ទើបបានឃើញនូវឈើមិលក្ខុ ខ្ញុំជាបុគ្គលបាននូវការសំគាល់នោះ នេះជាផលនៃញាណ-បូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃញាណបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១២ ជាតិ ព្រះនាមពលុគ្គតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសុទស្សនត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុទស្សនត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទានំ

(៣១) ចន្ទភាគានទីតីរេ អហោសឹ កិន្នរោ តទា
បុប្ផភក្ខោ ចហំ អាសឹ បុប្ផនិវសនោ អហំ(១) ។
អត្ថទស្សី តុ ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
បវនគ្គេន(២) និយ្យាសិ ហំសរាជាវ អម្ពរេ ។
នមោ តេ បុរិសាជញ្ញ ចិត្តំ តេ សុវិសោធិតំ
បសន្នមុខវណ្ណោសិ វិប្បសន្នមុខិន្ទ្រិយោ ។
ឱរោហិត្វាន អាកាសា ភូរិបញ្ញ សុមេធសោ
សង្ឃាដឹ បត្ថរិត្វាន បល្លង្កេន ឧបាវិសិ ។
វិលីនំ ចន្ទនាទាយ អគមាសឹ ជិនន្តិកំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
អភិវាទេត្វាន សម្ពុទ្ធំ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ
បាមោជ្ជំ ជនយិត្វាន បក្កាមឹ ឧត្តរាមុខោ ។

---

១ ម. កហំ ។ ២ ម. វិបនគ្គេន ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

បន្ទុនប្បដកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៣៣) គ្រានោះ ខ្ញុំកើតជាកិន្នរ នៅទៀបឆ្នេរស្ទឹងចន្ទ-ភាគា ជាអ្នកទទួលទាននូវផ្កាឈើ ជាអ្នកស្លៀកនូវផ្កាឈើ ។ កាលនោះ ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ជានពសភៈ ស្តេចហោះទៅតាមទីបំផុតនៃព្រៃធំ ដូចស្តេចហង្ស (ហើរទៅ) នាអាកាស (ខ្ញុំសរសើរពុទ្ធគុណថា) បពិត្រព្រះអង្គជាបុរសអាជានេយ្យ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះអង្គ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ស្អាតល្អហើយ ព្រះអង្គមានសម្បុរព្រះភក្ត្រជ្រះថ្លា មានឥន្ទ្រិយគឺព្រះភក្ត្រស្រស់បស់ ។ លុះព្រះអត្ថទស្សី មានបញ្ញាដូចផែនដី មានបញ្ញាជាគ្រឿងពុះពារ ស្តេចចុះអំពីអាកាស ហើយក្រាលសង្ឃាដី ទ្រង់ចូលមកទាំងក្នែន ។ ខ្ញុំបានយកខ្លឹមចន្ទន៍ដ៏ល្អិតផង ហើយដើរចូលមកក្នុងសំណាក់ព្រះជិនស្រី ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តសោមនស្ស បានបូជាចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធជាច្បងក្នុងលោក ជានពសភៈ ហើយក៏កើតប្រាមោជ្យ ឈមមុខទៅកាន់ឧត្តរទិស ដើរចេញទៅ ។

អដ្ឋារសេ កប្បសតេ ពុទ្ធំ យំ អបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ចតុទ្ទសេ កប្បសតេ ឥតោ អាសឹសុ តេ តយោ
រោហិណី នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចន្ទនបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចន្ទនបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ ភាណវារំ ។

ចតុត្ថំ បុប្ផឆទនិយត្ថេរាបទានំ

(៣៤) សុនន្ទោ នាម នាមេន ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ
អជ្ឈាយកោ យាចយោគោ វាជបេយ្យំ អយាចយិ ។
បទុមុត្តរោ លោកវិទូ អគ្គោ ការុណិកោ ឥសិ
ជនតំ អនុកម្បន្តោ អម្ពរេ ចង្កមី តទា ។

ក្នុងកប្បទី ១១៨ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាខ្លឹមចន្ទន៍ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១១៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមរោហិណីដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះចន្ទនបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទាន ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ៨ ។

បុប្ផឆទនិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៣៤) មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ មាននាមសុនន្ទៈ ជាអ្នកចេះចប់មន្ត ស្វាធ្យាយមន្ត គួរគេសូមបាន បានបួងសួងនូវយញ្ញឈ្មោះវាជបេយ្យៈ ។ កាលនោះ ព្រះលោកវិទូជាអគ្គបុរស ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ទ្រង់ស្វែងរកនូវគុណ អនុគ្រោះដល់ពួកជន ស្តេចចង្ក្រមនាអាកាស ។

ចង្កមិត្វាន សម្ពុទ្ធោ សព្វញ្ញូ លោកនាយកោ
មេត្តាយ អផរិ សត្តេ អប្បមាណេ និរូបធី(១) ។
វណ្ដោ ឆិត្វាន បុប្ផានិ ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ
សព្វេ សិស្សេ សមានេត្វា អាកាសេ ឧក្ខិបាបយិ ។
យាវតា នគរំ អាសិ បុប្ផានំ ឆទនំ តទា
ពុទ្ធស្ស អានុភាវេន សត្តាហំ ន វិគច្ឆថ ។
តេនេវ សុក្កមូលេន អនុភោត្វាន សម្បទា
សព្វាសវេ បរិញ្ញាយ តិណ្ណោ លោកេ វិសត្តិកំ ។
ឯការសេ កប្បសតេ បញ្ចតឹសាសុ ខត្តិយា
អម្ពរំសសនាមា(២) តេចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បុប្ផច្ឆទនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុប្ផច្ឆទនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អប្បមាណោ និរូបធិ ។ ២ ម. កត្ថចិ បោត្ថកេ អមាតាមា ប ភាជាតោតិ ទិស្សតិ ។

លុះព្រះសម្ពុទ្ធ ជាសព្វញ្ញូ ជាលោកនាយក ទ្រង់បង្ក្រាមរួច ហើយ ក៏ផ្សាយមេត្តាចំពោះពួកសត្វ (សព្វទិស) មិនមាន ប្រមាណ មិនមានឧបធិ ។ ព្រាហ្មណ៍ជាអ្នកបេះចប់មន្ត បានបេះយកផ្កាទាំងទង ប្រជុំពួកសិស្សទាំងអស់ ហើយ បោះទៅលើអាកាស ។ ក្នុងកាលនោះ នគរក៏មានគ្រឿង ប្រក់ដោយផ្កាជាកំណត់ ហេតុតែអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ ផ្កា មិនបានវិនាស អស់ ៧ ថ្ងៃ ។ ដោយកុសលមូលនោះឯង ខ្ញុំបានសោយសម្បត្តិ កំណត់ដឹងនូវអាសវៈទាំងពួង ឆ្លងនូវ តណ្ហាជាគ្រឿងចាក់ស្រែះក្នុងលោក ។ ក្នុងកប្បទី ១១១ អំពី កប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣៥ ជាតិ មានព្រះ នាមអម្ពរំសៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា បុប្ផឆទនិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែង នូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុប្ផឆទនិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ រហោសញ្ញិកត្ថេរាបទានំ

(៣៩) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ　　វសភោ នាម បព្វតោ
តស្មឹ បព្វតបាទម្ហិ　　អស្សមោ អាសិ មាបិតោ ។
តីណិ សិស្សសហស្សានិ　　វាចេសឹ ព្រាហ្មណោ តទា
សំហរិត្វាន តេ សិស្សេ　　ឯកមន្តំ ឧបាវិសឹ ។
ឯកមន្តំ និសីទិត្វា　　ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ
ពុទ្ធវេទំ គវេសន្តោ　　ញាណេ ចិត្តំ បសាទយឹ ។
តត្ថ ចិត្តំ បសាទេត្វា　　និសីទឹ បណ្ណសន្ថរេ
បល្លង្កំ អាភុជិត្វាន　　តត្ថ កាលំកតោ អហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ　　យំ សញ្ញមលភឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ　　ញាណសញ្ញាយិទំ ផលំ ។
សត្តវីសម្ហិ កប្បម្ហិ　　រាជា សិរីធរោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ　　ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ　　វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា　　កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

រហោសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៣៩) មានភ្នំមួយឈ្មោះវសភៈ នៅជិតព្រៃហិមពាន្ត ខ្ញុំសាងអាស្រមនៅនាជើងភ្នំនោះ ។ កាលនោះ ខ្ញុំជាព្រាហ្មណ៍ បានបង្រៀនសិស្សបីពាន់នាក់ លុះបង្រៀនសិស្សទាំងនោះរួចហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ទីសមគួរ ។ លុះព្រាហ្មណ៍ គឺខ្ញុំនេះឯង ជាអ្នកចេះចប់មន្ត អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ស្វែងរកមើលវេទរបស់ព្រះពុទ្ធ ក៏បានញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងញាណ ។ លុះខ្ញុំញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុងញាណនោះរួចហើយ ក៏អង្គុយលើកម្រាលស្លឹកឈើ តែនក្នុងធ្វើមរណកាលក្នុងទីនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានដល់នូវសេចក្តីសំគាល់ (ក្នុងញាណ) ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃញាណសញ្ញា ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសិរិធរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា រហោសញ្ញិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

រហោសញ្ញិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ បម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៣៦) កណិការំវ ជោតន្តំ និសិន្នំ បព្វតន្តរេ
ឱភាសេន្តំ ទិសា សព្វា ឱសធឹ វិយ តារកំ(១) ។
តយោ មាណវកា អាសុំ សកេ សិប្បេ សុសិក្ខិតា
ខារិភារំ គហេត្វាន អន្វេន្តិ មម បច្ឆតោ ។
បុដកេ សត្ត បុប្ផានិ និក្ខិត្តានិ តបស្សិនា
គហេត្វា តានិ ញាណម្ហិ វេស្សភុស្សាភិបូជយឹ ។
ឯកនវុតិតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ញាណបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកូនតឹសេ កប្បម្ហិ វិហតាភាសនាមកោ(២)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ(៣) ។

---

១ ម. ឱសធិ វិយ តារកា ។ ២ ម. វិបុលាភាសនាមកោ ។ ៣ ម. រាជាហោសិ មហព្ពលោ ។

បានឮថា ព្រះរហោសញ្ញិកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ រហោសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ។

ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៣៦) (ព្រះសម្ពុទ្ធ) ទ្រង់រុងរឿងដូចផ្កាកណិការ ទ្រង់គង់នៅនាចន្លោះភ្នំ ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺដូចផ្កាយព្រឹក មាណព ៣ នាក់ ជាអ្នកសិក្សាជំនាញក្នុងសិល្បសាស្ត្ររបស់ខ្លួន នាំគ្នាដែកអម្រែកដើរមកអំពីក្រោយខ្ញុំ ខ្ញុំបានយកផ្កាទាំង ៧ ដែលតាបសដាក់ក្នុងកញ្ចប់នោះ ហើយថ្វាយផ្កាទាំងនោះចំពោះញាណ របស់ព្រះវេស្សភូសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃញាណបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមវិហតាភាសៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចម្បកបុប្ផិយោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

សត្តមំ អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទានំ

(៣៧) វិសាលមាឡេ អាសិន្នោ អទ្ទសំ លោកនាយកំ

ខីណាសវំ ពលប្បត្តំ ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតំ ។

សតសហស្សា តេវិជ្ជា ឆឡភិញ្ញា មហិទ្ធិកា

បរិវារេន្តិ សម្ពុទ្ធំ កោ ទិស្វា នប្បសីទតិ ។

ញាណេ ឧបនិធាយស្ស ន វិជ្ជតិ សទេវកេ

អនន្តញាណំ សម្ពុទ្ធំ កោ ទិស្វា នប្បសីទតិ ។

អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ទី ៣

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះចម្បកបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៣៧) ខ្ញុំអង្គុយនៅក្នុងពេងធំ បានឃើញ (ព្រះបទុមុត្តរៈ) ជាលោកនាយក ទ្រង់អស់អាសវៈ ទ្រង់ដល់នូវពលធម៌ មានភិក្ខុសង្ឃចោមរោម ។ (ខ្ញុំសរសើរថា) ភិក្ខុសង្ឃទាំងមួយសែនអង្គ សុទ្ធតែជាអ្នកបានវិជ្ជា ៣ អភិញ្ញា ៦ មានឫទ្ធិច្រើន តែងចោមរោមព្រះសម្ពុទ្ធ អ្នកណាឃើញហើយ នឹងមិនជ្រះថ្លាបាន ។ (ក្នុងលោក) ព្រមទាំងទេវលោក ឥតមានញាណណានឹងប្រៀបផ្ទឹមក្នុងញាណព្រះសម្ពុទ្ធបានឡើយ អ្នកណាឃើញព្រះសម្ពុទ្ធមានញាណរកទីបំផុតគ្មានហើយ នឹងមិនជ្រះថ្លាបាន ។

ជម្ពុកាយញ្ច ទីបេន្តិ(១) កោវិលំ រតនាការំ
វិកោបេតុំ ន សក្កោន្តិ កោ ទិស្វា នប្បសីទតិ ។
ឥមាហិ តីហិ គាថាហិ នារទោ បុរក្ឆិ សោ(២)
បទុមុត្តរំ ថវិត្វាន សម្ពុទ្ធំ អបរាជិតំ ។
តេន ចិត្តប្បសាទេន ពុទ្ធសន្ថវនេន ច
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។
ឥតោ តឹសេ កប្បសតេ សុមិត្តោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អដ្ឋសន្ទស្សកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អដ្ឋសន្ទស្សកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ទីបេន្តំ ។ ២ ម. វ្ហយវិប្ពលោ ។

ម្យ៉ាងទៀត សាវ័កទាំងឡាយសម្តែងនូវធម្មកាយ ជាទីកើតនៃរតនៈតែប៉ុណ្ណោះ តែមិនអាចឲ្យព្រះសម្ពុទ្ធកម្រើកបានទេ អ្នកណាឃើញហើយ នឹងមិនជ្រះថ្លាបាន ។ នារទបុរសគឺខ្ញុំនោះ ដើរទៅពីខាងមុខ ហើយពោលសរសើរ នូវព្រះបទុមុត្តរៈសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ឥតមានបុគ្គលផ្ទាលផ្ទាញ់បាន ដោយគាថាទាំង ៣ នេះ ។ ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះផង ដោយការស្និទ្ធស្នាលនឹងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ផង ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិអស់មួយសែនកប្ប ។ ក្នុងកប្បទី ១៣០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាក្សត្រចក្រពត្តិ ព្រះនាមសុមិត្តៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអត្ថសន្ទស្សកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ ឯកាសនិយត្ថេរាបទានំ

(៣៨) នារទោ ឥតិ នាមេន កេសវោ(១) ឥតិ មំ វិទូ

កុសលាកុសលំ ឯសំ អគមំ ពុទ្ធសន្តិកំ ។

មេត្តចិត្តោ ការុណិកោ អត្ថទស្សី មហាមុនិ

អស្សាសយន្តោ សត្តេ សោ ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។

សកំ ចិត្តំ បសាទេត្វា សិរេ កត្វាន អញ្ជលឹ

សត្ថារំ អភិវាទេត្វា បក្កាមិ បាចិនាមុខោ ។

សត្តរសេ កប្បសតេ រាជា អាសិ មហីបតិ

អមិត្តមថនោ នាម ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកាសនិយោ(២) ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកាសនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ កត្ថចិ ពោត្ថកេ កស្សបោតិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. ឯកបទាសនិយោ ។

ឯករំសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៣៨) ខ្ញុំឈ្មោះនារទៈ តែគេស្គាល់ខ្ញុំថា កេសវៈវិញ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកកុសលអកុសល ក៏បានទៅកាន់សំណាក់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។ ព្រះអត្ថទស្សីមហាមុនី មានព្រះហឫទ័យប្រកបដោយមេត្តាករុណា ព្រះបក្កុមសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ញុំាងសត្វឲ្យស្រុះស្រួល ហើយទ្រង់តែងសំដែងធម៌ (ចំពោះសត្វ) ។ ខ្ញុំបានញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា ហើយធ្វើអញ្ជលីលើសិរសៈ ថ្វាយបង្គំព្រះសាស្តា រួចឈមមុខទៅកាន់បាចីនទិស ចៀសចេញទៅ ។ ក្នុងកប្បទី ១១៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិជាម្ចាស់ផែនដី ព្រះនាមអមិត្តតបនៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯករំសនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯករំសនិយត្ថេរាបទាន ។

នវមំ សាលទាយកត្ថេរាបទានំ

(៣៩) មិគរាជា តទា អាសឹ អភិជាតោ សុកេសរី
គិរិទុគ្គំ គវេសន្តោ អទ្ទសំ លោកនាយកំ
អយំ នុ ខោ មហាវីរោ និព្វាបេតិ មហាជនំ
យន្នូនិមំ(១) ឧបាសេយ្យំ ទេវទេវំ នរាសភំ ។
សាខំ សាលស្ស ភញ្ជិត្វា សកោដំ(២) បុប្ផមាហរឹ
ឧបគន្ត្វាន សម្ពុទ្ធំ អទាសឹ បុប្ផមុត្តមំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ ច នវមេ កប្បេ វិរោចនសនាមកា
តយោ អាសឹសុ រាជានោ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សាលទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សាលទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. យន្នូនាហំ ។ ២ ម. សកោសំ ។

សាលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៣៩) គ្រានោះ ខ្ញុំកើតជាកេសរមិគរាជ ជាអភិជាត កំពុងស្វែងរកភក្សដែលគេទៅបានដោយកម្រ ក៏បានឃើញព្រះលោកនាយក (ទើបគិតថា) នុ៎ហ្ន៎ ព្រះមហាវីរៈនេះហើយ ទ្រង់ញ៉ាំងមហាជន ឲ្យរលត់ទុក្ខ បើដូច្នោះ គួរអាត្មាអញ ចូលទៅអង្គុយជិតព្រះពុទ្ធនេះ ព្រះអង្គជាទេវតារបស់ទេវតា ជានរាសភៈ ។ ទើបខ្ញុំកាច់យកមែកកំង ព្រមទាំងបង្អោមផ្កា ចូលទៅគាល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ហើយថ្វាយផ្កាដ៏ប្រសើរ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបុប្ផទាន ។ ក្នុងកប្បទី ៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមវិពេចនៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសាលទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សាលទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ

(៤០) បភេជកោ(១) នាម អាសឹ បរមានុបភេជកោ

បព្ភារេ សេយ្យំ កប្បេមិ អវិទូរេ សិខិសត្ថុនោ ។

សាយំ បាតញ្ច បស្សាមិ ពុទ្ធំ លោកគ្គនាយកំ

ទេយ្យធម្មោ ច មេ នត្ថិ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។

បិយាលផលមាទាយ អគមំ ពុទ្ធសន្តិកំ

បដិគ្គហេសិ ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ ។

តតោ បរំ ឧបាទាយ បរិចារិំ(២) វិនាយកំ

តេន ចិត្តប្បសាទេន តត្ថ កាលំកតោ អហំ ។

ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ ផលំ អទទឹ អហំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ផលទានស្សិទំ ផលំ ។

ឥតោ បណ្ណរសេ កប្បេ តយោ អាសឹសុ មាលភិ(៣)

សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។

---

១ ម. ញាណវិតោ ។ ២ ម. បរិបារឹ ។ ៣ ម. តយោ អាសុំ បិយាលិនោ ។

ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០

[៤០] គ្រានោះ ខ្ញុំកើតជាសត្វបកេធកៈ(១) ជាសត្វបកេធកៈ យ៉ាងតូចបំផុត ទទួលទានដំណែកនៅក្បែរញកភ្នំ ក្នុងទីជិតសំណាក់ព្រះសាស្តា ព្រះនាមសិខី ។ ខ្ញុំតែងឃើញព្រះពុទ្ធជាលោកគ្គនាយក ទាំងល្ងាចព្រឹក តែខ្ញុំនឹងរកទេយ្យ-ធម៌ថ្វាយព្រះសម្ពុទ្ធ មានព្រះទ័យទឹង ប្រសើរជាងសត្វជើងពីរ ពុំបាន ។ ខ្ញុំបានយកផ្លែទ្រយឹង ទៅកាន់សំណាក់ព្រះពុទ្ធ ព្រះមានព្រះភាគ ជាច្បងក្នុងលោក ជានពសកៈ ទ្រង់ក៏បានទទួលយក ។ លំដាប់តពីនោះ ខ្ញុំធ្វើមរណកាលក្នុងទីនោះ ដោយចិត្តជ្រះថ្លា អាស្រ័យព្រះវិនាយកដែលខ្ញុំប្រាថ្នាហើយនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្លែឈើ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិនេះជាផល នៃផលទាន ។ ក្នុងកប្បទី ១៤ អំពីកប្បនេះបានជាកើតស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមមាលកិ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។

• ក្នុងបាលីព្រះត្រៃបិដកភូមាថា ''បារកោ'' ប្រែថា ''ព្រាប'' ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ផលទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ផលទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

សោភិ សុទស្សនោ ចេវ ចន្ទនោ បុប្ផឆទនោ
រហោ ចម្បកបុប្ផី ច អត្ថសន្ទស្សកេន ច ។
ឯករំសី សាលទទោ ទសមោ ផលទាយកោ
គាថាយោ សត្តតិ ទ្វេ ច គណិតាយោ វិភាវិហីតិ។

សោភិតវគ្គោ ចុទ្ទសមោ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះផលទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

សោភិតត្ថេរាបទាន ១ សុទស្សនត្ថេរាបទាន ១ ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផឆទនិយត្ថេរាបទាន ១ រហោសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ១ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ១ ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ១ សាលទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ជាគម្រប់ ១០ គាថា ៧២ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ បានគណនាហើយ ។

ចប់ សោភិតវគ្គ ទី ១៤ ។

បណ្ណរសមោ ឆត្តវគ្គោ

បឋមំ អតិឆត្តិយត្ថេរាបទានំ

(៤១) បរិនិព្វុតេ ភគវតិ អត្ថទស្សីនរុត្តមេ
ឆត្តាតិច្ឆត្តំ ការេត្វា ថូបម្ហិ អភិរោបយឹ ។
កាលេន កាលំ អាគន្ត្វា នមស្សឹ លោកនាយកំ
បុប្ផច្ឆទនំ កត្វាន ឆត្តម្ហិ អភិរោបយឹ ។
សត្តរសេ កប្បសតេ ទេវរជ្ជមការយឹ
មនុស្សត្តំ ន គច្ឆាមិ ថូបបូជាយិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អតិឆត្តិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អតិឆត្តិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆត្តវគ្គ ទី ១៥

អធិច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(៤១) កាលព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ទ្រង់ប្រសើរជាងពួកនរៈ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំបានឲ្យគេធ្វើឆត្រត្រួត ហើយឲ្យលើកឡើងត្រង់ព្រះស្តូប ។ ខ្ញុំបានមកនមស្ការព្រះលោកនាយក សព្វ ៗ កាល ហើយធ្វើគ្រឿងប្រក់ដោយផ្កា លើកឡើងតម្កល់ពីខាងលើឆត្រ ។ ក្នុងកប្បទី ១១៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានសោយជាទេវរាជ ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតជាមនុស្សម្តងឡើយ នេះជាផលនៃបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអធិច្ឆត្តិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អធិច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ បិណ្ឌបាតិកត្ថេរាបទានំ

(៤២) និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ ធម្មទស្សិនរាសភេ
អារោបេសិំ ធជត្ថម្ភំ ពុទ្ធសេដ្ឋស្ស ចេតិយេ ។
និស្សេណឹ មាបយិត្វាន ថូបសេដ្ឋំ សមារុហំ(១)
ជាតិបុប្ផំ គហេត្វាន ថូបម្ហិ អភិរោបយឹ ។
អហោ ពុទ្ធោ អហោ ធម្មោ អហោ នោ សត្ថុសម្បទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ថូបបូជាយិទំ ផលំ ។
ចតុទ្ទសេ ឥតោ កប្បេ ថូបសិខសនាមកា
សោឡសាសិំសុ រាជានោ ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បិណ្ឌបាតិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បិណ្ឌបាតិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សមារុហឹ ។

ថម្ភារោបកត្ថេរាបទាន ទី ២

(៤២) កាលព្រះលោកនាថព្រះនាមធម្មទស្សី ជានាយក: ទ្រង់បរិនិព្វាន ខ្ញុំបានលើកដងទង់ ត្រង់ចេតិយរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំបានធ្វើជណ្តើរសម្រាប់ឡើងទៅកាន់ព្រះស្តូបដ៏ប្រសើរ បានទាំងយកផ្កាជាតព្រឹក្សទៅដោតលើព្រះស្តូប ដោយតាំងចិត្តថា ព្រះពុទ្ធ ជាបុគ្គលអស្ចារ្យ ព្រះធម៌ជាសភាពអស្ចារ្យ សម្បទារបស់ព្រះសាស្តានៃយើង ជារបស់អស្ចារ្យ ។ ដោយសារកុសលកម្មនេះ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃថូបបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមថូបសិខៈ ដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះថម្ភារោបកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ថម្ភារោបកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ វេទិការកត្ថេរាបទានំ

(៤៣) និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ បិយទស្សីនរុត្តមេ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធវេទិមកាសហំ ។
មណីហិ បរិវារេត្វា អកាសិ មហាមុត្តិំ(១)
វេទិកាយ មហំ កត្វា តត្ថ កាលំ កតោ អហំ ។
យំ យំ យោនុបបជ្ជាមិ ទេវត្តំ អថ មានុសំ
មណី ធារេន្តិ អាកាសេ បុញ្ញកម្មស្សិទំ ផលំ ។
សោឡសិតោ កប្បសតេ មណិប្បភាសនាមកា
ឆត្តឹហាសឹសុ(២) រាជានោ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វេទិការកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វេទិការកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អកាសិ វេទិមុត្តមំ ។ ២ ម. ឆត្តឹសាសឹសុ ។

វេទិការកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៤៣) កាលព្រះលោកនាថ ព្រះនាមបិយទស្សី ជានរៈដ៏ឧត្តម ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តសោមនស្ស បានសាងខឿនចេតិយសម្រាប់ជាពុទ្ធបូជា ។ ខ្ញុំព័ទ្ធខឿននោះ ដោយកែវមណី ហើយរៀបចំធ្វើបុណ្យឆ្លងខឿនដ៏ប្រសើរ ហើយក៏ធ្វើមរណកាល ក្នុងវេលានោះ ។ ខ្ញុំទៅកើតក្នុងកំណើតណា ៗ ទោះបីជាទេវតា ឬជាមនុស្ស ទេវតាទាំងឡាយ តែងបាំងកែវមណីឰដ៏អាកាស (ចំពោះខ្ញុំ) នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ក្នុងកប្បទី ១១៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣២ ជាតិ ព្រះនាមមណិប្បកាស ដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវេទិការកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វេទិការកត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ សបរិវារិយត្ថេរាបទានំ

(៤៤) បទុមុត្តរោ នាម ជិនោ លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
ជលិត្វា អគ្គិក្ខន្ធោវ សម្ពុទ្ធោ បរិនិព្វុតោ ។
និព្វុតេ ច មហាវីរេ ថូបោ វិត្ថារិកោ អហុ
ថូបន្តំ(១) ឧបដ្ឋេន្តិ ធាតុគេហេ វរុត្តមេ(២) ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ អកំ ចន្ទនវេទិកំ
ទិស្សតិ ថូបខន្ធោ ច ថូបានុច្ឆវិកំ តទា ។
ភវេ និព្វត្តមានម្ហិ ទេវត្តេ អថ មានុសេ
ឱមត្តំ មេ ន បស្សាមិ បុព្វកម្មស្សិទំ ផលំ ។
បញ្ចទសេ កប្បសតេ ឥតោ អដ្ឋ ជនា អហុំ
សព្វេ សមត្តនាមា តេ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

---

១ ម. ថូបតោវ ។ ២ ម. ធាតុគេហវរុត្តមេ ។

សបរិវារិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៤៤) ព្រះជិនស្រីសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជាច្បងក្នុងលោក ជានាយកៈ រុងរឿងដូចគំនរភ្លើង ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។ លុះព្រះមហាវីរៈ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ព្រះស្តូបជារបស់ធំ សម្បើមក៏កើតមានឡើង (ក្នុងកាលនោះ) ពួកជនតែងនាំគ្នា ចូលទៅបម្រើព្រះស្តូប គ្រង់ល្អែងតម្កល់ព្រះធាតុ ដ៏ប្រសើរ ឧត្តម ។ កាលនោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តសោមនស្ស បានសាងខឿនខ្លឹមចន្ទន៍ បានថ្វាយធូបនិងគ្រឿងក្រអូប ដ៏សមគួរដល់ព្រះស្តូប ។ កាលខ្ញុំកើតក្នុងភព (ណាៗ) ទោះបីជាទេវតា ឬជាមនុស្ស ខ្ញុំមិនបានជួបនូវភាពថោកទាបឡើយ នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ក្នុងកប្បទី ១១៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមសមត្តៈ ដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុបរិចរិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុបរិចរិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៤៥) និព្វុតេ លោកមហិតេ អាហុតីនំ បដិគ្គហេ
សិទ្ធត្ថម្ហិ ភគវតិ មហាថូបមហោ អហុ ។
មហេ បវត្តមានម្ហិ សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ
ឧម្មាបុប្ផំ គហេត្វាន ថូបម្ហិ អភិរោបយឹ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ ច នវមេ កប្បេ សោមទេវសនាមកា
បញ្ចាសីតិសុ រាជានោ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

បានឮថា ព្រះសបរិភិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សបរិភិយត្ថេរាបទាន ។

ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៤៧) កាលព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ដែលពួកសត្វលោកបូជាហើយ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ក៏មានការឆ្លងព្រះស្តូបដ៏ធំ ។ កាលដែលកំពុងរៀបចំឆ្លងព្រះស្តូប ខ្ញុំក៏បានយកផ្កាទៅដោតលើព្រះស្តូប នៃព្រះសិទ្ធត្ថៈមហេសី ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបុប្ផបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨៥ ជាតិ ព្រះនាមសោមទេវៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧម្មាបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ អនុលោមទាយកត្ថេរាបទានំ

(៤៦) អនោមទស្សិស្ស មុនិនោ ពោធិវេទឹ អកាសហំ
សុធាយ បិណ្ឌំ ទត្វាន បាណិកម្មំ អកាសហំ ។
ទិស្វា តំ សុកតំ កម្មំ អនោមទស្សី នរុត្តមោ
ភិក្ខុសង្ឃេ ឋិតោ សត្ថា ឥមំ គាថំ អភាសថ
ឥមិនា សុខកម្មេន ចេតនាបណិធីហិ ច
សម្បត្តឹ អនុភោត្វាន ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សតិ ។
បសន្នមុខវណ្ណោម្ហិ ឯកគ្គោ សុសមាហិតោ
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។
ឥតោ កប្បសតេ អាសឹ បរិបុណ្ណេ អនូនកោ
រាជា សព្វឃនោ(១) នាម ចក្កវត្តី មហព្វលោ ។

---

១ ម. សព្វយសោ នាម ។

បានឮថា ព្រះឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

អនុលោមទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៥៦) ខ្ញុំបានធ្វើវៀនពោធិព្រឹក្ស នៃព្រះមុនីព្រះនាម អនោមទស្សី បានដាក់ដុំបាយអ ហើយធ្វើនូវបាណិកម្ម (បូក) ។ ព្រះសាស្តាព្រះនាមអនោមទស្សី ប្រសើរជាងនរៈ គង់ក្នុងកណ្តាលភិក្ខុសង្ឃ ឃើញអំពើដែលខ្ញុំធ្វើល្អនោះហើយ ទើបសំដែងគាថានេះថា កុលបុត្តនេះ បានសោយសម្បត្តិ ដោយការបូកបាយអនេះផង ដោយការតម្កល់ទុកនូវចេតនាផង ហើយនឹងធ្វើនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុតទុក្ខ ។ ខ្ញុំមានសម្បុរមុខថ្លាស្រស់ មានចិត្តនឹងនៅក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ មានចិត្តតម្កល់មាំល្អ ខ្ញុំទ្រទ្រង់នូវកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ១០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសម្បសន្នៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ មិនខ្វះខាត (ដោយសម្បត្តិ) មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អនុលោមទាយកោ(១) ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អនុលោមទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ មគ្គទាយកត្ថេរាបទានំ

(៤៧) ឧត្តរិត្វាន នទិកំ វនំ គច្ឆតិ ចក្ខុមា
តមទ្ទសាសឹ សម្ពុទ្ធំ សិទ្ធត្ថំ វរលក្ខណំ ។
កុទ្ទាលបិដកមាទាយ សមំ កត្វាន តំ បថំ
សត្ថារំ អភិវាទេត្វា សកំ ចិត្តំ បសាទយឹ ។
ឯកនវុតិតោ កប្បេ យំ មគ្គមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ មគ្គទានស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. អនុលេបទាយកោ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអនុលោមទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អនុលោមទាយកត្ថេរាបទាន ។

មគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៤៧) ព្រះសម្ពុទ្ធមានបញ្ញាចក្ខុ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ទ្រង់ឆ្លងស្ទឹង ស្តេចពុទ្ធដំណើរទៅកាន់ព្រៃ ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈនោះ ទ្រង់មានលក្ខណៈដ៏ប្រសើរ ទើបខ្ញុំកាន់យកចបនិងកញ្ជើ ធ្វើផ្លូវនោះឲ្យរាបស្មើ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះសាស្តា ហើយញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយផ្លូវ ។

សត្តបញ្ញាសកប្បម្ហិ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ
នាមេន សុប្បពុទ្ធោតិ នាយកោ សោ នរិស្សរោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មគ្គទាយកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មគ្គទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ នវមំ ។

អដ្ឋមំ ផលកទាយកត្ថេរាបទានំ

(៤៨) យានការោ បុរេ អាសឹ ទារុកម្មេ សុសិក្ខិតោ
ចន្ទនំ ផលកំ កត្វា អទាសឹ លោកពន្ធុនោ ។
បភាសតិ ឥទំ ព្យម្ហំ សុវណ្ណស្ស សុនិម្មិតំ
ហត្ថិយានំ អស្សយានំ ទិព្វយានំ ឧបដ្ឋិតំ ។

ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំនោះបានកើតជាស្តេច ១ អង្គ ព្រះនាមសុប្បពុទ្ធ ជាធំជាងជន ជានាយក ជាឥស្សរៈលើពួកនរជន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមគ្គទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ។

ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៤៨) កាលពីដើមខ្ញុំជាអ្នកធ្វើយាន បានសិក្សាស្ទាត់ក្នុងការឈើ បានធ្វើផែនក្តារដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ថ្វាយចំពោះព្រះលោកពុទ្ធ ។ (ដោយកុសលកម្មនោះ) ទើបវិមាននេះ ដែលបុញ្ញកម្មតាក់តែងដោយមាស តែងភ្លឺស្វាងរុងរឿង មានទាំងយានដំរី យានសេះ យានទិព្វ កើតប្រាកដឡើង (ដល់ខ្ញុំ) ។

បាសាទា សិវិកា ចេវ និព្ពត្តន្តិ យទិច្ឆកំ
អក្ខុព្ភំ រតនំ មយ្ហំ ផលកស្ស ឥទំ ផលំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ ផលកំ យំ អហំ ទទឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ផលកស្ស ឥទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសកប្បម្ហិ ចតុរោ ករនិម្មិតា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ផលកទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ផលកទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ វជ្ជិសកិយត្ថេរាបទានំ

(៤៩) សុមេធោ នាម នាមេន សយម្ភូ អបរាជិតោ
វិវេកមនុព្រូហន្តោ អជ្ឈោគាហិ មហាវនំ ។

ទាំងប្រាសាទ និងគ្រែស្នេង កំកើតឡើង (ដល់ខ្ញុំដែរ) កែវយានរបស់មិនរំកើប គួរតាមប្រាថ្នា (កំកើតឡើង) ដល់ខ្ញុំ នេះជាផល នៃផែនក្ដារ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផែនក្ដារ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃផែនក្ដារ ។ ក្នុងកប្បទី ៥៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមកនិម្មិតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះផលទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ។

វិជិសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៤៩) ព្រះសយម្ភូ ព្រះនាមសុមេធៈ ឥតមានបុគ្គលផ្ចាញ់បាន ទ្រង់បម្រើនវិវេក ស្ដេចចូលទៅកាន់ព្រៃធំ ។

សលឡំ បុប្ផិតំ ទិស្វា   គន្ថិត្វាន វដំសកំ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ   សម្មុខា លោកនាយកំ ។
តឹសកប្បសហស្សម្ហិ   យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឆព្វីសេ កប្បសតេ   សោឡសាសឹសុ និម្មិតា
សត្តរតនសម្បន្នា   ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វជិសកិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វជិសកិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ខ្ញុំបានឃើញដើមស្រល់មានផ្ការីក (ទើបកាច់យកមក) ដោតក្រងធ្វើជាគ្រឿងប្រដាប់ក្បាល បង្អោនថ្វាយព្រះពុទ្ធ ជាលោកនាយក ចំពោះព្រះភក្ត្រ ។ ក្នុងកប្បទី ៣០.០០០ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១១៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមនិម្មិតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវដំសកិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វដំសកិយត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទានំ

(៨០) សុមេធស្ស ភគវតោ លោកជេដ្ឋស្ស តាទិនោ
បល្លង្កោ ហិ មយា ទិន្នោ សឧត្តរសបច្ឆទោ ។
សត្តរតនសម្បន្នោ បល្លង្កោ អាសិ សោ តទា
មម សង្កប្បមញ្ញាយ និព្វត្តតិ សទា មម ។
តិំសកប្បសហស្សម្ហិ យំ បល្លង្កមទទិន្តទា
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ បល្លង្កស្ស ឥទំ ផលំ ។
វីសកប្បសហស្សម្ហិ សុវណ្ណាភា តយោ ជនា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បល្លង្កទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បល្លង្កទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៥០) ខ្ញុំបានថ្វាយបល្ល័ង្ក (គ្រែ) ព្រមទាំងពិតាន ចំពោះព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមសុមេធៈ ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ប្រកបដោយតាទិគុណ ។ ពេលនោះ បល្ល័ង្កនឹងបរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការនោះ (ហាក់ដូចជា) ដឹងតម្រិះរបស់ខ្ញុំ តែងកើតសម្រាប់ខ្ញុំ សព្វៗកាល ។ ក្នុងកប្បទី ៣០.០០០ អំពីកប្បនេះក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយបល្ល័ង្ក ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយបល្ល័ង្ក ។ ក្នុងកប្បទី ២០.០០០ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមសុវណ្ណាភា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបល្លង្កទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ឆត្តថម្ភោ(១) ច វេទី ច   បរិវារុម្មបុប្ផិយោ(២)

អនុលេបោ ច មគ្គោ ច   ផលកោ ច វដំសកោ

បល្លង្កទាយិ(៣) គាថាយោ   ឆប្បញ្ញាស បកិត្តិតា ។

ឆត្តវគ្គោ បន្នរសមោ ។

---

១ ម. ឆត្តំ ។ ២ ម. បរិវារុម្មាបុប្ផិយោ ។ ៣ ម. បល្លង្កទោ ច ។

ឧទ្ទាន

អធិច្ឆត្តិយត្ថេរាបទាន ១ ថម្ភារោបកត្ថេរាបទាន ១ វេទិការកត្ថេរាបទាន ១ សបរិវារិយត្ថេរាបទាន ១ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ អនុលោមទាយកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលកទាយកត្ថេរាបទាន ១ វដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៨៦ អ្នកប្រាជ្ញបានពោលទុកហើយ ។

ចប់ ឆត្តវគ្គ ទី ១៨ ។

សោឡសមោ ពន្ធុជីវកវគ្គោ

បឋមំ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទានំ

(៤១) ចន្ទំវ វិមលំ សុទ្ធំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
នន្ទីភវបរិក្ខីណំ(១) តិណ្ណំ លោកេ វិសត្តិកំ ។
និព្វាបយន្តំ ជនតំ តិណ្ណំ តារយតំ មុនឹ(២)
វនស្មឹ ឈាយមានន្តំ ឯកគ្គំ សុសមាហិតំ ។
ពន្ធុជីវកបុប្ផានិ លគេត្វា សុត្តកេ អហំ(៣)
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ សត្តមកេ កប្បេ មនុជិន្ទោ មហាយសោ
សមន្តចក្ខុ នាមាសិ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

---

១ ម. នន្ទិភវបរិក្ខីណំ ។ ២ ម. វីរំ ។ ៣ ម. សុត្តកេនហំ ។

ពន្ធុជីវកវគ្គ ទី ១៦

ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ទី ១

(៥១) (ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធព្រះនាមសិខី) ទ្រង់បរិសុទ្ធ ប្រាសចាកមន្ទិលដូចព្រះចន្ទ មានព្រះហឫទ័យថ្លាស្អាត មិនល្អក់ មាននន្ទិរាគៈនិងភពអស់ហើយ ព្រះអង្គឆ្លងហើយនូវវិសត្តិកាតណ្ហាក្នុងលោក ព្រះអង្គញ៉ាំងប្រជុំជនឲ្យរលត់ទុក្ខ ទ្រង់ឆ្លងហើយ ជាព្រះមុនីរបស់ពួកជនអ្នកឆ្លង កំពុងចម្រើនឈាន មានព្រះហឫទ័យនឹងក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ តាំងមាំល្អក្នុងព្រៃ ៗ ខ្ញុំពាក់នូវផ្កាប្បារលើខ្សែអំបោះ ហើយថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធព្រះនាមសិខី ជាផៅពង្សនៃលោក ៗ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ គ្រានោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើបូជាកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ៗ ក្នុងកប្បទី ៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសមន្តចក្ខុ ទ្រង់មានយសច្រើន ជាធំក្នុងមនុស្ស មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពក្កុដីវកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពក្កុដីវកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៥២) បរកម្មាយនេ យុត្តោ អបរាធំ អកាសហំ
វនន្តំ អភិធាវិស្សំ ភយវេរសមប្បិតោ ។
បុប្ផិតំ បាទបំ ទិស្វា បិណ្ឌិពន្ធំ សុនិម្មិតំ
តម្ពបុប្ផំ គហេត្វាន ពោធិយំ ឱកិរឹ អហំ ។
សម្មជ្ជិត្វាន តំ ពោធឹ បាដលឹ បាទបុត្តមំ
បល្លង្កំ អាភុជិត្វា ពោធិមូលំ ឧបាវិសឹ ។
គតមគ្គំ គវេសន្តា អាគច្ឆុំ មម សន្តិកំ
តេ ច ទិស្វានហំ តត្ថ អាវជ្ជឹ ពោធិមុត្តមំ ។
វន្ទិត្វាន អហំ ពោធឹ វិប្បសន្នេន ចេតសា
អនេកតាឡេ បបតឹ គិរិទុគ្គេ ភយានកេ ។

បានឮថា ព្រះពន្ធុជីវកត្ថេរមានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ។

តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២

(៩២) ខ្ញុំប្រកបកន្លែងការងាររបស់ជនដទៃ បានធ្វើនូវកំហុស ជាអ្នកពេញប្រៀបដោយភ័យនិងពៀរ ហើយក៏ស្ទុះរត់ទៅ ពួនក្នុងទីព្រៃ ។ ខ្ញុំឃើញដើមឈើ ដែលមានផ្ការីកស្គុះស្គាយចងជាចង្កោម ដែលធម្មតានិម្មិតល្អហើយ កាន់យកនូវផ្កាក្រហមរោយពាយចុះទៀបពោធិព្រឹក្ស ។ ខ្ញុំបោសដើមប្រទៀងជាឈើដ៏ឧត្តមជាពោធិព្រឹក្សនោះ ហើយចូលទៅជិតគល់ពោធិព្រឹក្ស អង្គុយផ្គត់ភ្នែន ។ កាលពួកជនស្វែងរកផ្លូវដែលខ្ញុំទៅ ក៏មកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំឃើញនូវពួកជន ទាំងនោះ ក៏នឹកដល់ពោធិព្រឹក្សដ៏ឧត្តម ក្នុងទីនោះ ។ ខ្ញុំ មានចិត្តជ្រះថ្លា ថ្វាយបង្គំដើមពោធិព្រឹក្ស រួចហើយក៏ធ្លាក់ ទៅក្នុងជ្រោះភ្នំដែលគួរខ្លាច មានជម្រៅច្រើនជួរដើមត្នោត ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពោធិបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ ច តតិយេ កប្បេ រាជា សម្មុសិតោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តម្ពុប្បិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តម្ពុប្បិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទានំ

(៥៣) ឧទេន្តំ សតរំសីវ បីតរំសីវ ភាណុមំ
បណ្ណរសេ យថា ចន្ទំ និយ្យន្តំ លោកនាយកំ ។
អដ្ឋសដ្ឋីសហស្សានិ សព្វេ ខីណាសវា អហុំ
បរិវារិំសុ សម្ពុទ្ធំ ទីបទិន្ទំ នរាសភំ ។

ក្នុងកប្បទី៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាពោធិព្រឹក្ស ។ ក្នុងកប្បទី ៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិព្រះនាមសម្មុសិតៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតម្ពុប្បិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងហើយនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តម្ពុប្បិយត្ថេរាបទាន ។

វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៩៣) ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធជានាយកនៃលោក កំពុងស្តេចទៅ ដូចព្រះអាទិត្យមានរស្មីច្រើន កាលរះឡើងមានរស្មីពណ៌លឿង ឬដូចព្រះចន្ទ្រក្នុងថ្ងៃទី ១៥ កើត ។ ពួកព្រះខីណាស្រពទាំងពួងមានប្រមាណ ៦៨.០០០ ហោមរោមព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជានរាសភៈ ។

សម្មជ្ជិត្វាន តំ វីថឹ និយ្យន្តេ លោកនាយកេ
ឧស្សាបេសឹ ធជំ តត្ថ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ធជំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ធជទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ ចតុត្ថកេ កប្បេ រាជាហោសឹ មហព្ពលោ
សព្វាការេន សម្បន្នោ សុធជោ ឥតិ វិស្សុតោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិះ អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វីថិសម្មជ្ជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចតុត្ថំ កក្ការុបូជកត្ថេរាបទានំ

(៥៤) ទេវបុត្តោ អហំ សន្តោ បូជយឹ សិខិណាយកំ
កក្ការុបុប្ផំ បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

កាលព្រះលោកនាយកកំពុងយាងទៅ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានបោសច្រាសនោះ ហើយលើកនូវទង់ជ័យក្នុងទីនោះ ។ ក្នុងកប្បទី៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទង់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយទង់ ។ ក្នុងកប្បទី ៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេច ព្រះនាមសុធជៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយអាការៈទាំងពួង ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវីថិសម្មជ្ជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ។

កក្ការុបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៨៤) ខ្ញុំជាទេវបុត្ត បានបូជាចំពោះព្រះពុទ្ធជានាយកព្រះនាមសិខី ខ្ញុំកាន់យកផ្កាល្ពៅ បង្អោនថ្វាយព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃពុទ្ធបូជា ។

បញ្ចមំ មន្ទារវបុប្ផបូជកត្ថេរាបទានំ

ឥតោ ច នវមេ កប្បេ រាជា សត្តុត្តមោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កក្ការុបូជកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កក្ការុបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ មន្ទារវបុប្ផបូជកត្ថេរាបទានំ

(៨៤) ទេវបុត្តោ អហំ សន្តោ បូជយិំ សិខិនាយកំ
មន្ទារវេន បុប្ផេន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយិំ ។
សត្តាហំ ឆទនំ អាសិ ទិព្វមាល្យំ តថាគតេ
សព្វេ ជនា សមាគន្ត្វា នមស្សិំសុ តថាគតំ ។
ឯកត្តិំសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

ក្នុងកប្បទី ៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ទ្រង់ឧត្តម បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកក្ការុបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កក្ការុបូជកត្ថេរាបទាន ។

មន្ទារវបុប្ផបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៤៥) ខ្ញុំជាទេវបុត្ត បានបូជាចំពោះព្រះពុទ្ធ ជានាយក ព្រះនាមសិខី ខ្ញុំបានបូជា ចំពោះព្រះពុទ្ធដោយផ្កាមន្ទារវៈ ។ ផ្កាកម្រងទិព្វ ជាគ្រឿងប្រក់លើព្រះតថាគត អស់ ៧ ថ្ងៃ ពួកជនទាំងអស់មកប្រជុំគ្នាហើយ នមស្ការព្រះតថាគត ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

ឥតោ ច នវមេ កប្បេ រាជាហោសឹ ជុតិន្ធរោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មន្ទារវបុប្ផិយោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មន្ទារវបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៥៦) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ កុក្កុដោ នាម បព្វតោ

តម្ហិ បព្វតបាទម្ហិ សត្ត ពុទ្ធា វសន្តិ តេ ។

កទម្ពំ បុប្ផិតំ ទិស្វា ទីបរាជំវ ឧគ្គតំ

ឧភោ ហត្ថេហិ បគ្គយ្ហ សត្ត ពុទ្ធេ សមោកិរឹ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

ក្នុងកប្បទី ១០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមជុតិន្ធរៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមន្ទារវបុប្ផធជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មន្ទារវបុប្ផធជកត្ថេរាបទាន ។

កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៨៦) ភ្នំឈ្មោះកុក្កុដៈ មានក្នុងទីជិតភ្នំហិមពាន្ត ព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គនោះ តែងគង់នៅទៀបជើងភ្នំនោះ ខ្ញុំបានឃើញដើមកទម្ពដែលមានផ្ការីកស្គុះស្គាយ ដូចព្រះអាទិត្យរះឡើង ទើបកាន់យកដោយដៃទាំងពីរ ហើយក៏យកថ្វាយព្រះពុទ្ធទាំង ៧ អង្គ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ សត្តាសុំ បុប្ផនាមកា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កទម្ពបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

សត្តមំ តិណសូលកត្ថេរាបទានំ

(៥៧) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ ភូតគណោ នាម បព្វតោ
វសតេកោ ជិនោ តត្ថ សយម្ភូ លោកនិស្សដោ ។
តិណសូលេ គហេត្វាន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ
ឯកូនសតសហស្ស- កប្បំ ន វិនិបាតកោ ។
ឥតោ ឯកាទសេ កប្បេ ឯកោសឹ ធរណីរុហោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ព្រះនាមបុប្ផៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកទម្ពបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

តិណសូលកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៩៧) ភ្នំឈ្មោះភូតគណៈ មានក្នុងទីជិតភ្នំហិមពាន្ត ព្រះជិនស្រី សយម្ភូ ទ្រង់រលាស់ចេញចាកលោក ទ្រង់គង់មួយអង្គឯងក្នុងទីនោះ ។ ខ្ញុំយកផ្កាម្លិះរួតទាំងឡាយ បូជាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតជាវិនិបាត អស់ ៩៩ ពាន់កប្ប ព្រោះកុសលនេះ ។ ក្នុងកប្បទី ១១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមធរណីរុហៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិណសូលកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិណសូលកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៥៨) សុវណ្ណោ នាម នាមេន   ព្រាហ្មណោ មន្តបារគូ
បុរក្ខតោ សសិស្សេហិ   វសតិ បព្វតន្តរេ ។
បទុមុត្តរកោ នាម ជិនោ   អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
មមុទ្ធរិតុកាមោ សោ   អាគញ្ឆិ មម សន្តិកំ ។
វេហាយសេ ចង្កមតិ   ធីរោ បជ្ជលិតេ តថា
ហាសំ មមំ វិទិត្វាន   បក្កាមិ បាចិនាមុខោ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិណសូលកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិណសូលកត្ថេរាបទាន ។

នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៤៨) ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះសុវច្ឆៈ ជាអ្នកដល់នូវត្រើយនៃមន្ត មានពួកសិស្សចោមរោម តែងនៅក្នុងចន្លោះភ្នំ ។ ព្រះជិនស្រី ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទ្រង់គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ព្រះអង្គមានប្រាជ្ញាដើម្បីស្រោចស្រង់នូវខ្ញុំ ទើបស្តេចមកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ ។ ទ្រង់ចង្រ្កមលើអាកាស ដូចប្រទីប រុងរឿង ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ នូវសេចក្តីត្រេកអររបស់ខ្ញុំ ហើយមានព្រះភក្រ្តបែរទៅទិសខាងកើត ស្តេចចៀសចេញទៅ ។

តញ្ច អច្ឆរិយំ ទិស្វា អព្ភុតំ លោមហំសនំ
ជាតបុប្ផំ គហេត្វាន គតមគ្គម្ហិ ឱកិរិំ ។
សតសហស្សេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ ឱកិរិំ អហំ
តេន ចិត្តប្បសាទេន ទុគ្គតិំ នុបបជ្ជហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ រាជា អាសឹ មហារថោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ជាតបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ជាតបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៤៩) កាននំ វនមោគ្គយ្ហ វសាមិ លុទ្ទកោ អហំ
បុន្នាគំ បុប្ផិតំ ទិស្វា ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរិំ ។

ចំណែកខាងខ្ញុំ ឃើញហេតុអស្ចារ្យចម្លែក គួរជាទីព្រឺរោម នោះហើយ ក៏កាន់យកនូវផ្កាខ្ទឹង រោយរាយលើផ្លូវដែល ព្រះអង្គស្តេចទៅ ។ ក្នុងកប្ប ទីមួយសែន អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានរោយរាយផ្កា ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមមហារថៈ ទ្រង់មាន កម្លាំងច្រើន បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះនាគបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៨៩) ខ្ញុំជានាយព្រាន បានចូលទៅនៅអាស្រ័យ ក្នុងព្រៃធំ បានឃើញដើមបុន្នាគព្រឹក្ស ដែលមានផ្ការីកស្គុះស្គាយ ហើយទឹករលឹកចំពោះព្រះពុទ្ធ ជាបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ។

តំ បុប្ផំ ឱចិនិត្វាន សុគន្ធំ គន្ធគន្ធិនំ(១)
ថូបំ ការិត្វាន បុឡិនេ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកម្ហិ នវុតេ កប្បេ ឯកោ អាសឹ តមោនុទោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បុឡិនបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុឡិនបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ កុមុទទាយកត្ថេរាបទានំ

(៦០) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ មហាជាតស្សរោ អហុ
បទុមុប្បលសញ្ឆន្នោ បុណ្ឌរីកសមោហិតោ(១) ។

---

១ ម. បុណ្ឌរីកសមោត្ថដោ ។

ខ្ញុំបេះផ្កានោះ ដែលមានក្លិនក្រអូប យ៉ាងក្រៃលែង ហើយធ្វើជាព្រះស្តូប លើផ្នត់ខ្ចប់ បូជាចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១ អង្គ ព្រះនាមតមោនុទៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៦០) មានស្រះកើតឯងដ៏ធំ ក្នុងទីជិតភ្នំហិមពាន្ត ជាស្រះដេរដាសដោយឈូកនិងឧប្បល ព្រោងព្រាតដោយផ្កាឈូកស ។

ទសមំ កុមុទទាយកត្ថេរាបទានំ

កុក្កុដោ(១) នាម នាមេន តត្ថាសិំ សកុណោ តទា
សីលវា វត្តសម្បន្នោ បុញ្ញាបុញ្ញេសុ កោវិទោ ។
បទុមុត្តរោ លោកវិទូ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
ជាតស្សរស្ស វិទូរេ សញ្ចរិត្ថ មហាមុនិ ។
ផលិនំ កុមុទំ ភិត្វា(២) ឧបនេសិំ មហេសិនោ
មម សង្កប្បមញ្ញាយ បដិគ្គហិ មហាមុនិ ។
តញ្ច ទានំ ទទិត្វាហំ សុក្កមូលេន ចោទិតោ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជហំ ។
សោឡសេតោ កប្បសតេ អាសុំ វរុណនាមកា
អដ្ឋ ឯតេ ជនា តត្ថ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុមុទទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កុមុទទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. កក្កុដោ ។ ២ ម. ជេត្វា ។

កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១១

ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាមាន់ ជាសកុណជាតិ នៅជិតស្រះនោះ ជាសត្វមានសីល បរិបូណ៌ដោយវត្ត ឈ្លាសវៃក្នុងអំពើបុណ្យនិងបាប ។ ព្រះពុទ្ធជាមហាមុនី ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជ្រាបច្បាស់នូវលោក ទ្រង់គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ត្រាច់ទៅក្នុងទីមិនឆ្ងាយអំពីជាតស្រះនោះ ។ ខ្ញុំបានកាច់ផ្កាកុមុទ ដែលកើតក្នុងទឹក បង្អោនចូលមកថ្វាយព្រះមហេសី ។ ព្រះពុទ្ធជាមហាមុនី ទ្រង់ជ្រាបនូវសេចក្តីត្រិះរិះរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់ក៏ទទួលយក ។ ខ្ញុំត្រូវកុសលមូលដាស់តឿន ព្រោះបានឲ្យទាននោះ ខ្ញុំក៏មិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ។ ក្នុងកប្បទី ១១៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមវរុណៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុមុទទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ពន្ធុជីវតម្ពបុប្ផី　　វីថិកក្ការបុប្ផិយោ
មន្ទារវោ កទម្ពី ច　　សូលកោ នាគបុប្ផិយោ
បុន្នាគោ កោមុទី គាថា　　ឆប្បញ្ញាសា បកិត្តិតា ។

ពន្ធុជីវកវគ្គោ សោឡសមោ ។

ឧទ្ទាន

ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ១ តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ១ កក្ការុបុប្ផកត្ថេរាបទាន ១ មន្ទារវបុប្ផកត្ថេរាបទាន ១ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តិណសូលកត្ថេរាបទាន ១ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ១ គាថា (ទាំងនេះ) មាន ៩៦ ដែលលោកសម្តែងទុកហើយ ។

ចប់ពន្ធុជីវកវគ្គ ទី ១៦ ។

សត្តរសមោ សុបារិចរិយវគ្គោ

បឋមំ សុបារិចរិយត្ថេរាបទានំ

(៦១) បទុមោ នាម នាមេន ទិបទិន្ទោ នរាសភោ
បវនា អភិនិក្ខម្ម ធម្មំ ទេសេតិ ចក្ខុមា ។
យក្ខានំ សមយោ អាសិ អវិទូរេ មហេសិនោ
យេន កិច្ចេន សម្បត្តា អជ្ឈាបេក្ខឹសុ(១) តាវទេ ។
ពុទ្ធស្ស គិរមញ្ញាយ អមតស្សវ ទេសនំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ អប្ផោដេត្វា ឧបដ្ឋហឹ ។
សុចិណ្ណស្ស ផលំ បស្សំ ឧបដ្ឋានស្ស សត្ថុនោ
តឹសកប្បសហស្សេសុ ទុគ្គតឹ នោបបជ្ជហំ ។
ឯកត្តឹសេ កប្បសតេ សមលង្កតនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. អជ្ឈុបេក្ខឹសុ ។

សុបារិបរិយវគ្គ ទី ១៧

សុបារិបរិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(៦១) ព្រះពុទ្ធព្រះនាមបទុមៈ ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជានរាសភៈ ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ ទ្រង់ចេញចាកព្រៃគឺតណ្ហា តែងសម្តែងនូវធម៌ ។ ពួកយក្ខបានប្រជុំគ្នាក្នុងទីជិតព្រះពុទ្ធមហេសី ដោយកិច្ចដែលពួកយក្ខទាំងនោះមកជួបជុំគ្នា ហើយប្រាថ្នាមើល (នូវព្រះសម្ពុទ្ធ) ក្នុងខណៈនោះ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តត្រេកអរ ដឹងច្បាស់នូវវាចារបស់ព្រះពុទ្ធ ជាគ្រឿងសំដែងនូវព្រះនិព្វាន ឈ្មោះអមតៈ ទះដៃហើយចូលទៅបម្រើ ។ ខ្ញុំជួបនូវផលនៃការបម្រើ ដែលខ្ញុំសន្សំល្អហើយ ចំពោះព្រះសាស្តា ក្នុងកប្បទីបីម៉ឺន ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិឡើយ ។ ក្នុងកប្បទី ១២៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសមលង្គតៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុបារិចរិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុបារិចរិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៦២) សិទ្ធត្ថោ នាម ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
បុរក្ខតោ សាវកេហិ នគរំ បដិបជ្ជថ ។
រញ្ញោ អន្តេបុរេ អាសឹ គោបកោ អភិសម្មតោ
បាសាទេ ឧបវិដ្ឋោហំ អទ្ទសំ លោកនាយកំ ។
កណវេរំ គហេត្វាន ភិក្ខុសង្ឃេ សមោកិរឹ
ពុទ្ធស្ស វិសុំ កត្វាន តតោ ភិយ្យោ សមោកិរឹ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តាសីតិម្ហិតោ កប្បេ ចតុរាសុំ មហិទ្ធិកា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

បានឮថា ព្រះសុបារិចរិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុបារិចរិយត្ថេរាបទាន ។

កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២

[៦២] ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ជាចម្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ មានពួកសាវ័កហោមរោមហើយ ទ្រង់ស្តេចមកកាន់ក្រុង ។ ខ្ញុំជាអ្នកគ្រប់គ្រងក្នុងខាងក្នុងបុរី របស់ស្តេចដែលស្តេចតែងតាំង ខ្ញុំចូលទៅក្នុងប្រាសាទ បានឃើញព្រះពុទ្ធជាលោកនាយក ។ ខ្ញុំយកផ្កាប្បា រោយរាយចំពោះភិក្ខុសង្ឃ រោយរាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ធ្វើឲ្យផ្សេងច្រើនក្រៃលែងជាធំនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ឈ្មោះមហិទ្ធិកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កណវេរបុប្ផិយោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កណវេរបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ ខជ្ជកទាយកត្ថេរាបទានំ

(៦៣) តិស្សស្ស ខោ ភគវតោ បុព្វេ ផលមទាសហំ
នាឡិកេរញ្ច បាទាសឹ ខជ្ជកំ អភិសម្មតំ ។
ពុទ្ធស្ស តមហំ ទត្វា តិស្សស្ស តុ មហេសិនោ
មោទាមហំ កាមកាមី ឧបបជ្ជឹ យមិច្ឆកំ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ផលទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ តេរសកប្បម្ហិ រាជា ឥន្ទសមោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឧជ្ឈទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

បានឮថា ព្រះកណវេរបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧជ្ឈទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៦៣) ក្នុងកាលពីដើម ខ្ញុំបានថ្វាយផ្លែឈើ បានថ្វាយផ្លែដូង ដែលគេសន្មតថាជាបង្អែម ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមតិស្ស: ។ លុះខ្ញុំថ្វាយផ្លែឈើនោះ ចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមតិស្ស:ជាមហេសីហើយ ក៏រីករាយ ខ្ញុំមានសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងកាម ក៏បានទៅកើតតាមសេចក្តីប្រាថ្នា ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងគ្រានោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការឲ្យនូវផ្លែឈើ ។ ក្នុងកប្បទី ១៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមឥន្ទសម: ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ខជ្ជកទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ខជ្ជកទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បត្ថុំ ទេសបូជកត្ថេរាបទានំ

(៦៤) អត្ថទស្សី តុ ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
អព្ភុគ្គន្ត្វាន វេហាសំ គច្ឆតេ អនិលញ្ជសេ ។
យម្ហិ ទេសេ ឋិតោ សត្ថា អព្ភុគ្ឆិ មហាមុនិ
តាហំ ទេសំ អព្ភុជេសឹ បសន្នោ សេហិ បាណិភិ ។
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ អទ្ទសំ យំ មហាមុនឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ទេសបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកាទសេ កប្បសតេ គោសុជាតសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

បានឮថា ព្រះខជ្ជទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ខជ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទេសបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៦៤) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ជានាយក: ហោះទៅកាន់អាកាស ស្តេចទៅក្នុងផ្លូវអាកាស ។ ព្រះសាស្តាជាមហាមុនី ឋិតនៅក្នុងប្រទេសណា ហើយទ្រង់ហោះទៅ ខ្ញុំជ្រះថ្លាបានបូជាចំពោះប្រទេសនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ១១៨ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានឃើញព្រះមហាមុនី ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាចំពោះប្រទេស ។ ក្នុងកប្បទី ១១១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិព្រះនាមគោសុជាត ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បញ្ចមំ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទេសប្បូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ទេសប្បូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៦៥) វេស្សភូ នាម សម្ពុទ្ធោ លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
ទិវាវិហារាយ មុនិ ឱគាហយិ មហាវនំ ។
កណិការំ ឱចិនិត្វា ឆត្តំ កត្វានហន្តទា
បុប្ផច្ឆទនំ កត្វាន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ វីសតិកប្បម្ហិ សោណ្ណាភា អដ្ឋ ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

បានឮថា ព្រះទេសបូជកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ទេសបូជិកត្ថេរាបទាន ។

កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៦៨) ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមវេស្សភូ ជាចម្បងក្នុងលោក ជាឧកសភៈ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ស្តេចចូលទៅកាន់បហារ៍ន ដើម្បីសម្រាកក្នុងវេលាថ្ងៃ ។ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកាច់ផ្កាកណិ-ការធ្វើជាឆ័ត្រ លុះខ្ញុំធ្វើឲ្យជាដំបូលដោយផ្ការួចហើយ ទើបបូជាចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមសោណ្ណកៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិ-បូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កណិការច្ឆទនិយោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កណិការច្ឆទនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ សប្បិទាយកត្ថេរាបទានំ

[៦៦]ផុស្សោ នាមាសិ ភគវា អាហុតីនំ បដិគ្គហោ
គច្ឆតេ វីថិយា វីរោ និព្វាបេន្តោ មហាជនំ ។
អនុបុព្វេន ភគវា អាគច្ឆិ មម សន្តិកំ
តតោហំ បត្ត បគ្គយ្ហ សប្បិតេលំ អទាសហំ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សប្បិមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សប្បិទានស្សិទំ ផលំ ។
ចប្បញ្ញាសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ សមោទកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

បានព្យាករ ព្រះកណិការបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(២៦) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមផុស្សៈ ទ្រង់គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ព្រះអង្គជាវីរបុរស ស្តេចទៅតាមផ្លូវ ញុំាងមហាជនឲ្យរលត់ទុក្ខ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ស្តេចមកកាន់សំណាក់របស់ខ្ញុំតាមលំដាប់ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំទទួលយកបាត្រ ហើយបានថ្វាយទឹកដោះថ្លានិងប្រេង ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទឹកដោះថ្លា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយទឹកដោះថ្លា ។ ក្នុងកប្បទី ៥៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមសមោទកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សេរេយ្យកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សេរេយ្យកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ យូធិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៦៧) ចន្ទភាគានទីតីរេ អនុសោតំ វជាមហំ
សយម្ភុំ អទ្ទសំ តត្ថ សាលរាជំវ ផុល្លិតំ ។
បុប្ផំ យូធិកមាទាយ ឧបគច្ឆឹ មហាមុនឹ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ ឯកោ សាមុទ្ធរោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

បានឮថា ព្រះសប្បិទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ។

យុធិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៦៧) ខ្ញុំទៅតាមទីបណ្តោយខ្សែទឹក ទៀបឆ្នេរស្ទឹងឈ្មោះចន្ទភាគា ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ សយម្ភូ ដូចសាលរាជព្រឹក្ស ដែលមានផ្ការីកស្កុះស្កាយ ជិតស្ទឹងនោះ ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាដកខិម ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមហាមុនី ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៦៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមសាមុទ្ទរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា យូថិកបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

យូថិកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ ទុស្សទាយកត្ថេរាបទានំ

(៦៨) តិវរាយំ បុរេ រម្មេ រាជបុត្តោ អហំ តទា
បណ្ណាការំ លភិត្វាន ឧបសន្តស្សទាសហំ ។
អធិវាសេសិ ភគវា វត្ថំ(១) ហត្ថេន អាមសិ
សិទ្ធត្ថោ អធិវាសេត្វា វេហាសំ នភមុគ្គមិ ។
ពុទ្ធស្ស គច្ឆមានស្ស ទុស្សា ធាវន្តិ បច្ឆតោ
តត្ថ ចិត្តំ បសាទេសឹ ពុទ្ធោ នោ អគ្គបុគ្គលោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទុស្សមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ទុស្សទានស្សិទំ ផលំ ។
សត្តសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ ចក្កវត្តិ តទា អហុ
បរិសុទ្ធោតិ នាមេន មនុជិន្ទោ មហព្ពលោ ។

---

១ ម. ឥទំ ។

បានឮថា ព្រះយុធិកបុប្ផិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ យុធិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៦៨) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំជារាជបុត្តក្នុងបុរីឈ្មោះតិវរ ជាទីក្រុងគួរីករាយ ខ្ញុំបាននូវបណ្ណាការ ហើយថ្វាយព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គជាបុគ្គលស្ងប់រម្ងាប់ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ទទួល ហើយទ្រង់ពាល់សំពត់ដោយព្រះហស្ត លុះព្រះពុទ្ធព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈទទួលហើយ ក៏ហោះទៅកាន់អាកាសវេហាស៍ ។ កាលព្រះពុទ្ធស្តេចទៅ សំពត់ទាំងឡាយក៏អណ្តែតទៅតាមក្រោយ ខ្ញុំញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាចំពោះព្រះពុទ្ធនោះថា ព្រះពុទ្ធជាអគ្គបុគ្គលរបស់យើង ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយសំពត់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយសំពត់ ។ ក្នុងកប្បទី ៦៧ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមបរិសុទ្ធៈ ជាធំជាងមនុស្ស ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទុស្សទាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ទុស្សទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ សមាទបកត្ថេរាបទានំ

(២៩) នគរេ ពន្ធុមតិយា មហាបូគគណោ អហុ
តេសាហំ បវរោ អាសឹ មម ពទ្ធចរា(១) វ តេ ។
តេ សព្វេ សន្និបាតេត្វា បុញ្ញកម្មេ សមាទយឹ
មាលំ ការិស្សាម សង្ឃស្ស បុញ្ញក្ខេត្តមនុត្តរំ ។
សាធូតិ តេ បដិស្សុត្វា មម ឆន្ទវសានុគា
និដ្ឋាបេត្វាន តំ មាឡំ វិបស្សិស្ស អទម្ហសេ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ មាឡមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ មាឡទានស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. ពទ្ធចរា ប តេ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមុស្សទាយកត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ។

សមាទបកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៦៩) ខ្ញុំជាអ្នកមានពួកគណៈច្រើនក្នុងក្រុងពន្ធុមតី ជាបុគ្គលប្រសើរ ជាធំពួកជនទាំងនោះ ពួកជនទាំងនោះ សុទ្ធតែប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំប្រជុំពួកជនទាំងអស់នោះ ហើយបបួលក្នុងបុញ្ញកម្មថា យើងនឹងធ្វើនូវរោងសម្រាប់ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរ របស់ព្រះសង្ឃ ។ ពួកជនទាំងនោះក៏ទទួលស្តាប់ថា ប្រពៃ ហើយប្រព្រឹត្តតាមអំណាចសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំ លុះធ្វើរោងនោះឲ្យសម្រេចហើយ ក៏ថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយរោង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយរោង ។

ឯកូនសដ្ឋិកប្បម្ហិ(១) ឯកោ អាសិ ជនាធិបោ

អាវេលោ នាម(២) នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សមាទបកោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សមាទបកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទានំ

(៧០) តិស្សោ នាមាសិ ភគវា លោកនាថោ នរាសភោ

បវិសន្តិ(៣) គន្ធកុដឹ វិហារកុសលំ មុនី(៤)

សុគន្ធមាលមាទាយ អគមាសឹ ជិនន្តិកំ

អបសទ្ទោ(៥)ច សម្ពុទ្ធេ បញ្ចង្គុលិមទាសហំ ។

---

១ ម. ឯកូនសត្តតិកប្បេ ។ ២ ម. អាទេយ្យោ នាម ។ ៣ ម. បវិសតិ ។ ៤ ម. វិហារកុសលោ មុនិ ។ ៥ ម. អស្សុភតរេ ។

ក្នុងកប្បទី ៩៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមអាវេល: ទ្រង់ជាធំជាងជន មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសមាទបកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សមាទបកត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៧០) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមតិស្ស: ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ជានរាសភៈ ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធមហាមុនី ព្រះអង្គជាអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងវិហារធម៌ កំពុងចូលគន្ធកុដិ ទើបកាន់យកនូវផ្កាកម្រងមានក្លិនក្រអូប ហើយដើរទៅកាន់សំណាក់ព្រះជិនស្រី ។ ខ្ញុំមានសម្ពាតិបត្តបនោះ បានថ្វាយនូវគ្រឿងក្រអូប ប្រស់ព្រំដោយម្រាមដៃប្រាំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ។

ទសមំ បញ្ញត្តិយត្ថេរាបទានំ

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយិំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បញ្ញត្តិស្សិទំ ផលំ ។

ទ្វេសត្តតិម្ហិតោ កប្បេ រាជា អាសឹ សយម្បភោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បញ្ញត្តិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បញ្ញត្តិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយគ្រឿងក្រអូប ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃគ្រឿងក្រអូប ដែលប្រស់ព្រំដោយម្រាមដៃប្រាំ ។ ក្នុងកប្បទី ៧២ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសយម្បកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបញ្ចង្គុលិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

សុបរិចរិយកណវេរី ខជ្ជកោ ទេសបូជកោ
កណិការោ សប្បិទទោ យុថិកោ ទុស្សទាយកោ
មាឡោ ច បញ្ចង្គុលិកោ ចតុប្បញ្ញាសគាថកាតិ ។

សុបរិចរិយវគ្គោ សត្តរសមោ ។

ឧទ្ទាន

សុបារិចរិយត្ថេរាបទាន ១ កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ខជ្ជ-ទាយកត្ថេរាបទាន ១ ទេសបូជកត្ថេរាបទាន ១ កណិការច្ឆទ-និយត្ថេរាបទាន ១ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ១ យុថិកបុប្ផិយ-ត្ថេរាបទាន ១ ទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ១ សមាទបកត្ថេរាប-ទាន ១ បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៤ ។

ចប់ សុបារិចរិយវគ្គ ទី ១៧ ។

អក្ខរសរភេ កុម្មុទរិគ្គោ

បឋមំ កុមុទមាលិយព្រោបទាគំ

(៧១) ឯត្ថេន ភិក្ខុនី ថានាជានស្សរេ អតុ

តត្ថជោ រត្តសោ ភាសី ពេហាវរោ បភាត្តលេ ។

កុមុទ បុប្ផំ តត្ថ ឥក្កមត្ថាធិ ជាយរេ

ទិធិនាមិ ឥហំ បុប្ផ ជលំតោ សមិទ្ធិ តទា ។

អត្ថឧស្សើ តុ ភគវា ធិបធិវ្វោ ឯភសោភា

បុប្ផំ សមោធិតិ ធិស្វា ភាគប្ប ថថ សធ្ធិគោ ។

ឧភាគតញ្ញ សម្ពុទ្ធំ ទេវទេវំ ឯភសុក

សព្ពញ្ញុ បុប្ផំ បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិពេឃយី ។

យេវតា ភិក្ខុទ្ធស្សី យាវ មាលា តទា អតុ(១)

តាវឆ្ឆឧឯសម្សព្ពោ អតភាសំ តជាតតោ ។

អង្គារតេ ភាស្សរសេ យំ បុប្ផមភិពេឃយី

ទុគ្គតី នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

---

១ ប. យាវតា ភិក្ខុវគ្គា បរិសា តទា អតុ ។

កុមុទវគ្គ ទី ១៨

កុមុទទាយិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(៧១) មានស្រះកើតឯងដ៏ធំ នៅជៀបភ្នំហិមពាន្ត ខ្ញុំជាកាក្រៀក កើតក្នុងស្រះនោះ មានរូបសំបើម ធានកញ្ចាំង ច្រើន ៗ ។ កុមុទមានផ្កាកើតសុះសាយក្នុងស្រះនោះ ពួកផ្កាកុមុទ ប្រមាណប៉ុនកង់រទេះ កើតឡើងក្នុងស្រះនោះ ខ្ញុំតែងបេះផ្កាផង ផ្លែផង ជារឿយ ៗ ។ គាប់ជួន ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជានាយកៈ ទ្រង់ឃើញផ្កា ដែលខ្ញុំបេះគាស់ទុក ក៏ស្ដេចមកក្នុងសំណាក់របស់ខ្ញុំ ។ លុះ (ខ្ញុំឃើញ) នូវព្រះសម្ពុទ្ធ ជាទេវតារបស់ទេវតា ជានាយកៈហើយ ខ្ញុំក៏យកផ្កាទាំងអស់ មកបូជាព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកាលនោះ ផ្កាកម្រងទាំងប៉ុន្មាន ក៏ទៅជាគ្រឿងប្រក់ ថ្វាយព្រះតថាគត ដែលស្ដេចទៅជៀបភ្នំហិមពាន្ត ។ ក្នុងកប្បទី ១១៨ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

ឥតោ បណ្ណាសេ កប្បេ សត្តាហេសុំ ជនាធិបា

សាកេស្សរនាមា តេ ចក្កវត្តី មហព្វលា

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុមុទមាលិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កុមុទមាលិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ និស្សេណិទាយកត្ថេរាបទានំ

(៧២) កោណ្ឌញ្ញស្ស ភគវតោ លោកជេដ្ឋស្ស តាទិនោ

អារោហត្ថាយ បាសាទំ និស្សេណី ការិតា មយា

តេន ចិត្តប្បសាទេន អនុភោត្វាន សម្បទា

ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។

ក្នុងកប្បទី ១៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ជាធំជាងជន ព្រះនាមសហស្សរថ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុមុទមាលិយត្ថេរមានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុមុទមាលិយត្ថេរាបទាន ។

និស្សេណីទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(៧២) ខ្ញុំបានឲ្យគេធ្វើដណ្តើរសម្រាប់ឡើងកាន់ប្រាសាទ ថ្វាយព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមកោណ្ឌញ្ញៈ ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ទ្រង់ប្រកបដោយតាទិគុណ ។ ខ្ញុំបានបំពេញសម្បទា (នៃបុណ្យ) ដោយសេចក្តីជ្រះថ្លានៃចិត្តនោះ ទើបខ្ញុំទ្រទ្រង់នូវរាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនា នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

ឯកត្តឹសម្ហិ កប្បម្ហិ សហស្សម្ហិ តយោ អហុ(១)
សម្ពហុលា នាម រាជានោ ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា និស្សេណីទាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

និស្សេណីទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ ទុតិយំ ។

តតិយំ រត្តិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៧៣) មិគលុទ្ធោ បុរេ អាសឹ អរញ្ញេ កាននេ អហំ
វិបស្សឹ អទ្ទសំ ពុទ្ធំ ទេវទេវំ នរាសភំ ។
រត្តិកំ បុប្ផិតំ ទិស្វា កុដជំ ធរណីរុហំ
សមូលំ បគ្គហេត្វាន ឧបនេសឹ មហេសិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។

១ ម. អហុំ ។

វត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

ក្នុងកប្បទី ១.០៧១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមសម្ពុហុលេះស្តុបគ្គ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះនិគ្គុណ្ឌិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

វត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៧៣) ក្នុងជាតិមុន ខ្ញុំជាព្រានម្រឹគ នៅក្នុងព្រៃធំ ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ជាទេវតារបស់ទេវតា ជានរលោកៈ ។ ខ្ញុំបានឃើញដើមឈើខ្ទឹងគន់ ដែលមានផ្ការីកស្គុះស្គាយ ប្រកបដោយសេចក្តីក្រអូប ហើយកាន់យកទាំងបួន មកបូជាព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃការបូជាផ្កា ។

ឥតោ ច អដ្ឋមេ កប្បេ សុប្បសន្នសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ(១) ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា រត្តិយបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ

រត្តិយបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ ឧទបានទាយកត្ថេរាបទានំ

(៧៨) វិបស្សិនោ ភគវតោ ឧទបានោ កតោ មយា
បិណ្ឌបាតំ គហេត្វាន និយ្យាទេសឹ អហំ តទា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧទបានស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. ភគាហោសិ មហព្ពលោ ។

ក្នុងកប្បទី ៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិព្រះនាមសុប្បសន្នៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះរត្តិយបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ រត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទបានទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៧៤) ខ្ញុំបានធ្វើអណ្តូង ថ្វាយចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវិបស្សី ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំយកបង្ហាន់បិណ្ឌបាតថ្វាយ (ថែមទៀត) ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានធ្វើបុញ្ញកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយអណ្តូង ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សីហាសនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សីហាសនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បឋមំ សីហាសនទាយកត្ថេរាបទានំ

[៧៨] និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ បទុមុត្តរនាយកេ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ សីហាសនមទាសហំ ។
ពហូហិ គន្ធមាលេហិ បរលោកសុខាវហោ(១)
តត្ថ បូជំ ករិត្វាន និព្វាយតិ ពហុជ្ជនោ ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ វន្ទិត្វា ពោធិមុត្តមំ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតិំ នុបបជ្ជហំ ។
បណ្ណរសសហស្សម្ហិ កប្បានំ អដ្ឋ អាសុ តេ(២)
សិលុច្ចយសនាមា ច រាជានោ ចក្កវត្តិនោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

១ ម. ទិព្វគន្ធសុខាវហោ ។ ២ ឱ. [illegible] ។

សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

បានឮថា ព្រះឧទបានទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែង នូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧទបានទាយកត្ថេរាបទាន ។

សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៧៤) កាលព្រះពុទ្ធព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជានាយក ជាទីពឹង នៃលោក បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយសីហាសនៈ ។ សេចក្ដីពិត ជនមានប្រមាណ ច្រើននាក់ បាននូវសេចក្ដីសុខក្នុងបរលោក ហើយរំលត់ទុក្ខបាន ព្រោះធ្វើនូវការបូជា ដោយគ្រឿងក្រអូបនិងផ្កា កម្រងជាច្រើន ក្នុងទីបរិនិព្វាននោះ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ថ្វាយបង្គំនូវពោធិព្រឹក្សដ៏ឧត្ដម ខ្ញុំមិនទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ព្រោះកុសលនេះ ។ ក្នុងកប្បទី ១៤.០០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមសិលុច្ចយៈដូចគ្នា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សីហាសនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សីហាសនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទានំ

(៧៦) អនោមទស្សិ ភគវា ទិបទិន្ទោ នរាសភោ
ទិដ្ឋធម្មសុខត្ថាយ អព្ភោកាសម្ហិ ចង្កមិ ។
ឧទ្ធដេ បាទេ បុប្ផានិ សោភំ(១) មុទ្ធនិ តិដ្ឋរេ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ វន្ទិត្វា បុប្ផមោកិរិំ ។
វីសកប្បសហស្សម្ហិ ឥតោ បញ្ច ជនា អហុំ
បុប្ផច្ឆទនិយា នាម ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មគ្គទត្តិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មគ្គទត្តិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សោភំ ។

បានឮថា ព្រះសីហាសនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ។

មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៧៦) ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមអនោមទស្សី ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជានរាសភៈ ទ្រង់ចង្រ្កមក្នុងទីវាលស្រឡះ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេចក្តីសុខ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយបង្គំព្រះបាទា ដែលទ្រង់លើកឡើង ហើយខ្ញុំបេះផ្កាទាំងឡាយដែលល្អបិតលើកំពូលភ្នំ មករោយរាយថ្វាយ ។ ក្នុងកប្បទី ២០.០០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៥ ជាតិ ព្រះនាមបុប្ផចឆទនិយៈដូចគ្នា មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមគ្គទត្តិកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ ឯកទីបិយត្ថេរាបទានំ

(៧៧) បទុមុត្តរស្ស មុនិនោ សលឡេ ពោធិមុត្តមេ

បសន្នចិត្តោ សុមនោ ឯកទីបំ អទាសហំ ។

ភវេ និព្ពត្តមានម្ហិ និព្ពត្តេ បុញ្ញសញ្ចយេ

ឧក្កឹ ជាតិជោតាមិ ទីបទានស្សិទំ ផលំ ។

សោឡសេ កប្បសហស្សេ ឥតោ តេ ចតុរោ ជនា

ចន្ទាភា នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកទីបិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកទីបិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ ភាណវារំ ។

ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៧៧) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយប្រទីបមួយដល់ព្រះមុនី ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទៀបដើមស្រល់ជាពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ ។ កាលខ្ញុំកើតក្នុងភព កាលណាការសន្សំបុណ្យកើតហើយ ខ្ញុំក៏មិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយប្រទីប ។ ក្នុងកប្បទី ១៦ ពាន់ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមចន្ទាភៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកទីបិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថានេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ៩ ។

អដ្ឋមំ មណិបូជកត្ថេរាបទានំ

(៧៨) ឱរេន ហិមវន្តស្ស នទិកា(១) សម្បវត្តថ
តស្សា ចានុបខេត្តម្ហិ សយម្ភូ វសតេ តទា ។
មណឹ បគ្គយ្ហ បល្លង្កំ សាធុចិត្តំ មនោរមំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ មណឹ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ ច ទ្វាទសេ កប្បេ សតរំសីសនាមកា
អដ្ឋ តេ រាជានោ អាសុំ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មណិបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មណិបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. នទិកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

មណិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៧៨) ស្ទឹងតែងហូរចេញអំពីខាងអាយក្នុងហិមពាន្ត គាប់ជួនគ្រានោះ ព្រះពុទ្ធសយម្ភូ ទ្រង់គង់នៅក្នុងខេត្តជាបន្ទាប់នៃស្ទឹងនោះ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ យកបល្ល័ង្កកែវមណី ដែលគេរចនាដោយប្រពៃ ជាទីត្រេកអរនៃចិត្ត ថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយបល្ល័ង្កកែវមណី ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១២ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមសតរំសីដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមណិបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មណិបូជកត្ថេរាបទាន ។

នវមំ តិកិច្ឆកត្ថេរាបទានំ

(៧៩) នគរេ ពន្ធុមតិយា   វេជ្ជោ អាសឹ សុសិក្ខិតោ
អាតុរានំ សុទុក្ខានំ(១)   មហាជនសុខាវហោ ។
ព្យាធិតំ សមណំ ទិស្វា   សីលវន្តំ មហាជុតឹ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ   ភេសជ្ជមទទឹ តទា ។
អរោគោ អាសិ តេនេវ   សមណោ សំវុតិន្ទ្រិយោ
អសោកោ នាម នាមេន   ឧបដ្ឋាកោ វិបស្សិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ ឱសថមទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   ភេសជ្ជស្ស ឥទំ ផលំ ។
ឥតោ ច អដ្ឋមេ កប្បេ   សព្វោសថសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ   ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

---

១ ម. សទុក្ខានំ ។

តិកិច្ឆកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៧៩) ខ្ញុំជាពេទ្យមានវេជ្ជសាស្ត្រសិក្សាល្អហើយ នៅក្នុងនគរពន្ធុមតី ជាអ្នកនាំមកនូវសេចក្តីសុខដល់មហាជន ពិសេសចំពោះពួកជនអ្នកមានជម្ងឺ មានទុក្ខខ្លាំង ៗ ខ្ញុំឃើញសមណៈអ្នកមានសីល មានសេចក្តីចំរើនច្រើន ដែលកំពុងឈឺថ្កាត់ ក្នុងកាលនោះ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានប្រគេនភេសជ្ជៈ ។ សមណៈនោះ ឈ្មោះអសោកៈ មានឥន្ទ្រិយសង្រួមល្អ ជាឧបដ្ឋាករបស់ព្រះវិបស្សីសម្ពុទ្ធ ក៏សះជារោគ ដោយភេសជ្ជៈនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានប្រគេនឱសថ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃភេសជ្ជៈ ។ ក្នុងកប្បទី ៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសព្វោសថៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិកិច្ឆកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិកិច្ឆកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទានំ

(៨០) វេស្សភុម្ហិ ភគវតិ អាសឹ អារាមិកោ អហំ[១]
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ឧបដ្ឋឹ សង្ឃមុត្តមំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧបដ្ឋានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ តេ សត្តមេ កប្បេ សត្តេកាសុំ សមោត្ថកា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. មណិក្កូដា ។

បានឮថា ព្រះតិកិច្ឆកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិកិច្ឆកត្ថេរាបទាន ។

សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៨០) ខ្ញុំជាអារាមិកជន (អ្នកទំនុកបម្រុងអារាមឬក្មេងវត្ត) ក្នុងសំណាក់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវេស្សភូ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានបម្រើព្រះសង្ឃដ៏ឧត្តម ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងគ្រានោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើបុញ្ញកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបម្រើ ។ ក្នុងកប្បទី ៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ព្រះនាមសមោត្ថកៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឧទ្ទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សង្ឃុបដ្ឋាកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

កុមុទោ អថ និស្សេណី រត្តិកោ ឧទបានទោ
សីហាសនី មគ្គប្បទោ ឯកទីបី មណិប្បទោ
តិកិច្ឆកោ ឧបដ្ឋាកោ ឯកបញ្ញាសគាថកាតិ ។

កុមុទវគ្គោ អដ្ឋមោ ។

ឧទ្ទាន

បានឮថា ព្រះសង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

កុមុទមាលិយត្ថេរាបទាន ១ និស្សេណីទាយកត្ថេរាបទាន ១ រត្តិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទបានទាយកត្ថេរាបទាន ១ សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន ១ ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ១ មណិបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិកិច្ឆកត្ថេរាបទាន ១ សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤៩ ។

ចប់ កុមុទវគ្គ ទី ១៨ ។

ឯកូនវីសតិមោ កុដជបុប្ផិយវគ្គោ

បឋមំ កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៨១) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ សតរំសីវ ឧត្តមំ(១)
ទិសំ អនុវិលោកេន្តំ គច្ឆន្តំ អនិលញ្ជសេ ។
កុដជំ បុប្ផិតំ ទិស្វា សំវិត្ថកាសមោត្ថតំ
រុក្ខតោ ឱចិនិត្វាន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ(២) ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ សត្តរសេ កប្បេ តយោ អាសឹសុ បុប្ផិតា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុដជបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កុដជបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ឱ. ឧគ្គតំ ។ ២ ឱ. ពុទ្ធស្សាភិរោបយឹ ។

កុដជបុប្ផិយវគ្គ ទី ១៩

កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(៨១) (ខ្ញុំឃើញ) នូវព្រះពុទ្ធសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានវណ្ណៈដូចមាស ទ្រង់ឧត្តមដូចព្រះអាទិត្យ ទ្រង់ក្រឡេកមើលទិស ទ្រង់ញើតពុទ្ធដំណើរទៅឰដ៏អាកាស ។ ខ្ញុំបានឃើញដើមខ្លងគង់មានផ្ការីក ហើយបេះផ្ការីកនិងផ្កាក្រពុំអំពីដើម បូជាដល់ព្រះពុទ្ធសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមបុប្ផិតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុដជបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទានំ

(៨២) សោភិតោ នាម សម្ពុទ្ធោ សយម្ភូ សត្ថិវណ្ណតោ

សរោរិ សោ សរោបន្នោ ជិសិនិ ឧទ្ទកន្តរេ ៕

ជាតស្សរេ ករំសន្តោ ឧក្ការំ បុប្ផបុប្ផំ

ពន្ធុជីវកបុប្ផានិ អគ្គហំ សមតន្តរំ ៕

ឧក្កោរោរោក្រិហំ ខុទ្ទយា ឧបសុត្តំ ខរាកុតិ

វិសុទ្ធិចិត្តោ សុទ្ធោ សោភិតស្សបុក្កិកោមយិ (១) ៕

ឧក្ខិប្បិតេ ក្ខេតោ ករាលម្ព យំ ខុទ្ទមក៏កោមយំ

ទុក្ខំ ពាក់ជាយាម ឧទ្ទស្សជាយតិ ដលំ ៕

ក្ខេតា ពន្ធុក្ខេសេ ករាលម្ព បំកោ ការសំ ជនាងគោ

សម្ពុទ្ធកាលេក្កេ កាលេន ឧត្តមក្កិ ខាពុលោ ៕

បដិសម្ភិទា ឧតសោក្ខ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ចិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ៕

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពន្ធុជីវកោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ៕

ពន្ធុជីវកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ៕

---

១ ម. សំទុក្ខស្សក្កិកោមយិ ៕

ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ទី ២

(៨២) ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសោភិតៈ ជាព្រះសយម្ភូ ដែលសប្បុរសសរសើរហើយ ព្រះអង្គស្ងប់ចូលសមាធិ គង់នៅត្រង់ចន្លោះភ្នំ ។ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកផ្កាដ៏ប្រសើរ ដែលកើតក្នុងទឹកនៃជាតស្រះ ក៏បានឃើញផ្កាចប្បារ ក្នុងបែជាប់ស្មើ ៗ ខ្ញុំកាន់យកដោយដៃទាំងពីរ ចូលទៅគាល់ព្រះមហាមុនី ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានបូជាដល់ព្រះសោភិត-សម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមសមុទ្ទកប្បៈ ជាធំជាងជន មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះពន្ធុជីវកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ កោដុម្ពរិយត្ថេរាបទានំ

(៨៣) កណ្ណិការំវ ជោតន្តំ និសិន្នំ បព្វតន្តរេ
អប្បមេយ្យំ ឧទធឹ ឧន្នតំ(១) ធរណិំ យថា
បុរេតំ ទេវសង្ឃេន និសភាជានិយំ យថា
ហដ្ឋោ ហដ្ឋេន ចិត្តេន ឧបគច្ឆឹ នរុត្តមំ ។
សត្ត បុប្ផានិ បគ្គយ្ហ កោដុម្ពរំ សមាកុលំ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ វីសតិកប្បម្ហិ មហានេលសនាមកោ
ឯកោ អាសឹ(២) មហាតេជោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កោដុម្ពរិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កោដុម្ពរិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. វិត្ថតំ ។ ២ ម. អាសិ ។

កោតុម្ពរិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៨៣) ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយ ចូលទៅរកព្រះសិខីសម្ពុទ្ធ ទ្រង់រុងរឿងដូចផ្កាកណិការ ដែលគង់នៅត្រង់ចន្លោះភ្នំ ដូចជាសមុទ្រប្រមាណមិនបាន ឬដូចផែនដីដ៏ក្រាស់ ព្រះអង្គមានពួកទេវតាហែហមហើយ ទ្រង់ដូចជាអាជានេយ្យដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ជានរៈដ៏ឧត្តម ។ ខ្ញុំយកផ្កា ៧ ទង និងសំពត់កោមសត្ថ ដែលណាយល្អ បូជាដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសិខី ជាលោកពន្ធុ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមមហានេលៈ ទ្រង់មានតេជៈច្រើន មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកោតុម្ពរិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កោតុម្ពរិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទានំ

[៨៤] តិស្សោ នាមាសិ ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ

បុរក្ខតោ សាវកេហិ   រថិយំ បដិបជ្ជថ ។

បញ្ច ឧប្បលហត្ថា ច   ឆត្តុទ្ធិដ្ឋិតា មយា (១)

អាហុតិំ យិដ្ឋុកាមោហំ   បុត្តម្ហិ ហិតសិទ្ធិយា (២) ។

ចុរណោរណោ សុត្តុំ   កក្ខិំ អគ្គភបណោ

ពុទ្ធរំសីហិ ផុដ្ឋោម្ហិ   រូបេសិ ឥបឆុត្តមិំ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ បុប្ផមភិរោបយិំ

ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ   បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។

ឥតោ តេរសកប្បម្ហិ   បញ្ចសុលកសម្មតា

សត្តរតនសម្បន្នា   ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បញ្ចហត្ថិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បញ្ចហត្ថិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ឧ. ឆត្តូ [illegible] ។ ២ ឧ. បត្តម្ហិ តេ សិទ្ធិយា ។

បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៨៤) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមតិស្សៈ ជាច្បងក្នុងលោក ជានាយកៈ ដែលពួកសាវ័កហោមរោម ស្តេចទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅក្នុងថ្នល់ ។ ខ្ញុំកាន់ទុកនូវផ្កាឧប្បល ៥ ក្តាប់ ឬ ៤ ក្តាប់ ខ្ញុំជាកូននៃមាតាឈ្មោះហិតសិទ្ធិ ប្រាថ្នានឹងថ្វាយគ្រឿងបូជា ។ ខ្ញុំដែលរស្មីព្រះពុទ្ធពាល់ត្រូវហើយ បានបូជាព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានវណ្ណៈដូចជាមាស ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅក្នុងចន្លោះរានផ្សារ ព្រះអង្គឧត្តមជាងសត្វជើងពីរ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ១៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៥ ជាតិ ព្រះនាមសុលភសម្មតៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបញ្ចហត្ថិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ និសិមុគ្គទាយត្ថេរាបទានំ

(៨៩) ឧទេន្តំ សតរំសឹវ បីតរំសឹវ ភាណុមំ
កកុធំ វិលសន្តំវ(១) បទុមុត្តរនាយកំ ។
និសិមុគ្គំ និមន្តេត្វា(២) មធុមុទ្ទេ អធឹលកេ
ទាសានេបិ ហិតោ សន្តោ អទាសឹ លោកពន្ធុនោ ។
អដ្ឋសតសហស្សានិ អហោសុំ ពុទ្ធសាវកា
សព្វេសំ បត្តំ បូរេន្តំ តតោ ភិយ ពហុតរំ ។
តេន ចិត្តប្បសាទេន សុក្កមូលេន ចោទិតោ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។
ចត្តាឡីសម្ហិ សហស្សេ កប្បានំ អដ្ឋតឹសតេ
មហិសមន្តនាមា តេ(៣) ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា និសិមុគ្គទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

និសិមុគ្គទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. វិលម្ពន្តំ វ ។ ២ ម. និសិមុគ្គានិ បិសិត្វា ។ ៣ ម. និសិមុគ្គសនាមេតេ ។

តិសមុគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៨៥) ខ្ញុំបាននិមន្តព្រះបទុមុត្តរៈជានាយក ទ្រង់មានរស្មី ដូចព្រះអាទិត្យដែលទើបនឹងរះឡើង ឬដូចព្រះអាទិត្យមានរស្មីលឿន ទ្រង់ល្អសល្ងន់ ដូចដើមថ្ងាន់ត្រូវខ្យល់ ៗ ខ្ញុំឋិតនៅលើប្រាសាទ បាននិមន្តព្រះអង្គជាឥសីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយថ្វាយផ្តិតឃ្នុំតូចដែលមិនទាន់មេ ដល់ព្រះពុទ្ធជាលោកពន្ធុ ៗ ពុទ្ធសាវ័កមានចំនួន ៨ សែន ខ្ញុំបំពេញបាត្រ របស់ពុទ្ធសាវ័កទាំងអស់ឲ្យពេញ ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំប្រគេននូវវត្ថុច្រើនលើសជាងនោះទៀត ៗ ខ្ញុំត្រកុសលមូលជាសំតឿន ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ៗ ក្នុងកប្បទី ៤០.០៣៨ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមមហាសមុទ្ទ: ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

បានឮថា ព្រះតិសមុគ្គយទាកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិសមុគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទានំ

[៤៦] នគរេ រម្មវតិយេ អាសិំ មុរជវាទកោ
និច្ចុបដ្ឋានយុត្តោម្ហិ គតោហំ ពោធិមុត្តមំ ។
សាយំ បាតំ ឧបដ្ឋិត្វា សុក្កមូលេន ចោទិតោ
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ ទុគ្គតិំ នូបបជ្ជហំ ។
បញ្ចទសេ កប្បសតេ ឥតោ ហោសិំ ជនាធិបោ
ឧទេជោ នាម(១) នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពោធិឧបដ្ឋាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. មុរជោ នាម ។

ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៨៦) ខ្ញុំជាអ្នកវាយសំភោ ក្នុងនគររម្មវតី បានទៅប្រកបការបម្រើជានិច្ច នូវដើមពោធិព្រឹក្ស ដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំបម្រើល្ងាចព្រឹក ត្រូវកុសលមូលដាស់តឿនហើយ ក្នុងកប្បទី ១.៨០០ ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ ។ ក្នុងកប្បទី ១.៥០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ជាធំជាងជន មានព្រះនាមទមថៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ ឯកចិន្តិកត្ថេរាបទានំ

(៨៧) យទា ទេវោ(១) ទេវកាយា ចវន្តិ(២) អាយុសង្ខយា

តយោ សទ្ទា និច្ឆរន្តិ ទេវានំ អនុមោទតំ

ឥតោ ភោ សុគតឹ គច្ឆ មនុស្សានំ សហព្យតំ

មនុស្សភូតោ សទ្ធម្មេ លភ សទ្ធំ អនុត្តរំ ។

សា តេ សទ្ធា និវិដ្ឋស្ស មូលជាតា បតិដ្ឋិតា

យាវជីវំ អសំហិរា សទ្ធម្មេ សុបវេទិតេ ។

កាយេន កុសលំ កត្វា វាចាយ កុសលំ ពហុំ

មនសា កុសលំ កត្វា អព្យាបជ្ជំ និរូបធឹ ។

តតោ ឱបធិកំ(៣) បុញ្ញំ កត្វា ទានេន តំ ពហុំ

អញ្ញេបិ មច្ចេ សទ្ធម្មេ ព្រហ្មចរិយេ និវេសយ ។

ឥមាយ អនុកម្បាយ ទេវា ទេវំ យទា វិទូ

ចវន្តំ អនុមោទន្តិ ឯហិ ទេវ បុនប្បុនំ ។

---

១ ម. ទេវា ។ ២ ម. ចវតិ ។ ៣ ម. ឧបធិកំ ។

ឯកបិត្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(៨៧) កាលណា ទេវតាច្យុតចាកពួកទេវតា ព្រោះអស់អាយុ សំឡេង ៣ យ៉ាង របស់ពួកទេវតាកាលអនុមោទនា តែងលាន់ឮឡើងថា ម្នាលអ្នកដ៏ចំរើន អ្នកច្យុតអំពីទេវលោកនេះហើយទៅកាន់សុគតិ នៅជាមួយនឹងពួកមនុស្ស លុះកើតជាមនុស្សហើយ ចូរបាននូវសទ្ធាដ៏ប្រសើរ ក្នុងព្រះសទ្ធម្មចុះ សទ្ធារបស់អ្នកដែលតាំងខ្ជាប់ខ្ជួនហើយនោះ នឹងកើតជាមូលតាំងនៅចំពោះ ជាសទ្ធាមិនកម្រើក ក្នុងព្រះសទ្ធម្មដែលព្រះសុគតសម្តែងល្អហើយ ដរាបដល់អស់ជីវិត ។ អ្នកត្រូវធ្វើកុសលដោយកាយ ធ្វើកុសលឲ្យច្រើនដោយវាចា ធ្វើកុសលគឺមិនព្យាបាទ មិនមានឧបធិដោយចិត្ត ។ តពីនោះ អ្នកត្រូវធ្វើបុណ្យនោះ ដែលខ្លួនសន្សំហើយឲ្យច្រើន ដោយការឲ្យទានមួយវិញទៀត ត្រូវញុំាងពួកសត្វដទៃ ឲ្យតាំងនៅក្នុងព្រះសទ្ធម្ម និងព្រហ្មចរិយធម៌ ។ ទេវតាជាអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ តែងរីករាយនឹងអ្នកដ៏ចម្រើន ដែលជាទេវតាវិសេស ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះនេះថា ម្នាលទេវតា អ្នកចូរមករឿយ ៗ ។

សត្តមំ ឯកបិណ្ឌកត្ថេរាបទានំ

សំវិគ្គោហំ(១) តទា អាសិំ ទេវសេដ្ឋស្ស សាសនេ
កិសុ ឆាម អកំ ហោតិ អភិសម្ភិ ធីតោ ចុតោ ។
មម សំវេគមញ្ញាយ សមណោ ភាវិតិន្ទ្រិយោ
មហុទ្ធិភិក្ខាហេ សោ អាគច្ឆិ មម សន្តិកេ ។
សុមនោ នាម នាមេន បទុមុត្តរសាវកោ
អត្ថធម្មនុសាសិត្វា សំវេជេសិ មមំ តទា ។
តស្សាហំ វចនំ សុត្វា ពុទ្ធេ ចិត្តំ បសាទយិំ
អភិវាទេត្វាន សម្ពុទ្ធំ(២) តត្ថ កាលំ កតោ អហំ ។
ឧបបជ្ជឹ ស តត្ថេវ សុក្កមូលេន ចោទិតោ
កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកបិណ្ឌិកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកបិណ្ឌកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សំវិគ្គោ ម្ហ ។ ២ ម. តំ ធីរំ អភិវាទេត្វា ។

ឯកបិណ្ឌកត្ថេរាបទាន ទី ៧

កាលពួកទេវតាកំពុងប្រជុំគ្នា គ្រានោះ ខ្ញុំមានសេចក្ដីសង្វេគ ថា អាត្មាអញ ច្យុតចាកអត្តភាពនេះ ហើយនឹងទៅកាន់កំណើតអ្វីហ្ន៎ ។ មានសមណៈមួយរូប មានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំ ជ្រាបសេចក្ដីសង្វេគរបស់ខ្ញុំ លោកមានប្រាជ្ញាទឹងស្រង់ខ្ញុំ និមន្តមកក្នុងសំណាក់របស់ខ្ញុំ ។ ក្នុងកាលនោះ សមណៈនោះ មាននាមថា សុមនៈ ជាសាវ័ករបស់ព្រះបទុមុត្តរសម្ពុទ្ធ លោកបានប្រដៅអត្ថនិងធម៌ ធ្វើឲ្យខ្ញុំកើតសង្វេគ ។ ខ្ញុំបានស្ដាប់ពាក្យ របស់សមណៈនោះហើយ ក៏ញុំាងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធ បានថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធហើយ ធ្វើកាលកិរិយាក្នុងទីនោះ ។ ខ្ញុំនោះ ត្រូវកុសលមូលដាស់តឿន ក៏ចូលទៅកើតក្នុងទេវលោកនោះដដែល ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកបិណ្ឌកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកបិណ្ឌកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៨៨) ទេវបុត្តោ អហំ សន្តោ អច្ឆរាហិ បុរក្ខតោ
បុព្វកម្មំ សរិត្វាន ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរឹ ។
តិកណ្ណិបុប្ផំ(១) បគ្គយ្ហ សកំ ចិត្តំ បសាទយឹ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ វិបស្សិស្ស មហេសិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
តេសត្តតិម្ហិតោ កប្បេ ចតុរោសុំ(២) រមុត្តមា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិកណ្ណិបុប្ផិយោ(៣) ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. តិកណ្ណិបុប្ផំ ។ ២ ម. ចតុរាសុំ ។ ៣ ម. តិកណ្ណិកបុប្ផិយោ ។

តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៨៨) ខ្ញុំកើតជាទេវតា មានពួកស្រីអប្សរចោមរោម រឭកនូវបុព្វកម្ម (របស់ខ្លួន) ហើយរឭកនូវព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាតិកណ្ណិព្រឹក្ស ធ្វើចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា បានបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ជានពសកៈ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៧៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមមុត្តមៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឥរម៌ំ ឯកចារិយត្ថេរាបទានំ

(៨៩) តាវតឹសេសុ ទេវេសុ មហាឃោសោ តទា អហុ

ពុទ្ធោ ច លោកេ និព្វាតិ មយញ្ចម្ហ សរាគិនោ ។

តេសំ សំវេគជាតានំ សោកសល្លសមប្បិតំ

សពលេន ឧបត្ថទ្ធោ អគមំ ពុទ្ធសន្តិកេ ។

មន្ទារវំ គហេត្វាន សង្គីតំ អភិនិម្មិតំ

បរិនិព្វានកាលម្ហិ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។

សព្វេ ទេវានុមោទឹសុ អច្ឆរាយោ ច មេ តទា

កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតឹ នុបបជ្ជហំ ។

សដ្ឋិកប្បសហស្សម្ហិ ឥតោ សោឡស តេ ជនា

មហាមល្លជនា នាម ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកចារិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកចារិយត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

ឯកចារិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៨៩) ក្នុងកាលនោះ មានសម្លេងខ្លាំង ក្នុងពួកទេវតា ឋានតាវត្តិង្សថា ព្រះពុទ្ធបរិនិព្វាន ក្នុងលោកផង ពួកយើង នៅមានរាគៈផង ។ កាលទេវតាទាំងនោះ កើតសេចក្ដី សង្វេគ ប្រកបដោយសរ គឺសេចក្ដីសោក ខ្ញុំជាអ្នករឹងប៉ឹង ដោយកម្លាំងរបស់ខ្លួន ក៏បានទៅក្នុងសំណាក់នៃព្រះពុទ្ធ ។ ខ្ញុំយកផ្កាមន្ទារវៈ ដែលពួកទេវតានិម្មិតជាកម្រង បានបូជា ដល់ព្រះពុទ្ធ ក្នុងកាលដែលទ្រង់បរិនិព្វាន ។ កាលនោះ ពួកទេវតាទាំងអស់ និងពួកទេពអប្សរ ក៏ត្រេកអរចំពោះខ្ញុំ ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ។ ក្នុងកប្ប ទី ៨០.០០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមមហាមល្លជនៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកចារិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកចារិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ តិកិណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០) អភិកុំ ទេវំ បនិជ្ឈាម(១) សត្តេ សដ្ឋម្ភ តេ មយិ(២)
តេសំ និជ្ឈាយមានានំ បរិឡាហោ អជាយថ ។
សុនន្ទោ នាម នាមេន ពុទ្ធស្ស សាវកោ តទា
ធម្មទស្សិស្ស មុនិនោ អាគញ្ឆិ មម សន្តិកេ ។
យេ មេ បដ្ឋកា(៣) អាសុំ តេ មេ បុប្ផំ អទុំ តទា
តាហំ បុប្ផំ គហេត្វាន សាវកេ អភិរោបយឹ ។
សោហំ កាលំ កតោ តត្ថ បុនាបិ ឧបបជ្ជហំ
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ វិនិបាតំ ន គញ្ឆហំ ។
តេរសេតោ កប្បសតេ អដ្ឋាសុំ ធូមកេតុនោ
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

---

១ ម. អភិភូតំ អភិជ្ឈត្តិ ។ ២ ម. មំ ។ ៣ ម. តទុបកា ។

តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(៩០) យើងទាំងអស់នោះ ដើរទៅសំឡឹងមើលនូវព្រះថេរៈ ឈ្មោះអភិភូ កាលយើងទាំងអស់នោះ កំពុងសំឡឹងមើល សេចក្ដីក្ដៅក្រហាយក៏កើតឡើង ។ កាលនោះ ព្រះថេរៈ ឈ្មោះសុនន្ទៈ ជាសាវករបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមធម្មទស្សីជាមហាមុនី និមន្ដមកក្នុងសំណាក់របស់ខ្ញុំ ។ ក្នុងកាលនោះ ពួកជនណាស្និទ្ធស្នាលនឹងខ្ញុំ ពួកជននោះបានឲ្យផ្កាមកខ្ញុំ ។ ក៏យកផ្កានោះ ទៅបូជាដល់សាវក ។ ខ្ញុំនោះធ្វើកាលកិរិយាហើយ ទៅកើតក្នុងទីដដែលនោះទៀត ខ្ញុំមិនដែលទៅកើតក្នុងវិនិបាត អស់ ១.៨០០ កប្ប ។ ក្នុងកប្បទី ១.៣០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមធូមកេតុដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របសព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឧទ្ទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិវណ្ដិបុប្ផិយោ(១) ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

កុដជា ពន្ធុជីវី ច កោដុម្ពរិកហត្ថិយោ(២)
ឥសិមុគ្គោ ច ពោធិ ច ឯកចិន្តី តិកណ្ណិកោ(៣)
ឯកចារី តិវណ្ដី(៤) ច គាថា សដ្ឋី បកិត្តិតា ។

កុដជបុប្ផិយវគ្គោ ឯកូនវីសតិមោ ។

១ម. តិវណ្ឋបុប្ផិយោ ។ ២ ម. កោដុម្ពរាយហត្ថិយោ ។ ៣ ម. កឹកណិកោ ។
៤ ម. តិវណ្ឋី ។

ឧទ្ទាន

បានឮថា ព្រះតិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ១ កោដុម្ពរិយត្ថេរាបទាន ១ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ១ ឥសិមុគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ១ ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកចិន្តិកត្ថេរាបទាន ១ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកចារិយត្ថេរាបទាន ១ តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៦០ ដែលលោកសម្តែងទុកហើយ ។

ចប់ កុដជបុប្ផិយវគ្គ ទី ១៩ ។

វីសតិមោ តមាលបុប្ផិយវគ្គោ

បឋមំ តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៩១) ចុល្លាសីតិសហស្សានិ ថម្ភា សោវណ្ណយា អហុ
ទេវលដ្ឋិបដិភាគំ វិមានំ មេ សុនិម្មិតំ ។
តមាលបុប្ផំ បគ្គយ្ហ វិប្បសន្នេន ចេតសា
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ វីសតិមេ កប្បេ ចន្ទតិត្តោតិ ឯកកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តមាលបុប្ផិយោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តមាលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តមាលបុប្ផិយវគ្គ ទី ២០

តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(៩១) វិមានរបស់ខ្ញុំ មានសសរ ៨៤.០០០ ជាវិការៈនៃមាស ដែលបុញ្ញកម្មនិម្មិតឲ្យហើយ មានចំណែកប្រៀបដូចលង្វែន ឧទ្យានរបស់ទេវតា ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា យកផ្កាស្មាគៀ បូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមសិខី ជាលោកពន្ធុ ។ ក្នុងកប្បទី ១៣ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយព្រះអង្គ ព្រះនាមចន្ទតិត្ថៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និង អភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតមាលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទានំ

[៩២] យទា វនកសិកោ(១) ឥសិ តិណំ លាយាមិ(២)

សត្ថុនោ

សព្វេ បទក្ខិណាវត្តា បបញ្ញ និបតិំសុ តេ ។
តមហំ តិណមាទាយ សន្ថរឹ ធរណិមុត្តមេ(៣)
តីណេវ តាលបត្តានិ អាហរិត្វានហំ តទា
តិណេន ឆទនំ កត្វា សិទ្ធត្ថស្ស អទាសហំ
សត្តាហំ ធារយុំ តត្ថ(៤) ទេវមនុស្សា សត្ថុនោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ តិណំ អទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តិណទានស្សិទំ ផលំ ។
បញ្ចសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ ចត្តារោសុំ មហទ្ធនា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិណសន្ថារទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិណសន្ថារទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. វនភិសី ។ ២ ម. លាយតិ ។ ៣ ម. ធរណុត្តមេ ។ ៤ ម. តស្ស ។

តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(៩២) ក្នុងកាលដែលខ្ញុំកើតជាឥសី នៅអាស្រ័យក្នុងព្រៃ តែងប្រូតស្មៅថ្វាយព្រះសាស្តា ស្មៅទាំងអស់នោះធ្លាក់ចុះលើផែនដី វិលទៅខាងស្តាំ ។ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំយកស្មៅនោះក្រាលលើធរណីដ៏ឧត្តម ហើយខ្ញុំយកស្លឹកត្នោត ៣ ធាងធ្វើជាដំបូល លើកំណាត់ឈើ ៣ ដើម ថ្វាយដល់ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ទ្រថ្វាយព្រះសាស្តាអស់ ៧ ថ្ងៃ ក្នុងទីនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយស្មៅ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយស្មៅ ។ ក្នុងកប្បទី ៦៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមមហទ្ធនៈ ដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិណសន្ថារទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទានំ

[៩៣] ផុស្សស្ស ខោ ភគវតោ ថូបោ អាសិ មហាវនេ
កុញ្ជរេហិ តទា ភិន្នោ សំរូឡ្ហោ បាទបោ តហឹ ។
វិសមញ្ច សមំ កត្វា សុធាបិណ្ឌំ អទាសហំ
តិលោកគរុនោ តស្ស គុណេហិ បរិតោសិតោ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សុធាបិណ្ឌស្សិទំ ផលំ ។
សត្តសត្តតិកប្បម្ហិ ជិតសេនាសុំ សោឡស
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ខណ្ឌផុល្លិយោ(១) ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ខណ្ឌបុប្ផិយោ ។

ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៩៣) ព្រះស្តូបរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមផុស្សៈ នៅក្នុងព្រៃធំ ក្នុងកាលនោះ (ព្រះស្តូបនោះ) ត្រូវពួកដំរីកម្ទេចហើយ ដើមឈើដុះទ្រុបទ្រុល ក្នុងទីនោះ ។ ខ្ញុំធ្វើកន្លែងរដិបរដុប (ប្រេះឆា) ឲ្យស្មើ ហើយលាបបាយអ ខ្ញុំត្រេកអរដោយគុណទាំងឡាយ របស់សត្ថុក្នុងត្រៃលោក ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃដុំបាយអ ។ ក្នុងកប្បទី ៧៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមជិតសេនៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ អសោកបូជកត្ថេរាបទានំ

(៩៤) តិបុរាយំ(១) បុរេ រម្មេ រាជុយ្យានំ អហុ តទា
ឧយ្យានបាលោ តត្ថាសឹ រញ្ញោ ពន្ធុមតោ អហំ ។
បទុមោ នាម នាមេន សយម្ភូ សប្បតោ អហុ
និសិន្នំ បុណ្ឌរីកម្ហិ ឆាយា ន ជហិតិ មុនឹ ។
អសោកំ បុប្ផិតំ ទិស្វា បិណ្ឌិភារំ សុទស្សនំ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ ផលជុត្តមនាមិនោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តតិម្ហិ ឥតោ កប្បេ សោឡស អរណញ្ជហា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អសោកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អសោកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. តិវរាយំ ។

អសោកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(៩៤) កាលនោះ មានរាជឧទ្យាន ១ ក្នុងតិបុរបុរី ជាទីរីករាយ ខ្ញុំជាឧយ្យានបាល ជាអ្នកសិទ្ធស្នាលនឹងស្ដេចក្នុងក្រុងនោះ ។ ព្រះសយម្ភូព្រះនាមបទុមៈ ស្ដេចមក (ក្នុងឧទ្យាននោះ) ម្ដប់មិនលះបង់ព្រះមុនី ទ្រង់គង់នៅក្បែរដើមស្វាយស ។ ខ្ញុំឃើញដើមអសោក មានផ្ការីក មានបណ្ដោមគួររមិលមើល ទើបខ្ញុំបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមបទុមៈ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៧០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមអរណញ្ជហះដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអសោកបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អសោកបូជកត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ អង្កោលកត្ថេរាបទានំ

(៩៥) អង្កោលំ បុប្ផិតំ ទិស្វា មាលាវរសមោតតំ
ឱចិនិត្វាន តំ បុប្ផំ អគមំ ពុទ្ធសន្តិកេ ។
សិទ្ធត្ថោ តម្ហិ សមយេ បដិលីនោ មហាមុនិ
មុហុត្តំ បដិមានេត្វា គុហាយំ បុប្ផមោកិរឹ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ចត្តឹសម្ហិ ឥតោ កប្បេ អាសេកោ ទេវគជ្ជិតោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អង្កោលកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អង្កោលកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អង្កោលកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(៩៨) ខ្ញុំឃើញដើមអង្កោលមានផ្ការីក សំយុងចុះជារបៀបដ៏ល្អ ហើយបេះផ្កានោះយកទៅ ក្នុងសំណាក់ព្រះសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងសម័យនោះ ព្រះសិទ្ធត្ថមហាមុនីទ្រង់ពួនសម្ងំ ខ្ញុំរាប់អានមួយរំពេច ហើយរោយរាយផ្កាក្នុងគុហា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមអាសេកទេវគជ្ជិតៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអង្កោលកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អង្កោលកត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ កិសលយបូជកត្ថេរាបទានំ

(៩៦) នគរេ ទ្វារវតិយា មាលាវច្ឆោ មមំ អហុ
ឧទបានោ ច តត្ថេវ បាទបានំ វិរោហនោ ។
សពលេន ឧបត្ថទ្ធោ សិទ្ធត្ថោ អបរាជិតោ
មមានុកម្បមានោ សោ គច្ឆតេ អនិលញ្ជសេ ។
អញ្ញំ កិញ្ចិ ន បស្សាមិ បូជាយោគំ មហេសិនោ
អសោកបល្លវំ ទិស្វា អាកាសេ ឧក្ខិបឹ អហំ ។
ពុទ្ធស្ស តេ កិសលយា គច្ឆតោ យន្តិ បច្ឆតោ
តាហំ ទិស្វាន សំវិជឹ អហោ ពុទ្ធស្សុឡារតា ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ បល្លវំ អភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តវីសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ ឯកិស្សរោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

កិសលយបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(៩៦) គុម្ពផ្ការបស់ខ្ញុំនៅក្នុងទ្វារវតី ទាំងអណ្ដូងទឹកនិងដើមឈើ ក៏ដុះក្នុងក្រុងនោះដែរ ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ឈ្នះមារ ទ្រង់រឹងប៉ឹងដោយកម្លាំងព្រះអង្គ ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធនោះ ទ្រង់អនុគ្រោះចំពោះខ្ញុំ និមន្តទៅឰដ៏អាកាស ។ ខ្ញុំគន់រករបស់អ្វីមួយដទៃដែលគួរបូជា ដល់ព្រះមហេសី ស្រាប់តែឃើញត្រួយអសោក (ខ្ញុំកាប់) បោះឡើងទៅឰដ៏អាកាស ។ ត្រួយអសោកទាំងនោះ អណ្ដែតទៅតាមក្រោយព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលកំពុងនិមន្តទៅ ខ្ញុំឃើញហេតុអស្ចារ្យនោះហើយ សង្វេគថា ឱហ្ន៎ ភាពនៃព្រះពុទ្ធជាឧឡារិកណាស់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយត្រួយអសោក ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមឯកិស្សរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កិសលយបូជកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កិសលយបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទានំ

(៩៧) គិរិទុគ្គចរោ អាសឹ មក្កដោ ថាមវេគិកោ
ផលិនំ តិន្ទុកំ ទិស្វា ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរឹ ។
និក្ខមិត្វា កតិបាហំ វិចិនឹ លោកនាយកំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ សិទ្ធត្ថំ តិភវន្តគុំ ។
មម សង្កប្បមញ្ញាយ សត្ថា លោកេ អនុត្តរោ
ខីណាសវសហស្សេហិ អាគញ្ឆិ មម សន្តិកេ ។
បាមុជ្ជំ ជនយិត្វាន ផលហត្ថោ ឧបាគមឹ
បដិគ្គហេសិ ភគវា សព្វញ្ញូ វទតំ វរោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

បានឮថា ព្រះកិសលយបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កិសលយបូជកត្ថេរាបទាន ។

តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(៩៧) ខ្ញុំកើតជាស្វា ជាសត្វមានកម្លាំងនិងសន្ទុះ ត្រាច់ទៅលើភ្នំ ដែលគេទៅបានដោយកម្រ ឃើញដើមទន្លាប់មានផ្លែ ក៏នឹកព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំចេញទៅបាន ២.៣ ថ្ងៃ ពិនិត្យមើលព្រះលោកនាយក ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ចំពោះព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ដល់ទីបំផុតនៃត្រៃភព ។ ព្រះសាស្តា ព្រះអគ្គប្រសើរ ក្នុងលោក ទ្រង់ជ្រាបតម្រិះរបស់ខ្ញុំ ទើបស្តេចមកក្នុងសំណាក់របស់ខ្ញុំ ជាមួយនឹងព្រះខីណាស្រព មួយពាន់អង្គ ។ ខ្ញុំកើតប្រាមោទ្យ កាន់យកនូវផ្លែឈើ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាសព្វញ្ញូ ទ្រង់ប្រសើរជាងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់ទទួល (នូវផ្លែឈើនោះ) ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ផលំ អទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ផលទានស្សិទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសកប្បម្ហិ ឯកជន្ធសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិន្ទុកទាយកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិន្ទុកទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទានំ

(៩៨) សុមេធោ នាម ភគវា លោកជេដ្ឋោ នរាសភោ
បច្ឆិមេ អនុកម្បាយ បធានំ បទហី ជិនោ ។
តស្ស ចង្កមមានស្ស និបន្នស្ស តាទិនោ
គិរិនេលស្ស បុប្ផានំ មុដ្ឋឹ ពុទ្ធស្ស រោបយឹ ។

ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្លែឈើ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយផ្លែឈើ ។ ក្នុងកប្បទី ៥៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមឧបនន្ទ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិន្ទុកទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទាន ។

គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(៩៨) ព្រះជិនស្រី មានព្រះភាគ ព្រះនាមសុមេធៈជាច្បងក្នុងលោក ជានាយកៈ ទ្រង់តាំងព្យាយាម ដើម្បីអនុគ្រោះពួកសត្វជាន់ក្រោយ ។ ព្រះសុមេធៈអង្គនោះ ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ស្តេចកំពុងចង្ក្រម ខ្ញុំបូជាផ្កាគិរិនេលព្រឹក្សមួយក្តាប់ ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ។

តេន ចិត្តប្បសាទេន សុក្កមូលេន ចោទិតោ
តិំសកប្បសហស្សានិ ទុគ្គតឹ នូបបជ្ជហំ ។
តេវីសតិកប្បសតេ សុនេលោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ឯកោ អាសឹ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(៩៩) សុមង្គលោតិ នាមេន សយម្ភូ អបរាជិតោ
បវនា(១) និក្ខមិត្វាន នគរំ បាវិសិ ជិនោ ។
បិណ្ឌចារំ ចរិត្វាន និក្ខម្ម នគរា មុនិ
កតកិច្ចោវ សម្ពុទ្ធោ សោ វសិ វនមន្តរេ ។

១ ម. វិបិនា ។

ខ្ញុំត្រូវកុសលមូលដាស់តឿន ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ អស់ ៣០.០០០ កប្ប ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ក្នុងកប្បទី ២.៣០០ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមសុនេលៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះគិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទាន ។

តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(៩៩) ព្រះជិនស្រីសយម្ភូ ទ្រង់ឈ្នះមារ ព្រះនាមសុមង្គលៈ ស្តេចចេញអំពីព្រៃ ហើយចូលទៅកាន់ទីក្រុង ។ ព្រះមុនី ស្តេចទៅបិណ្ឌបាត្រ ហើយចេញអំពីទីក្រុង លុះព្រះសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ធ្វើកត្តកិច្ចរួចហើយ ក៏គង់ក្នុងចន្លោះព្រៃ ។

នវមំ តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

តិកណ្ឌិបុប្ផំ(១) បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ សយម្ភុស្ស មហេសិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកូនសីតិម្ហិតោ កប្បេ អបសេលភសនាមកោ(២)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិកណ្ឌិបុប្ផិយោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. កឹកណិបុប្ផំ ។ ២ ម. អបិលភសិសនាមកោ ។

តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានយកផ្កាតិកណ្ឌិព្រឹក្ស បូជាដល់ព្រះពុទ្ធសយម្ភូ ទ្រង់ស្វែងនូវគុណដ៏ធំ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមអបសេល: ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០០) បទុមុត្តរោ នាម ជិនោ អាហុតីនំ បដិគ្គហោ

បវនា និក្ខមិត្វាន វិហារំ យាតិ ចក្ខុមា ។

ឧភោ ហត្ថេហិ បគ្គយ្ហ យូថិកំ បុប្ផមុត្តមំ

ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសិំ មេត្តចិត្តស្ស តាទិនោ ។

តេន ចិត្តប្បសាទេន អនុភោត្វាន សម្បទា

កប្បានំ សតសហស្សំ ទុគ្គតិំ នុបបជ្ជហំ ។

ឥតោ បញ្ញាសកប្បេសុ ឯកោ អាសិំ ជនាធិបោ

សមិតនន្ទនោ នាម ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា យូថិកបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

យូថិកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១០០) ព្រះជិនស្រី ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ទ្រង់មានបញ្ញាចក្ខុ ព្រះអង្គគួរទទួលគ្រឿងបូជា ទ្រង់ចេញអំពីព្រៃហើយស្តេចទៅកាន់វិហារ ។ ខ្ញុំកាន់ផ្កាយូថិកាដ៏ប្រសើរ ដោយដៃទាំងពីរ យកទៅបូជាដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យប្រកបដោយមេត្តា មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ខ្ញុំបានសម្ប័ទរឿយ ៗ មិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ អស់មួយសែនកប្ប ដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមសមិត-នន្ទនៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះយូថិកបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

តមាលិ តិណសន្ថារកេ ខណ្ឌផុល្លិ អសោកិយោ
អង្កោលកោ កិសលយកេ(១) តិន្ទុកោ នេលបុប្ផិយោ
កិកណ្ឌិកោ ច យូថិកោ(២) គាថា បញ្ញាស អដ្ឋ ច ។

តមាលបុប្ផិយវគ្គោ វីសតិមោ ។

អថ វគ្គុទ្ទានំ

ភិក្ខាទាយិ បរិវារោ សេរេយ្យោ(៣) សោភិតោ តថា
ឆត្តោ(៤) ច ពន្ធុជីវី ច សុបារិចរិយោបិ ច
កុមុទោ កុដជោ ចេវ តមាលិ ទសមោ កតោ
ឆ សតានិ ច គាថានំ ឆសដ្ឋី ច តទុត្តរិ ។

ភិក្ខវគ្គទសកំ ទុតិយសតកំ សត្តមំ ។

---

១ ម. បល្លវោ ច ។ ២ ម. កិកណិកយូថិកោ ច ។ ៣ ម. សោរេយ្យោ ។ ៤ ម. ឆត្តំ ។

ឧទ្ទាន

តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាប-ទាន ១ ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទាន ១ អសោកបូជកត្ថេរាបទាន ១ អង្កោលកត្ថេរាបទាន ១ កិសលយបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទាន ១ គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទាន ១ តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៨ ។

ចប់ តមាលបុប្ផិយវគ្គ ទី ២០ ។

មួយទៀត ឧទ្ទាននៃវគ្គ

ភិក្ខទាយិវគ្គ ១ មហាបរិវារវគ្គ ១ សេរេយ្យវគ្គ ១ សោភិតវគ្គ ១ ឆត្តវគ្គ ១ ពន្ធុជីវកវគ្គ ១ សុបារិចរិយវគ្គ ១ កុមុទវគ្គ ១ កុដជវគ្គ ១ តមាលបុប្ផិយវគ្គ ១ ត្រូវជា ១០ វគ្គ មានគាថា ៦៦៦ ។

ចប់ ភិក្ខូវគ្គទសកៈ និង ទុតិយសតកៈ ។

ឯកវីសតិមោ កណិការបុប្ផិយវគ្គោ

បឋមំ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០១) កណិការំ(១) បុប្ផិតំ ទិស្វា ឱចិនិត្វានហំ តទា

តិស្សស្ស អភិរោបេសិំ ឱឃតិណ្ណស្ស តាទិនោ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយិំ

ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។

បញ្ចត្តិំសេ ឥតោ កប្បេ អរុណបាណីតិ វិស្សុតោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កណិការបុប្ផិយោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កណិការបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. កណេរិកំ ។

កណិការបុប្ផិយវគ្គ ទី ២១

កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(១០១) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំឃើញដើមកណិការមានផ្ការីក ទើបបេះយកទៅបូជាព្រះតិស្សសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ឆ្លងអន្លង់ហើយ មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមអរុណបាលដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកណិការបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ មីនេលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

សុវណ្ណវណ្ណោ ភគវា សតរំសី បភាវកោ(១)
ចង្កមនំ សមារូឡ្ហោ មេត្តចិត្តោ សិខិ សភោ ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ថោមេត្វា ញាណមុត្តមំ
មីនេលបុប្ផំ បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកូនត្តឹសេ កប្បម្ហិ សុមេឃឃននាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មីនេលបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មីនេលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. បតាបវា ។

មិគេលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២

(១០២) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមសិខី ទ្រង់មានវណ្ណៈ ដូចមាស មានរស្មីច្រើន មានពន្លឺដ៏ប្រសើរ មានមេត្តាចិត្ត មានព្រះស្មារតី ស្តេចទៅកាន់ទីចង្ក្រម ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ សរសើរនូវញាណដ៏ឧត្តម ហើយយកនូវផ្កាមិគេលព្រឹក្ស ទៅបូជាដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៩ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមសុមេឃឃនៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមិគេលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មិគេលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ កិង្កណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០៣) កញ្ចនគ្ឃិយសង្កាសោ សព្វញ្ញូ លោកនាយកោ

ឱទកំ ទហមោគ្គយ្ហ សិនាយិ លោកនាយកោ ។
បគ្គយ្ហ កិង្កណិំ បុប្ផំ វិបស្សិស្សាភិរោបយឹ
ឧទគ្គចិត្តោ សុមនោ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តវីសតិកប្បម្ហិ រាជា ភិមរថោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កិង្កណិកបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កិង្កណិកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

កិំកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១០៣) ព្រះសព្វញ្ញូ លោកនាយក ប្រាកដស្មើដោយគ្រឿងបូជាជាវិការៈនៃមាស ព្រះលោកនាយក ស្ដេចចុះកាន់ទឹកស្រះហើយទ្រង់ស្រង់ ។ ខ្ញុំមានចិត្តត្រេកអរ មានចិត្តរីករាយ កាន់យកនូវផ្កាកណ្ណិកា ទៅបូជាដល់ព្រះវិបស្សី ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមភិមរថ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកិំកណិកបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កិំកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

បត្តុំ តរណិយត្ថេរាបទានំ

(១០៦) អត្ថទស្សី ជិនវរោ ទិបទិន្ទោ នរាសភោ
បុរក្ខតោ សាវកេហិ គង្គាតីរំ ឧបាគមិ ។
សមតិត្តិ កាកបេយ្យា គង្គា អាសិ ទុរុត្តរា
ឧត្តារយឹ ភិក្ខុសង្ឃំ ពុទ្ធញ្ច ទិបទុត្តមំ ។
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តរណាយ ឥទំ ផលំ ។
តេរសិតោ កប្បសតេ បញ្ច សព្វោភវា អហុំ
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា(១) ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តរណិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តរណិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. តតោ បរំ បច្ឆិមេ ច ភវេ អស្មិំ ជាតោហំ ព្រាហ្មណេ កុលេ សទ្ធិំ តីហិ សហាយេហិ បព្វជ្ជិំ សត្ថុ សាសនេ ទិស្សត្តិ ។

តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១០៤) ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជានាយកៈ មានពួកសាវ័កហែហម ស្តេចចូលទៅកាន់ឆ្នេរទន្លេគង្គា ។ ឯទន្លេគង្គា មានទឹកពេញប្រៀបល្មមក្អែកឱនផឹកបាន ជាស្ទឹងដែលគេឆ្លងបានដោយកម្រ ខ្ញុំបានចម្លងភិក្ខុសង្ឃផង ព្រះពុទ្ធដ៏ឧត្តមជាងសត្វជើងពីរផង ។ ក្នុងកប្បទី ១.៨០០ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការចម្លង ។ ក្នុងកប្បទី ១.៣០០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៥ ជាតិ ព្រះនាមសព្វោភវៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតរណិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តរណិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០៥) វិបស្សិស្ស ភគវតោ អាសិំ អារាមិកោ អហំ
និគ្គុណ្ឌិបុប្ផំ បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយិំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បញ្ចត្តិំសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសិំ ជនាធិបោ
មហាបតាបោ នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១០៥) ខ្ញុំជាអារាមិកជនរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវិបស្សី បានយកផ្កាឈើក្រើង ទៅបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៣៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមមហាបតាបៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះនិគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ ឧទកទាយកត្ថេរាបទានំ

(១០៦) ភុញ្ជន្តំ សមណំ ទិស្វា វិប្បសន្នមនាវិលំ
ឃដេនោទកមាទាយ សិទ្ធត្ថស្ស អទាសហំ ។
និម្មលោ ហោមហំ អជ្ជ វិមលោ ខីណសំសយោ
ភវេ និព្វត្តមានម្ហិ(១) ផលំ និព្វត្តតេ មម(២) ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ ឧទកំ អទទឹ តទា(៣)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧទកទានស្សិទំ(៤) ផលំ ។
ឯកសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ ឯកោវ វិមលោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧទកទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧទកទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. និព្វត្តមានស្ស ។ ២ ម. សុភំ ។ ៣ ម. ចតុន្នវុតិតោ កប្បេ ឧទកំ យមទាសហំ ។ ៤ ម. ទកទានស្សិទំ ។

ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១០៦) ខ្ញុំឃើញ (នូវព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ) ជាសមណៈ កំពុងឆាន់ បានដងទឹកថ្លាមិនល្អក់មួយក្អម ថ្វាយដល់ព្រះសិទ្ធត្ថៈ ។ ក្នុងថ្ងៃនេះ ខ្ញុំមិនមានមន្ទិល ប្រាសចាកមន្ទិល អស់សេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងភពដែលខ្ញុំកើតហើយ ផលរមែងកើតដល់ខ្ញុំ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយទឹក ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយទឹក ។ ក្នុងកប្បទី ៦១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមវិមលៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧទកទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ សលឡមាលិយត្ថេរាបទានំ

(១០៧) កណិការំវ ជោតន្តំ និសិន្នំ បព្វតន្តរេ
ឱភាសេន្តំ ទិសា សព្វា សិទ្ធត្ថំ នរសារថឹ ។
ធនុំ អពេជ្ឈំ(១) កត្វាន ឧសុំ សន្ធាយហំ តទា(២)
បុប្ផំ សវណ្ឌំ ឆេត្វាន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
ឯកបញ្ញាសិតោ កប្បេ ឯកោ អាសិ ជុតិន្ធរោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សលឡមាលិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សលឡមាលិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អទ្វេជ្ឈំ ។ ២ ម. ឧសុំ សន្នយ្ហ ហត្តទា ។

សលឡមាលីយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១០៧) (ខ្ញុំបានឃើញ) ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជាសារថី ទូន្មាននូវនរៈ ទ្រង់រុងរឿងដូចផ្កាកណិការ គង់នៅត្រង់ចន្លោះភ្នំ ទ្រង់ញុំាងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺស្វាង កាលនោះខ្ញុំសៀតព្រួញ ធ្វើធ្នូមិនឲ្យបែកជាពីរ បានកាច់ផ្កាទាំងទង បូជាព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៥១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមជុតិន្ធរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសលឡមាលិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សលឡមាលិយត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១០៨) អក្កន្តញ្ច បទំ ទិស្វា ចក្កាលង្ការភូសិតំ
បទេនានុបទំ យន្តោ វិបស្សិស្ស មហេសិនោ ។
កោរណ្ឌំ បុប្ផិតំ ទិស្វា សមូលំ បូជិតំ មយា
ហដ្ឋោ ហដ្ឋេន ចិត្តេន អវន្ទិំ បទមុត្តមំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសកប្បម្ហិ ឯកោ វីតមលោ អហុ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កោរណ្ឌបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១០៨) ខ្ញុំឃើញស្នាមព្រះបាទ ដែលទ្រង់ដាក់ទុក ប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការគឺចក្រ ហើយដើរទៅតាមលំដាប់ នៃស្នាមព្រះបាទ របស់ព្រះមហេសីព្រះនាមវិបស្សី ។ ខ្ញុំបានឃើញផ្កាស្មៅកន្ទុយបង្អែរគល្អ ហើយបូជាទាំងឫស ខ្ញុំជាអ្នកមានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយបង្គំ នូវស្នាមព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ដោយចិត្តរីករាយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៥៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមវិមលៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

នវមំ អាធារទាយកត្ថេរាបទានំ

(១០៩) អាធារកំ មយា ទិន្នំ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ
ធារេមិ បថវឹ សព្វំ កេវលំ វសុធំ ឥមំ ។
កិលេសា ឈាបិតា មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។
សត្តវីសេ ឥតោ កប្បេ អហេសុំ ចតុរោ ជនា
សមន្តវរុណា នាម ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អាធារទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អាធារទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អាធារទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១០៩) ខ្ញុំបានថ្វាយជើងអាធារ ដល់ព្រះសិខី ជាលោកពន្ធុ (ដោយកុសលកម្មនេះ) ខ្ញុំទ្រទ្រង់ផែនដីទាំងមូលនេះ ។ ខ្ញុំដុតបំផ្លាញកិលេសទាំងឡាយ ភពទាំងអស់ ខ្ញុំដកចោលហើយ ខ្ញុំទ្រទ្រង់កាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនា របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមសមន្តវរុណដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអាធារទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អាធារទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ បាបនិវារិយត្ថេរាបទានំ

(១១០) តិស្សស្ស ហិ ភគវតោ ទេវទេវស្ស តាទិនោ

ឯកច្ឆត្តំ មយា ទិន្នំ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។

និវុតំ ហោតិ មេ បាបំ កុសលស្សុបសម្បទា

អាកាសេ ឆត្តំ ធារេន្តិ បុព្វកម្មស្សិទំ ផលំ ។

ចរិមំ វត្តតេ មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា

ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ឆត្តមទទឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឆត្តទានស្សិទំ ផលំ ។

ទ្វេសត្តតិ ឥតោ កប្បេ អដ្ឋាសីសុ ជនាធិបា

មហានិធាននាមេន រាជានោ ចក្កវត្តិនោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បាបនិវារិយោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បាបនិវារិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១១០) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាបានថ្វាយឆត្រមួយ ដល់ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមតិស្សៈ ជាទេវតា របស់ទេវតា ជាតាទិបុគ្គល ។ ខ្ញុំបានឃាត់អំពើបាប ហើយបំពេញតែអំពើកុសល ទេវតាតែងបាំងឆត្រ (ឲ្យខ្ញុំ) ឰដ៏អាកាស នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ភពជាទីបំផុតរបស់ខ្ញុំ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ភពទាំងអស់ខ្ញុំបានគាស់រំលើងចោលហើយ ខ្ញុំទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនា នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយឆត្រ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយឆត្រ ។ ក្នុងកប្បទី ៧២ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ជាធំជាងជន ព្រះនាមមហានិទាន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបាបនិវារិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

កណិការោ មិនេលញ្ច កឹកណិ តរណេន ច

និគ្គុណ្ឌិបុប្ផំ ឧកទោ សលឡោ ច កុរណ្ឌកោ

អាគារទានំ ទាបញ្ច អដ្ឋតាឡីស គាថកា ។

កណិការបុប្ផិយវគ្គោ ឯកវីសតិមោ ។

ឧទ្ទាន

កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មិនេលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១
កឹកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១
និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ១
សលឡមាលិយត្ថេរាបទាន ១ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១
អាធារទាយកត្ថេរាបទាន ១ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ១
មានគាថា ៤៨ ។

ចប់ កណិការបុប្ផិយវគ្គ ទី ២១ ។

ពាវីសតិមោ ហត្ថិវគ្គោ

បឋមំ ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១១១) សិទ្ធត្ថស្ស ភគវតោ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ
នាគសេដ្ឋោ មយា ទិន្នោ ឦសាទន្តោ ឧរូឡ្ហវា ។
ឧត្តមត្ថំ អនុភោមិ សន្តិបទមនុត្តរំ
នាគទានំ(១) មយា ទិន្នំ សព្វលោកហិតេសិនោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ នាគមទទឹ តទា(២)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ នាគទានស្សិទំ ផលំ ។
អដ្ឋសត្តតិកប្បម្ហិ សោឡសាសុំ ខត្តិយា
សមន្តទាសាទិកា នាម ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ហត្ថិទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ហត្ថិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ បឋមំ ។

---

១ ម. អគ្គទានំ ។ ២ ម. ទានមទទឹ តទា ។

ហត្ថិវគ្គ ទី ២២

ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១១១) ខ្ញុំបានថ្វាយដំរីដ៏ប្រសើរ មានភ្លុកធំ មានកម្លាំង ព្យាយាមក្លាហាន ដល់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាតាទិបុគ្គល ។ ខ្ញុំបាននូវប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម គឺសន្តិបទដ៏ប្រសើរនេះឯង ព្រោះខ្ញុំបានថ្វាយដំរីដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយដំរី ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយដំរី ។ ក្នុងកប្បទី ៧៨ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមសមន្តបាសាទិកៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះហត្ថិទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ បានធិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១១៦) អរញ្ញិកស្ស ឈាយិនោ(១) មេត្តចិត្តតបស្សិនោ(២)

ធម្មស្ស ការិតត្តស្ស អទាសឹ ទានជឹ អហំ ។

តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ

ទិព្វយានំ អនុភោមិ បុព្វកម្មស្សិទំ ផលំ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ទានជិស្ស ឥទំ ផលំ ។

សត្តសត្តតិតោ កប្បេ អដ្ឋ អាសឹសុ ខត្តិយា

សុយានា នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្វលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទានជិនាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឃានធិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ឥសិនោ ។ ២ ម. ចិររត្តតបស្សិនោ ។

ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(១១២) ខ្ញុំបានថ្វាយស្បែកជើងដល់ឥសី អ្នកមានមេត្តាចិត្ត មានតបធម៌ នៅក្នុងព្រៃ បម្រើនឈាន បម្រើនធម៌ ។ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ជានាយក: ខ្ញុំតែងបានទទួលនូវយានជាទិព្វ ដោយកម្មនោះ នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃស្បែកជើង ។ ក្នុងកប្បទី ៧៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៨ ជាតិ ព្រះនាមសុយានៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧបាហនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ សច្ចសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១១៣) វេស្សភូ នាម ភគវា ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតោ
ទេសេតិ អរិយសច្ចានិ និព្វាបេន្តោ មហាជនំ ។
បរមការុញ្ញបត្តោម្ហិ សមិតិំ អគមាសហំ
សោហំ និសិន្នកោ សន្តោ ធម្មំ អស្សោសិំ សត្ថុនោ ។
តស្សាហំ ធម្មំ សុត្វាន ទេវលោកំ អគច្ឆហំ
តឹស កប្បានិ ទេវេសុ អវសឹ តត្ថហំ បុរេ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សច្ចសញ្ញាយិទំ ផលំ ។
ឆព្វីសម្ហិ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ
ឯកផុស្សិតនាមោវ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សច្ចសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សច្ចសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សព្វសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១១៣) ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមវេស្សភូ មានភិក្ខុសង្ឃចោមរោមទ្រង់សម្តែងអរិយសច្ច ញុំាងមហាជនឲ្យរលត់ទុក្ខ ។ ខ្ញុំដល់នូវសេចក្តីករុណា បានទៅកាន់ទីប្រជុំ ខ្ញុំនោះអង្គុយស្តាប់ធម៌របស់ព្រះសាស្តា ។ លុះខ្ញុំស្តាប់ធម៌របស់ព្រះសាស្តានោះហើយ ក៏បានទៅកាន់ទេវលោក ខ្ញុំនៅក្នុងបុរីក្នុងទេវ-លោកនោះ អស់ ៣០ កប្ប ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបាននូវសញ្ញា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃសព្វសញ្ញា ។ ក្នុងកប្បទី ២៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមឯកផុស្សិតៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសព្វសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សព្វសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១១៦) ទុមគ្គេ បំសុកូលិកំ លគ្គំ ទិស្វាន សត្ថុនោ
អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វាន បំសុកូលំ អវន្ទិហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បញ្ចវីសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ
អមិតាកោតិ នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកសញ្ញកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១១៧) ឧទេន្តំ សតរំសឹ វ បីតរំសឹ វ ភាណុមំ
ព្យគ្ឃុសភំ វ បវរំ សុជាតំ បព្វតន្តរេ ។

ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១១៤) ខ្ញុំឃើញសំពត់បង្សុកូល ដែលទើរលើចុងឈើ ក៏ផ្គងអញ្ជលីថ្វាយសំពត់បង្សុកូលដល់ព្រះសាស្តា ។ ក្នុងកប្ប ទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបាន នូវសញ្ញា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមអមិតាភៈ ទ្រង់មានកម្លាំង ច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១១៥) (ខ្ញុំបានឃើញ) ព្រះសុជាតសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានរស្មីច្រើន ដូចព្រះអាទិត្យដែលទើបនឹងរះ ឬដូចព្រះចន្ទមានរស្មីលឿង ព្រះអង្គប្រសើរ ដូចខ្លាធំនិងគោឧសភ ត្រង់ចន្លោះនៃភ្នំ ។

បញ្ចមំ វិសេសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

ពុទ្ធស្ស អានុភាវេ សោ ផលានេ បពុត្ថរេ
វំសេ ចិត្តំ បសាទេត្វា ការុំ សត្ថុព្ភិ គោតមំ ។
អវិសេសេសុ ការិយេសុ កុសលំ ការិតំ មយា
តេន ចិត្តប្បសាទេន ពុទ្ធានុស្សតិយាបិច ។
ឥសាការុប្បសាទស្សតោ យំ សញ្ញមលភឹ តទា
ទុក្ខំ ជាតិជាជាតំ ពុទ្ធសញ្ញាយិទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសកប្បម្ហិ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ
សុជាតោ នាម នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វិសេសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វិសេសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

វិសេសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៥

អានុភាពរបស់ព្រះពុទ្ធនោះ រុងរឿងក្នុងឋាននោះក៏ ខ្ញុំធ្វើចិត្តឲ្យជ្រះថ្លាក្នុងរស្មីហើយ ក៏បានទៅកើតក្នុងឋានសួគ៌ អស់មួយកប្ប ៗ ក្នុងកប្បទាំងឡាយដ៏សេស ខ្ញុំបានធ្វើកុសលដោយចិត្តជ្រះថ្លានោះផង ដោយការរលឹកពុទ្ធគុណផង ។ ក្នុងកប្បទី ៣០.០០០ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បាននូវសញ្ញា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃសេចក្តីសំគាល់ក្នុងព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៤៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមសុជាត ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវិសេសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វិសេសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ សន្ធិតត្ថេរាបទានំ

(១១៦) អស្សត្ថេ ហរិតោភាសេ សំវិរុឡ្ហម្ហិ បាទបេ
ឯកំ ពុទ្ធគតំ សញ្ញំ អលភិំ បដិស្សតោ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភឹ តទា
តស្សា សញ្ញាយ វាហសា បត្តោ មេ អាសវក្ខយោ ។
ឥតោ តេរសកប្បម្ហិ ធនិដ្ឋោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សន្ធិតោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សន្ធិតត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សន្ធិតត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១១៦) ខ្ញុំមានស្មារតីបាននូវសញ្ញាមួយ ដែលតាំងនៅក្នុងព្រះពុទ្ធ ត្រង់ដើមអស្សត្ថព្រឹក្ស ដែលមានរស្មីខៀវ ដុះឡើងទ្រុបទ្រុល ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បាននូវសញ្ញា ខ្ញុំដល់នូវការអស់ទៅនៃអាសវៈ ដោយអំណាចនៃសញ្ញានោះ ។ ក្នុងកប្បទី ១៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមវនិទ្ធៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសន្ធិតត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សន្ធិតត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទានំ

[១១៧] តាលវណ្ដំ មយា ទិន្នំ តិស្សស្ស ទិច្ចពន្ធុនោ
គិម្ហនិព្វាបនត្ថាយ បរិឡាហោបសន្តិយា ។
សន្និព្វាបេមិ រាគគ្គឹ ទោសគ្គិញ្ច ឧត្តរឹ
និព្វាបេមិ ច មោហគ្គឹ តាលវណ្ដស្សិទំ ផលំ ។
កិលេសា ឈាបិតា មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តាលវណ្ដស្សិទំ ផលំ ។
តេសដ្ឋិម្ហិ ឥតោ កប្បេ មហានាមសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តាលវណ្ដទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តាលវណ្ដទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១១៧) ខ្ញុំបានថ្វាយផ្លិតស្លឹកត្នោត ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមតិស្សៈ ទ្រង់មានទិព្វចក្ខុ ដើម្បីរំលត់កម្តៅ នឹងរម្ងាប់សេចក្តីក្រហល់ក្រហាយ ។ ខ្ញុំបានរំលត់ភ្លើងរាគៈផង ភ្លើងទោសៈផង រំលត់ភ្លើងមោហៈផង ដែលជាភ្លើងក្តៅក្រៃលែងជាងនោះ នេះជាផល នៃផ្លិតស្លឹកត្នោត ។ ខ្ញុំដុតបំផ្លាញកិលេសទាំងឡាយ គាស់រំលើងភពទាំងអស់ ខ្ញុំទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនា របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃផ្លិតស្លឹកត្នោត ។ ក្នុងកប្បទី ៦៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមមហានាមៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតាលវណ្ដទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១១៨) កុសាដកំ គហេត្វាន ឧបជ្ឈាយស្ស ហំ បុរេ(១)

មន្តញ្ច អនុសិក្ខាមិ គណ្ឋាកេនស្ស(២) បត្តិយា ។

អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ អាហុតីនំ បដិគ្គហំ

ឧសភំ បវរំ អគ្គំ តិស្សំ ពុទ្ធំ គជុត្តមំ(៣) ។

កុសាដកំ បត្ថរិត្វា អក្កមន្តំ នរុត្តមំ

សមុគ្គតំ មហាវីរំ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ ។

ទិស្វា តំ លោកបជ្ជោតំ វិមលំ ចន្ទសន្និភំ

អវន្ទឹ សត្ថុនោ បាទេ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ អទាសឹ កុសាដកំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ កុសាដកស្សិទំ ផលំ ។

សត្តតឹសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ

សុនេត្តោ នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។

---

១ ម. ឧបជ្ឈាយស្សហំ បុរេ ។ ២ ម. គន្ថទោសស្ស ។ ៣ ម. គណុត្តមំ ។

អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១១៨) ខ្ញុំយកសាដកអាក្រក់ (សាដកសាច់គ្រាស់) ហើយ សិក្សាមន្ត ក្នុងខាងមុខនៃព្រះឧបជ្ឈាយ៍ ដើម្បីដល់នូវការ ទម្លាយនូវពាក ។ ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធព្រះនាមតិស្សៈ ទ្រង់ ប្រាសចាកធូលីគឺកិលេស គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ព្រះអង្គ ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រសើរលើសលុប ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ឧត្តម ជាងគណៈ ។ លុះខ្ញុំបានឃើញព្រះមហាវីរៈ ជានរៈដ៏ឧត្តម ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត ជាច្បងក្នុងលោក ជាពនសកៈ ទ្រង់ជាន់សំពត់ សាដកដ៏អាក្រក់ ដែលខ្ញុំក្រាលហើយ ព្រះអង្គបំភ្លឺលោក ដូចព្រះចន្ទ ទ្រង់ប្រាសចាកមន្ទិល បានថ្វាយបង្គំព្រះបាទា របស់ព្រះសាស្តាដោយចិត្តជ្រះថ្លា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្ប នេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយសាដកអាក្រក់ ខ្ញុំមិនដែល ស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយសាដកអាក្រក់ ។ ក្នុង កប្បទី ៣៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមសុនន្ទៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អក្កន្តសញ្ញកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ សប្បិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១០៩) និសិន្នោ បាសាទវរេ   នារីគណបុរក្ខតោ
ព្យាធិតំ សមណំ ទិស្វា   អតិនាមេសហំ ឃរំ
ឧបវិដ្ឋំ មហាវីរំ   ទេវទេវំ នរាសភំ
សប្បិតេលំ មយា ទិន្នំ   សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ ។
បស្សទ្ធទរថំ ទិស្វា   វិប្បសន្នមុខិន្ទ្រិយំ
វន្ទិត្វា សត្ថុនោ បាទេ   អនុសំសាវយឹ បុរេ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអត្ថសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អត្ថសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១១៩) ខ្ញុំអង្គុយក្នុងប្រាសាទដ៏ប្រសើរ មានពួកនារីហោមរោម បានឃើញព្រះសមណៈជាមហាវីរៈ ជាទេវតាដ៏ក្រៃលែង ជានរាសភៈ ទ្រង់មានភពាធ ស្តេចចូលមកជិត ខ្ញុំក៏នាំមកកាន់ផ្ទះ ខ្ញុំបានថ្វាយសប្បិនិងប្រេង ដល់ព្រះសិទ្ធត្ថមហេសី ។ ខ្ញុំឃើញ (ព្រះអង្គ) ឆានក្រវល់ ក្រាយរម្ងាប់ហើយ មានមុខនិងឥន្ទ្រិយស្រស់បស់ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទារបស់ព្រះសាស្តា ហើយដើរទៅខាងមុខ ។

ទិស្វា មំ សុបសន្នន្តំ ឥទ្ធិយា បារមឹ គតោ

នភំ អព្ភុគ្គមិ វីរោ ហំសរាជាវ អម្ពរេ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សប្បិតេលស្សិទំ ផលំ ។

ឥតោ សត្តរសេ កប្បេ ទុតិទេវសនាមកោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សប្បិទាយកោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សប្បិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ព្រះវីរសមណៈ ទ្រង់ដល់នូវត្រើយនៃបុទ្ធ ទ្រង់ឃើញខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីជ្រះថ្លាស្មោះ ក៏ហោះឡើងកាន់អាកាស ដូចស្តេចហង្សហើរទៅឰដ៏អាកាស ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយសប្បិនិងប្រេង ។ ក្នុងកប្បទី ១៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមទុតិទេវៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសប្បិទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ បាបនិវារិយត្ថេរាបទានំ

(១២០) បិយទស្សិស្ស ភគវតោ ចង្កមំ សោធិតំ មយា
នឡកេហិ បដិច្ឆន្នំ វាតាតបនិវារណំ ។
បាបំ វិវជ្ជនត្ថាយ កុសលស្សុបសម្បទា
កិលេសានំ បហានាយ បទហឹ សត្ថុសាសនេ ។
ឥតោ ឯកាទសេ កប្បេ អគ្គិទេវោតិ វិស្សុតោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បាបនិវារិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បាបនិវារិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១២០) ខ្ញុំជម្រះទីចង្ក្រម បិទបាំងដោយដើមបបុស ជាគ្រឿងការពារខ្យល់និងកម្តៅថ្ងៃ ដើម្បីព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមបិយទស្សី ។ ខ្ញុំតម្កល់ទុកនូវការបំពេញកុសល ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការវៀរបង់នូវបាប ដើម្បីលះបង់នូវកិលេសទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានៃព្រះសាស្តា ។ ក្នុងកប្បទី ១១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមអគ្គិតេជះ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបាបនិវារិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ហត្ថិ បានធិ សច្ចញ្ច ឯកសញ្ញិ ច រំសិយោ[១]
សន្ធិតោ តាលវណ្ដិ[២] ច តថា អក្កន្តសញ្ញកោ[៣]
សប្បិ បាបនិវារី ច ចតុប្បញ្ញាស គាថកាតិ ។

ហត្ថិវគ្គោ ពាវីសតិមោ ។

---

១ ម. រំសិកោ ។ ២ ម. តាលវណ្ឌិ ។ ៣ ម. អក្កន្តសញ្ញិកោ ។

ឧទ្ទាន

ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បានធិទាយកត្ថេរាបទាន ១ សច្ចសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សន្ធិតត្ថេរាបទាន ១ តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទាន ១ អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ១ បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៥៤ ។

ចប់ ហត្ថិវគ្គ ទី ២២ ។

តេវីសតិមោ អាលម្ពនទាយកវគ្គោ

បឋមំ អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទានំ

(១២១) អត្ថទស្សិស្ស ភគវតោ លោកជេដ្ឋស្ស តាទិនោ

អាលម្ពនំ មយា ទិន្នំ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។

ធរណឹ បដិបជ្ជាមិ វិបុលំ សាគរប្បរំ

បាណេសុ ច ឥស្សរិយំ វត្តេមិ វសុធាយ ច ។

កិលេសា ឈាបិតា មយ្ហំ ភវា សព្វេ សមូហតា

តិស្សោ វិជ្ជា អនុប្បត្តា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥតោ ទ្វេសដ្ឋិកប្បម្ហិ ចតុរោ អាសឹសុ ខត្តិយា

ឯកាបស្សិតនាមា តេ ចក្កវត្តី មហព្វលា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អាលម្ពនទាយកោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អាលម្ពនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អាលម្ពនទាយកវគ្គ ទី ២៣

អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៦១) ខ្ញុំបានថ្វាយបង្កាន់ដៃ ដល់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមអត្ថទស្សី ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ទំនឹងដ៏ ជាធំជាងពួកសត្វជើងពីរ ជាតាទិបុគ្គល ។ ខ្ញុំគ្រប់គ្រងផែនដីធំទល់នឹងសាគរ ញុំាងឥស្សរិយយសឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកសត្វផង លើផែនដីសុធាផង ៗ ខ្ញុំដុតបំផ្លាញកិលេសទាំងឡាយហើយ គាស់រំលើងភពទាំងពួងចោលហើយ បានដល់វិជ្ជា ៣ សាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានធ្វើហើយ ព្រោះកុសលកម្មនេះ ៗ ក្នុងកប្បទី ៦៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៣ ជាតិ ព្រះនាមឯកាទស្សិតៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអាលម្ពនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ អជិនទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៦៦) ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ គណសត្ថារកោ អហំ

អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ អាហុតីនំ បដិគ្គហំ ។
ចម្មខណ្ឌំ មយា ទិន្នំ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ
តេន កម្មេន ទិបទិន្ទ លោកជេដ្ឋ នរាសភ ។
សព្វត្ថ អនុភោត្វាន កិលេសេ ឈាបយឹ អហំ
ធារេមិ អន្តិមំ ទេហំ សម្មាសម្ពុទ្ធសាសនេ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ អជិនំ យំ អទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អជិនស្ស ឥទំ ផលំ ។
ឥតោ បញ្ចសតេ កប្បេ រាជា អាសឹ សុទាយកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

អជិនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

៩

[១៦២] ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាបុរសអ្នកក្រាលកម្រាលសម្រាប់គណៈ បានឃើញព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ។ ខ្ញុំបានថ្វាយកំណាត់ស្បែកខ្លា ដល់ព្រះសិខីជាលោកពន្ធុ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ជានរាសភៈ ខ្ញុំបានទទួលនូវសម្បត្តិ ហើយដុតបំផ្លាញ នូវពួកកិលេសដោយកម្មនោះ ខ្ញុំទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត ក្នុងសាសនារបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយស្បែកខ្លា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយស្បែកខ្លា ។ ក្នុងកប្បទី ៤០ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសុទាយកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

តតិយំ ទ្វិរតនិយត្ថេរាបទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អជិនទាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អជិនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ ទ្វិរតនិយត្ថេរាបទានំ

(១២៣) មិគលុទ្ទោ បុរេ អាសឹ អរញ្ញេ កាននេ អហំ
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ អាហុតីនំ បដិគ្គហំ ។
មំសបេសិ មយា ទិន្នា វិបស្សិស្ស មហេសិនោ
សទេវកស្មិំ លោកស្មឹ ឥស្សរំ ការយាមហំ ។
ឥមិនា មំសទានេន រតនំ និព្វត្តតេ មម
ទុវេ មេ រតនា លោកេ ទិដ្ឋធម្មស្ស បត្តិយា ។
តេហំ សព្វេ អធិភោមិ(១) មំសទានស្ស បត្តិយា
គត្តញ្ច មុទុកំ មយ្ហំ បញ្ញា និបុណវេទិនី ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ មំសមទទឹ តទា(២)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ មំសទានស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. អនុភោមិ ។ ២ ម. អទំ ។

បានឮថា ព្រះអជិនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អជិនទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទ្វេរតនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១២៣) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំកើតជាព្រានម្រឹគនៅក្នុងព្រៃធំ បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ។ ខ្ញុំបានថ្វាយដុំសាច់ដល់ព្រះវិបស្សីមហេសី ខ្ញុំបាននូវឥស្សរភាព ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក ។ រតនៈនេះកើតឡើងសម្រាប់ខ្ញុំ ដោយការថ្វាយនូវសាច់នេះ រតនៈពីរយ៉ាងក្នុងលោក កើតឡើងដល់ខ្ញុំ ដោយចំណែកនៃផលបច្ចុប្បន្ន ។ ខ្ញុំគ្របសង្កត់នូវសត្វលោកទាំងអស់នោះ ដោយចំណែកនៃការថ្វាយសាច់ ខ្លួនរបស់ខ្ញុំទន់ភ្លន់ផង ទាំងបញ្ញា (របស់ខ្ញុំ) ក៏ដឹងនូវហេតុដ៏ល្អិតផង ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយសាច់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃមំសទាន ។

ឥតោ ចតុន្នវុតេ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ

មហាពេហិតនាមោ សោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទ្វេរតនិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ទ្វេរតនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ ភាណវារំ ។

បឋមំ អារក្ខទាយកត្ថេរាបទានំ

(១២៤) សិទ្ធត្ថស្ស ភគវតោ វេទិកា ការិតា(១) មយា

អារក្ខោ ច មយា ទិន្នោ សុគតស្ស មហេសិនោ ។

តេន កម្មវិសេសេន ន បស្សេ(២) ភយភេរវំ

កុហិញ្ចិ ឧប្បន្នស្ស តាសោ មយ្ហំ ន វិជ្ជតិ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វេទឹ ការយឹ បុរេ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វេទិកាយ ឥទំ ផលំ ។

---

១ ម. វេទិ ការាបិតា ។ ២ ម. ន បស្សិំ ។

ក្នុងកប្បទី ៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំនោះបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមមហាពេហិត ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះទេវគន្ធិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ទេវគន្ធិយត្ថេរាបទាន ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ១០ ។

អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១២៤) ខ្ញុំឲ្យគេធ្វើបង្កាន់ដៃ ថ្វាយព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ មួយទៀត ខ្ញុំថ្វាយការរក្សាចំពោះព្រះសុគតមហេសី ។ ហេតុតែកម្មដ៏វិសេសនោះ ខ្ញុំមិនដែលជួបភ័យដែលគួរខ្លាចទេ ខ្ញុំដែលកើតក្នុងទីណា ៗ មិនចេះមានសេចក្តីតក់ស្លុតឡើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានឲ្យគេធ្វើបង្កាន់ដៃ ថ្វាយព្រះពុទ្ធក្នុងកាលមុន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបង្កាន់ដៃ ។

ឥតោ ឆដ្ឋម្ហិ កប្បម្ហិ អបស្សេនសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អារក្ខទាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អារក្ខទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ អព្យាធិកត្ថេរាបទានំ

(១២៥) វិបស្សិស្ស ភគវតោ អគ្គិសាលំ អទាសហំ
ព្យាធិកានញ្ច អាវសំ ឧណ្ហោទកបដិគ្គហំ ។
តេន កម្មេន យំ មយ្ហំ អត្តភាវេ សុនិម្មិតោ
ព្យាធាហំ នាភិជានាមិ បុញ្ញកម្មស្សិទំ ផលំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សាលមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អគ្គិសាលាយិទំ ផលំ ។

កន្លងកប្បទី ៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមអបស្សេនៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអារក្ខទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ។

អព្យាធិកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១២៥) ខ្ញុំបានថ្វាយពេងភ្លើង ដល់ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមវិបស្សីផង បានប្រគេនអាគារសម្រាប់ទទួលទឹកក្តៅដល់ភិក្ខុដែលមានជម្ងឺផង ។ អត្តភាពរបស់ខ្ញុំដែលបុញ្ញកម្មនិម្មិតល្អហើយ ដោយកម្មណា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ជម្ងឺដោយកម្មនោះ នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយពេងភ្លើង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពេងភ្លើង ។

ឥតោ ច សត្តមេ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អព្យាធិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អព្យាធិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៦) នារទោ(២) ឥតិ មេ នាមំ កស្សបោ ឥតិ មំ វិទូ
អទ្ទសំ សមណានគ្គំ វិបស្សឹ ទេវសក្កតំ
អនុព្យញ្ជនធរំ(៣) ពុទ្ធំ អាហុតីនំ បដិគ្គហំ
វកុលបុប្ផំ(៤) បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

---

១ ម. ឯកោសិ អបរាជិតោ ។ ២ ម. វរទោ ។ ៣ ម. អនុព្យញ្ជនវរំ ។ ៤ ម. ពកុលបុប្ផំ ។

ក្នុងកប្បទី ៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងពួកនរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអព្យាធិកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អព្យាធិកត្ថេរាបទាន ។

វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១២៦) ខ្ញុំឈ្មោះនារទៈ តែគេស្គាល់ខ្ញុំថាកស្សបៈ ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិបស្សីសម្ពុទ្ធ ជាកំពូលនៃពួកសមណៈ ដែលទេវតាតែងធ្វើសក្ការៈហើយ ជាព្រះពុទ្ធ ទ្រទ្រង់នូវអនុព្យញ្ជនៈ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ខ្ញុំបេកផ្កាកុលបូជាដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

ចតុសត្តតិតោ កប្បេ រោមសោ នាម ខត្តិយោ
អាមុត្តមាលាភរណោ សយោគ្គពលវាហនោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វកុលបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វកុលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទានំ

(៣២៧) ឧយ្យានភូមឹ និយ្យន្តោ អទ្ទសំ លោកនាយកំ
វដំសកំ គហេត្វាន សោវណ្ណំ សាធុចិត្តិតំ ។
សីឃំ តតោ សមារុយ្ហ ហត្ថិខន្ធគតោ អហំ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ សិខិនោ លោកពន្ធុនោ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ(១) ផលំ ។
សត្តវីសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ
មហាបតាបោ នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

---

១ ម. បុប្ផបូជាយិទំ ។

ក្នុងកប្បទី ៧៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាក្សត្រព្រះនាម ពេមសៈ ពាក់កម្រងផ្កានិងគ្រឿងអម្ពរ ប្រកបដោយយាន និងពលពាហនៈ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវកុលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១២៧) ខ្ញុំដើរទៅកាន់ទីឧទ្យាន បានឃើញព្រះលោកនាយក ក៏កាន់ផ្កាប្រដាប់ក្បាលធ្វើដោយមាស ដែលជានិមិត្តល្អហើយ ។ ខ្ញុំដើរទៅដោយរួសរាន់ ឡើងជិះលើកដំរី ហើយបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមសិខី ជាលោកពន្ធុ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំជាងជន ព្រះនាមមហាបតាបៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សោវណ្ណវដំសកិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទានំ

(១២៨) និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សិខិម្ហិ វទតំ វរេ
វដំសកេហិ អាកិណ្ណំ ពោធិបូជំ អកាសហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បូជមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពោធិបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ ចត្វីសតិកប្បេ អហុ មេឃព្ភនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទាន ។

មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១២៨) កាលព្រះលោកនាថព្រះនាមសិខី ប្រសើរជាងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំបានធ្វើការបូជាដើមពោធិព្រឹក្ស ដេរដាសដោយផ្កា ប្រដាប់ក្បាល ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើបូជាដោយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពោធិបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមមេឃព្ភៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មិញ្ជវដិំសកិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មិញ្ជវដិំសកិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ សុកតាវេឡិយត្ថេរាបទានំ

(១២៩) អសិតោ នាម នាមេន មាលាការោ អហំ តទា
អាវេឡំ បគ្គហេត្វាន រញ្ញោ ទាតុំ វជាមហំ ។
អសម្បត្តោម្ហិ រាជានំ អទ្ទសំ សិខិនាយកំ
ហដ្ឋោ ហដ្ឋេន ចិត្តេន ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បញ្ចវីសេ ឥតោ កប្បេ រាជា ហោមិ មហព្ពលោ
វេភារោ នាម នាមេន ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុកតាវេឡិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុកតាវេឡិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បានឮថា ព្រះមិញ្ជវដិំសកិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មិញ្ជវដិំសកិយត្ថេរាបទាន ។

សុកតាវេឡ្លិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១២៩) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាអ្នកក្រងផ្កា ឈ្មោះអសិតៈ កាន់កម្រងផ្កាប្រដាប់ក្បាលដើរទៅ ដើម្បីនឹងថ្វាយស្តេច ។ ខ្ញុំមិនទាន់ដល់ស្តេច ក៏បានឃើញព្រះសិខិនាយក ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយ ក៏បូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ដោយចិត្តរីករាយ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលទៅកាន់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមវេភារៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសុកតាវេឡ្លិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុកតាវេឡ្លិយត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ ឯកវន្ទនិយត្ថេរាបទានំ

(១៣០) ឧសភំ បវរំ វីរំ វេស្សភុំ វិជិតាវិនំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធសេដ្ឋំ អវន្ទហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វន្ទនាយ ឥទំ ផលំ ។
ចតុវីសម្ហិ កប្បម្ហិ វិកតានន្ទនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកវន្ទនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកវន្ទនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឯកវិន្ទនិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៣០) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ព្រះនាមវេស្សភូ ជាទសកៈដ៏ប្រសើរ ទ្រង់មានព្យាយាម ទ្រង់ឈ្នះមារ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយបង្គំ ។ ក្នុងកប្បទី ២៤ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមវិគតានន្ទៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកវិន្ទនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកវិន្ទនិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

អាលម្ពនញ្ច អជិនំ មំសទារក្ខទាយកោ
អព្យាធិង្កោលសោណ្ណំ មិញ្ជំ អាវេឡវន្ទនំ
បញ្ចបញ្ញាស គាថាយោ គណិតា អត្ថទស្សិភិ ។

អាលម្ពនទាយកវគ្គោ តេវីសតិមោ ។

ឧទ្ទាន

អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទាន ១ អជិនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ទ្វេរតនិយត្ថេរាបទាន ១ អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ១ អព្យាធិកត្ថេរាបទាន ១ វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទាន ១ សុកតាវេឡិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកវន្ទនិយត្ថេរាបទាន ១ មាន គាថា ៥៥ ដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញ ឃើញនូវប្រយោជន៍បានរាប់ហើយ ។

ចប់ អាលម្ពនទាយកវគ្គ ទី ២៣ ។

បតុត្តឹសោ ឧទកាសនទាយិវគ្គោ

បឋមំ ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៣១) អារាមទ្វារា និក្ខម្ម ផលកំ សន្ថរឹ អហំ
ឧទកញ្ច ឧបដ្ឋាសឹ ឧត្តមត្ថស្ស បត្តិយា ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អាសនេ ចោទកេ ផលំ ។
ឥតោ បណ្ណរសេ កប្បេ អភិសាមសមវ្ហយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧទកាសនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧទកាសនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទកាសនទាយិវគ្គ ទី ២៤

ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៣១) ខ្ញុំចេញទៅអំពីទ្វារអារាម បានក្រាលបន្ទះក្តារផង តម្កល់ទឹកទុកផង ដើម្បីសម្រេចប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ៗ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃអាសនៈនិងទឹក ៗ ក្នុងកប្បទី ១៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមអភិសាមៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

បានឮថា ព្រះឧទកាសនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ចប់ ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ ភាជនទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៣៦) នគរេ ពន្ធុមតិយា កុម្ភការោ អហំ តទា
ភាជនំ អនុបាលេសិំ ភិក្ខុសង្ឃស្ស តាវទេ ។
ឯកនវុតិតោ កប្បេ ភាជនំ អនុបាលយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ភាជនស្ស ឥទំ ផលំ ។
តេបញ្ញាសេ ឥតោ កប្បេ អនន្តជាលិនាមកោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ភាជនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ភាជនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៣៧) អរុណវតិយា នគរេ អហោសិំ បុវិកោ តទា
មម ទ្វារេន គច្ឆន្តំ សិខិំ អទ្ទសំ ជិនំ ។

១ ម. អនន្តជាលីនាមកោ ។

ភាជនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៣២) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជានាយស្មូនឆ្នាំង នៅក្នុងក្រុងពន្ធុមតី បានរក្សាភាជនរបស់ភិក្ខុសង្ឃ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានរក្សាភាជន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃភាជន ។ ក្នុងកប្បទី ៥៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមអនន្តជលិ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះភាជនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ភាជនទាយកត្ថេរាបទាន ។

សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៣៣) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជាអ្នកធ្វើនំ នៅក្នុងក្រុងអរុណវតី បានឃើញព្រះជិនស្រី ព្រះនាមសិខី ស្តេចនិមន្តតាមទ្វាររបស់ខ្ញុំ ។

ពុទ្ធស្ស ចត្តុំ ចង្កម្ហេ សាលបុប្ផំ អទាសហំ
សមុគ្គតស្ស ពុទ្ធស្ស វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សាលបុប្ផស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ ចុទ្ទសកប្បម្ហិ អហោសឹ អមិតញ្ជលោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សាលបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សាលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចតុត្ថំ កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៣៤) តិវរាយំ បុរេ រម្មេ នឡការោ អហំ តទា
សិទ្ធត្ថេ លោកបជ្ជោតេ បសន្នា ជនតា តហឹ ។

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានទទួលបាត្ររបស់ព្រះពុទ្ធ ហើយថ្វាយផ្កាសាលព្រឹក្ស ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលកំពុងស្តេចទៅតាមផ្លូវតែមួយព្រះអង្គ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃផ្កាសាលព្រឹក្ស ។ ក្នុងកប្បទី ១៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមអមិតញ្ញល: ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសាលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៣៤) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាអ្នកត្បាញផែង នៅក្នុងតិវរបុរី ជាទីរមណីយដ្ឋាន ឯប្រជុំជនបានជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់បំភ្លឺលោក ក្នុងទីនោះ ។

បូជត្ថំ លោកនាថស្ស កិលញ្ជំ បរិយេសតិ
ពុទ្ធបូជំ ករោន្តានំ កិលញ្ជំ អទទិំ អហំ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករិំ តទា
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ កិលញ្ជស្ស ឥទំ ផលំ ។
សត្តសត្តតិកប្បម្ហិ រាជា អាសិ ជលទ្ធរោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កិលញ្ជទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កិលញ្ជទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ វេទិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៣៥) វិបស្សិនោ ភគវតោ ពោធិយា បាទបុត្តមេ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ការេសិំ វេទិកំ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ ការេសិំ វេទិកំ អហំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ វេទិកាយ ឥទំ ផលំ ។

ប្រជុំជនស្វែងរកកន្ទេល ដើម្បីបូជាព្រះលោកនាថ ខ្ញុំបានឲ្យកន្ទេលដល់ពួកជនអ្នកធ្វើពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃកន្ទេល ។ ក្នុងកប្បទី ៧៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមជលន្ធរៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកិលញ្ញទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កិលញ្ញទាយកត្ថេរាបទាន ។

វេទិកាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៣៩) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានឲ្យគេធ្វើខឿន ត្រង់ដើមពោធិព្រឹក្ស ដ៏ប្រសើរ របស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវិបស្សី ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានឲ្យគេកសាងខឿន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃខឿន ។

ឥតោ ឯកាទសេ កប្បេ អហោសិ សុរិយស្សមោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វេទិការកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វេទិការកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ វណ្ណការកត្ថេរាបទានំ

(១៣៦) នគរេ អរុណវតិយា វណ្ណការោ អហំ តទា
ចេតិយេ ទុស្សកណ្ឌានិ នានាវណ្ណំ រជេសហំ(១) ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ វណ្ណំ រជយឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វណ្ណទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ តេវីសតិកប្បេ ចន្ទូបមសនាមកោ(២)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។

---

១ ម. រជិំ អហំ ។ ២ ម. វណ្ណសមសនាមកោ ។

ក្នុងកប្បទី ១១ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសុរិយស្សមៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវេទិកាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វេទិកាយកត្ថេរាបទាន ។

វណ្ណការកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៣៦) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាជាងជ្រលក់ ក្នុងក្រុងអរុណវតី បានជ្រលក់គ្រឿងប្រដាប់ដាក់សំពត់ ក្នុងចេតិយឲ្យមានពណ៌ផ្សេង ៗ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានជ្រលក់ពណ៌ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃវណ្ណទាន ។ ក្នុងកប្បទី ២៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមចន្ទូសមៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វណ្ណការកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វណ្ណការកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ បិយាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៣៧) មិគលុទ្ទោ បុរេ អាសឹ អរញ្ញេ កាននេ អហំ
បិយាលិំ បុប្ផិតំ ទិស្វា គតមគ្គេ ខិបឹ អហំ ។
ពុទ្ធស្ស បត្តំ បគ្គយ្ហ បិយាលបុប្ផមទាសហំ
មគ្គេ គតស្ស ពុទ្ធស្ស វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

បិឡាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវណ្ណការកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វណ្ណការកត្ថេរាបទាន ។

បិឡាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៣៧) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំបានកើតជាព្រានម្រឹគ នៅក្នុងព្រៃធំ បានឃើញដើមទ្រយឹងដែលមានផ្ការីក ក៏បាចសាបទៅត្រង់ផ្លូវដើរ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានកាន់យកបាត្ររបស់ព្រះពុទ្ធ ហើយថ្វាយផ្កាទ្រយឹងដល់ព្រះពុទ្ធ ដែលទ្រង់ពុទ្ធដំណើរក្នុងផ្លូវ (នោះ) ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បិយាលបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បិយាលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៣៨) សកេ សិប្បេ អបត្ថទ្ធោ អគមំ កាននំ អហំ
សម្ពុទ្ធំ យន្តំ ទិស្វាន អម្ពយាគំ អទាសហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អម្ពយាគស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អម្ពយាគទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អម្ពយាគទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បានឮថា ព្រះបិយាលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បិយាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៣៨) ខ្ញុំគ្មានសេចក្ដីរឹងត្អឹង ក្នុងសិប្បៈរបស់ខ្លួន បានដើរទៅក្នុងព្រៃធំ ខ្ញុំឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ កំពុងធ្វើពុទ្ធដំណើរទៅ ក៏ថ្វាយនូវការបូជាដោយផ្លែស្វាយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាដោយផ្លែស្វាយ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអម្ពយាគទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទាន ។

នវមំ ជគតិការកត្ថេរាបទានំ

(១៣៩) និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ អត្ថទស្សីនរុត្តមេ
ជគតី ការិតា មយ្ហំ ពុទ្ធស្ស ថូបមុត្តមេ(១) ។
អដ្ឋារសេ កប្បសតេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ជគតិយា ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ជគតិការកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ជគតិការកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ វាសិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៤០) កម្មារោហំ បុរេ អាសឹ តិវរាយំ បុរុត្តមេ
ឯកា វាសិ មយា ទិន្នា សយម្ភុំ អបរាជិតំ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វាសិមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វាសិទានស្សិទំ ផលំ ។

---

១ ម. បសន្នចិត្តោ សុមនោ ជគតិ ការិតា មយាតិ ឥមេ បាឋា ទិស្សន្តិ ។

ជគតិការកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៣៩) កាលព្រះអត្ថទស្សីជាលោកនាថ ទ្រង់ប្រសើរជាងពួកនរៈ ព្រះអង្គបរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំបានឲ្យគេជម្រះផែនដី ត្រង់កន្លែងព្រះស្តូបដ៏ប្រសើរ របស់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ១.៨០០ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃផែនដី ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះជគតិការកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ជគតិការកត្ថេរាបទាន ។

វាសិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៤០) ក្នុងកពមុន ខ្ញុំកើតជាជាងដែក ក្នុងក្រុងតិវរ ជាបុរីដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំបានថ្វាយកាំបិតព្រាមួយ ដល់ព្រះសយម្ភូ ទ្រង់ឈ្នះកិលេស ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយកាំបិតព្រា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយកាំបិតព្រា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ភិសិទាយកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ភិសិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

ឧទ្ទានំ

ឧទកាសនំ ភាជនិយោ សាលបុប្ផី កិលញ្ញកោ(១)
វេទិកា វណ្ណការោ ច បិយាលអម្ពយាគតោ
ជគតី ភិសិទាយី(២) ច គាថា តឹស ច អដ្ឋ ចាតិ ។

ឧទកាសនទាយិវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

១ ម. ឧទកាសនភាជនំ សាលបុប្ផី កិលញ្ញកោតិ ឧហាតុក្កមេ ទិស្សតិ ។ ២ ម. ភិសិទកា ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះភិសទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ភិសទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ភាជនទាយកត្ថេរាបទាន ១
សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ១ វេទិ-
ទាយកត្ថេរាបទាន ១ វណ្ណការកត្ថេរាបទាន ១ បិយាលបុប្ផិ-
យត្ថេរាបទាន ១ អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជគតិការ-
កត្ថេរាបទាន ១ ភិសទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៧៨ ។

ចប់ ឧទកាសនទាយិវគ្គ ទី ២៤ ។

បញ្ចវីសោ តុវរទាយិវគ្គោ

បឋមំ តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៨១) មិគលុទ្ធោ បុរេ អាសឹ អរញ្ញេ កាននេ មហា(១)
តំ ទិស្វា តុវរាទាយ(២) សង្ឃស្ស អទទឹ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តុវរដ្ឋិស្សិទំ ផលំ(៣) ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តុវរដ្ឋិទាយកោ(៤) ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទុតិយំ នាគកេសរិយត្ថេរាបទានំ

(១៨២) ធនុំ អទេជ្ជំ(៥) គហេត្វាន វនមជ្ឈោគហឹ អហំ
កេសរំ ឱសរំ ទិស្វា បត្តពទ្ធំ(៦) សមុដ្ឋិតំ ។
ឧភោ ហត្ថេហិ បគ្គយ្ហ សិរេ កត្វាន អញ្ជលឹ
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ វិស្សស្ស លោកពន្ធុនោ ។

---

១ ម. កាននព្ហហំ ។ ២ ម. ភិត្តា តុវរមាទាយ ។ ៣ ម. តុវរស្ស ឥទំ ផលំ ។ ៤ ម. តុវរទាយកោ ។ ៥ ម. អទ្វេជ្ឈំ ។ ៦ ម. បតបត្តំ ។

តុវរទាយិវគ្គ ទី ២៥

តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៦១) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំកើតជាព្រានព្រៃ នៅក្នុងព្រៃធំ ខ្ញុំបានឃើញផ្លែកញ្ញានោះ មានសម្បុរក្រហម ហើយនាំយកទៅប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានឲ្យទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃគ្រាប់កញ្ញាណោ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ។

នាគកេសរិយត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៦២) ខ្ញុំធ្វើធ្នូមិនឲ្យមុតហើយ ដើរចូលទៅក្នុងព្រៃ បានឃើញដើមខ្លឹង មានផ្ការីកកញ្ចុំ ដែលតាំងឡើងខាងចុងថ្នាំង ខ្ញុំកាន់យកដោយដៃទាំងពីរ ធ្វើអញ្ជលីលើត្បូង បានបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមតិស្សៈ ជាលោកពន្ធុ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ(១)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តសត្តតិមេ កប្បេ សមោក្ខរណោ នាមកោ(២)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា នាគកេសរិយោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

នាគកេសរិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ នឡិនកេសរិយត្ថេរាបទានំ

(១៤៣) ជាតស្សរស្ស វេមជ្ឈេ វសាមិ ជលកុក្កុដោ
អទ្ទសំ ទេវទេវំ គច្ឆន្តំ អនិលញ្ជសេ ។
តុណ្ឌេន កេសរំ(៣) គយ្ហ វិប្បសន្នេន ចេតសា
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ តិស្សស្ស លោកពន្ធុនោ ។

---

១ ម. បុប្ផមភិបូជយឹ ។ ២ ម. តេសត្តតិម្ហិ កប្បម្ហិ សត្តកេសរនាមកា ឥមេ បាឋា ទិស្សន្តិ ។
៣ ម. កេសរឹ ។

ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៧៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសមោត្ថ-រណៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះនាគកេសរិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ នាគកេសរិយត្ថេរាបទាន ។

នឡិនកេសរិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៤៣) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំកើតជាសត្វអាន់មឹក នៅក្នុងកណ្តាលជាតស្រះ កាលនោះខ្ញុំបានឃើញ (ព្រះសម្ពុទ្ធ) ជាទេវតាដ៏ប្រសើរ កំពុងស្តេចធ្វើពុទ្ធដំណើរទៅឰដ៏អាកាស ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានពាំយកកេសរ (ផ្កាឈូក) ដោយចំពុះ ហើយបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមតិស្សៈ ជាលោកពន្ធុ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
តេសត្តតិម្ហិ កប្បម្ហិ សត្តបត្តសនាមកោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា នឡិនកេសរិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

នឡិនកេសរិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចតុត្ថំ វិរិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៤) ខីណាសវសហស្សេហិ និយ្យាតិ លោក-
នាយកោ

វិរវិបុប្ផំ បគ្គយ្ហ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយិំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយិំ
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

១ ម. សត្តកេសរនាមកា ។

ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ៧៣ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសត្តបត្តៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះនឡិនកេសរិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ នឡិនកេសរិយត្ថេរាបទាន ។

វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៤៤) ព្រះលោកនាយក ទ្រង់ធ្វើពុទ្ធដំណើរ ជាមួយនឹងព្រះខីណាស្រពមួយពាន់អង្គ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាវិរវិព្រឹក្សទៅបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វិរវិបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វិរវិបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ កុដិធូបកត្ថេរាបទានំ

(១៦៨) សិទ្ធត្ថស្ស ភគវតោ អហោសិំ កុដិគោបកោ
កាលេន កាលំ ធូបេសិំ(១) បសន្នោ សេហិ បាណិភិ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករិំ តទា
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ធូបនាយស្សិទំ(២) ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុដិធូបកោ(៣) ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កុដិធូបកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ធូបេសិំ ។ ២ ឱ. ធូបទានស្សិទំ ។ ៣ ម. កុដិធូបកោ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវិរវិបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

កុដិធូបកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៤៥) ខ្ញុំជាអ្នករក្សាកុដិ របស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ខ្ញុំជ្រះថ្លាបានបង្ហុយផ្សែងអប់ ដោយដៃរបស់ខ្លួន អស់កាលទាំងពួង ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃធូបទាន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុដិធូបកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុដិធូបកត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ បត្តទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៤៦) បរមេន ទមថេន សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ
បត្តទានំ មយា ទិន្នំ ឧជុភូតស្ស តាទិនោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បត្តទានស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បត្តទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បត្តទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ ធាតុបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៤៧) និព្វុតេ លោកនាថម្ហិ សិទ្ធត្ថម្ហិ នរុត្តមេ
ឯកធាតុ មយា លទ្ធា ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។

បត្តទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៤៦) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ដ៏ក្រៃលែង បានប្រគេនបាត្រ ដល់ព្រះមហេសី ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ មានព្រះទ័យត្រង់ មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានឲ្យទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយបាត្រ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបត្តទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បត្តទាយកត្ថេរាបទាន ។

ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៤៧) កាលព្រះលោកនាថ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ឧត្តមជាងពួកនរៈ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំបានព្រះធាតុមួយអង្គ របស់ព្រះសិទ្ធត្ថៈ ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វជើងពីរ ជាតាទិបុគ្គល ។

តាហំ ជាតុំ គហេត្វាន ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធុនោ
បញ្ចវស្សេ បរិចរឹ តិដ្ឋន្តំ នរុត្តមំ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ជាតុមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ជាតុបដ្ឋហានេ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ជាតុបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ជាតុបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរាបទានំ

(៦៤៨) សត្ត សត្តលិបុប្ផានិ សីសេ កត្វានហន្តទា
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសឹ វេស្សភុម្ហិ នរុត្តមេ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។

ខ្ញុំកាន់យកព្រះធាតុនោះ របស់ព្រះពុទ្ធជាផៅពង្ស នៃព្រះអាទិត្យ ហើយបម្រើ អស់ ៥ ឆ្នាំ ដូចកាលបម្រើព្រះអង្គជាបុគ្គលឧត្តម ជាងពួកនរៈ កាលទ្រង់គង់ព្រះជន្មនៅឡើយដែរ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាព្រះធាតុ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបម្រើព្រះធាតុ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះធាតុបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ។

សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨

[១៤៨] ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំបានក្រងផ្កាម្លិះរួតទាំងឡាយ ៧ កម្រង ដាក់លើក្បាល ហើយបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រសើរជាងពួកនរៈ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាផ្កា ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ចិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកោ
ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៩) បទុមុត្តរោ នាម ជិនោ សយម្ភូ អគ្គបុគ្គលោ
ចតុសច្ចំ បកាសេតិ ទេសេតិ(១) អមតំ បទំ ។
ពិម្ពិជាលកបុប្ផានិ បុថុ កត្វានហំ តទា
ពុទ្ធស្ស អភិរោបេសិំ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។
អដ្ឋសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ ចតុរោ កិញ្ជកេសរា
សត្តរតនសម្បន្នា ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ចិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. ទីបេតិ ។

បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរាបទាន ។

ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៤៩) ព្រះជិនស្រីសយម្ភូ ព្រះនាមបទុមុត្តរៈ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រកាសនូវសច្ចៈ ៤ សម្តែងនូវអមតបទ គឺព្រះនិព្វាន ។ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំធ្វើផ្កាពិម្ពជាលព្រឹក្សមានប្រមាណច្រើន បូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាតាទិបុគ្គល ។ ក្នុងកប្បទី ៦៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ ព្រះនាមកិញ្ជកេសរៈដូចគ្នា ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពិម្ពិជាលបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៩០) កកុធោ នាម នាមេន សយម្ភូ អបរាជិតោ
បវនា(១) និក្ខមិត្វាន អនុប្បត្តោ មហានទឹ ។
ឧទ្ទាលកំ គហេត្វាន សយម្ភុស្ស អទាសហំ
សំយតស្សុជុភូតស្ស បសន្នមនសោ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផទានស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧទ្ទាលទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. វិបិនា ។

បានឮថា ព្រះពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៩០) ព្រះសយម្ភូ ទ្រង់ឈ្មោះកិលេស មាននាមថា កកុធៈ ស្ដេចចេញអំពីព្រៃធំ បានដល់នូវស្ទឹងធំ ។ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា កាន់យកផ្កាកជព្រឹក្ស ថ្វាយដល់ព្រះសយម្ភូ ទ្រង់ជាអ្នកសង្រួម មានព្រះទ័យត្រង់ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបុប្ផទាន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧទ្ទាលទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

តុវដ្ឋិជាតកមុទ្ធិជា វិវិការុដិដូបកោ

បត្តោ ជាតុសត្តលិយោ ពិម្ពិ ឧក្ខាលកោន ច

សត្តត្តឹសតិ គាថាយោ គណិតាយោ វិភាវិយីតិ ។

តុវេពយិវគ្គោ បញ្ចវីសោ ។

ឧទ្ទាន

តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ១ នាគកេសរិយត្ថេរាបទាន ១ នឡិនទាយកត្ថេរាបទាន ១ វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ កុដិធូបកត្ថេរាបទាន ១ បត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១ ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ១ សត្តសត្តលិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៣៧ ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ បានគណនាហើយ ។

ចប់ តុវរទាយិវគ្គ ទី ២៨ ។

ឆព្វីសតិមោ ថោមកវគ្គោ

បឋមំ ថោមកត្ថេរាបទានំ

(១៨១) ទេវលោកេ ឋិតោ សន្តោ វិបស្សិស្ស មហេ-

សិនោ

ធម្មំ សុត្វាន មុទិតោ(១) ឥមំ វាចំ អភាសហំ

នមោ តេ បុរិសាជញ្ញ នមោ តេ បុរិសុត្តម

ពហុជ្ជនំ តារយសិ ទេសេន្តោ អមតំ បទំ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វាចំ អភណឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ថោមនាយ ឥទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ថោមកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ថោមកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សុណិ បមោទិតោ ។

ហោមកវគ្គ ទី ២៦

ហោមកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៩១) ខ្ញុំជាទេវតាឋិតនៅក្នុងទេវលោក បានស្តាប់ធម៌ របស់ព្រះពុទ្ធ ជាមហេសី ព្រះនាមវិបស្សី មានចិត្តរីករាយ ហើយបានពោល នូវគាថានេះថា បពិត្រព្រះអង្គជាបុរស អាជានេយ្យ ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអង្គ បពិត្រព្រះ អង្គជាបុរសខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះអង្គ ព្រះ អង្គសម្តែងនូវអមតបទ គឺព្រះនិព្វាន តែងចម្លងជនច្រើន (ឲ្យដល់នូវត្រើយគឺព្រះនិព្វាន) ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពី កប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានពោល គាថា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសរសើរ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំ បានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះហោមកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ហោមកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទានំ (១)

(១៨២) វិជហិត្វា ទេវវណ្ណំ សភរិយោ ឥធាគមី
អធិការំ កត្តុកាមោ ពុទ្ធសេដ្ឋស្ស សាសនេ ។
ទេវលោ នាម នាមេន បទុមុត្តរសាវកោ
តស្ស ភិក្ខា មយា ទិន្នា វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
សតសហស្សេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បិណ្ឌបាតស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកាសនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកាសនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

តតិយំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៨៣) អានន្ទោ នាម សម្ពុទ្ធោ សយម្ភូ អបរាជិតោ
អរញ្ញេ បរិនិព្វាយិ អមនុស្សម្ហិ កាននេ ។

---

១ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទានន្តិ យុត្តតរំ យេវ ។

ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៨២) ខ្ញុំព្រមទាំងភរិយា បានលះបង់នូវភេទនៃទេវតា ហើយមកក្នុងមនុស្សលោកនេះ ប្រាថ្នានឹងធ្វើនូវការកសាង ក្នុងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ។ មានសាវ័ករបស់ព្រះបទុមុត្តរៈ ឈ្មោះទេវលៈ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយភិក្ខា ដល់ព្រះទេវលៈនោះ ។ ក្នុងកប្បទីមួយសែន អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបិណ្ឌបាត ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកាសនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ។

ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៨៣) ព្រះសយម្ភូសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ឈ្នះកិលេស ព្រះនាមអានន្ទ ទ្រង់បរិនិព្វានក្នុងព្រៃធំ ដែលមិនមានមនុស្ស ។

ទេវលោកា ឥធាគន្ត្វា ចិតឹ កត្វានហំ តទា
សរីរំ តត្ថ ឈាបេសឹ សក្ការញ្ច អកាសហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចិតកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចិតកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចតុត្ថំ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៤) ហិមវន្តស្សាវិទូរេ វិកដោ នាម(១) បព្វតោ
តស្ស វេមជ្ឈេ វសតិ សមណោ ភាវិតិន្ទ្រិយោ ។
ទិស្វាន តស្សោបសមំ វិប្បសន្នេន ចេតសា
តីណិ ចម្បកបុប្ផានិ គហេត្វាន សមោកិរឹ ។

---

១ ម. វិកដោ នាម ។

ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំចុះអំពីទេវលោកមកក្នុងទីនេះ ធ្វើដើមថ្ករបូជា សរីរៈផង ធ្វើសក្ការៈផង ក្នុងព្រៃនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃពុទ្ធ-បូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបិតកបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បិតកបូជកត្ថេរាបទាន ។

បម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៥៤) មានភ្នំមួយឈ្មោះវិកនៈ នៅជិតព្រៃហិមពាន្ត មានសមណៈមួយអង្គ មានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំ គង់នៅកណ្តាលភ្នំនោះ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឃើញសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ របស់សមណៈនោះ ទើបកាន់យកផ្កាចម្បា ៣ ទង ចូលទៅពោយកាយ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចម្បកបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បញ្ចមំ សត្តបាដលិយត្ថេរាបទានំ

(១៥៥) កណិការំវ ជោតន្តំ និសិន្នំ បព្វតន្តរេ

សត្តបាដលិបុប្ផានិ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិរោបយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះចម្បកបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

សត្តបាដលិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៥៥) ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ មានរស្មីរុងរឿង ដូចផ្កាកណិការ ទ្រង់គង់ត្រង់ចន្លោះភ្នំ ខ្ញុំបានថ្វាយផ្កាប្រនៀង ៧ ទងដល់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សត្តបាដលិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សត្តបាដលិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៩៦) អហោសឹ ចន្ទនោ នាម សម្ពុទ្ធស្សត្រជោ តទា

ឯកោបាហនោ មយា ទិន្នោ ពោធិ សម្បជ្ជ មេ តុវំ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានំ អទទឹ តទា(១)

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧបាហនស្សិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧបាហនទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧបាហនទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. បានធឹ ទទិន្តកា ។

បានឮថា ព្រះសត្តបាដលិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សត្តបាដលិយត្ថេរាបទាន ។

ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៩៦) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំឈ្មោះចន្ទនៈ ជាបុត្ររបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំថ្វាយស្បែកជើងមួយសម្រាប់ (ដោយបំណងថា) សូមព្រះអង្គញុំាងពោធិញ្ញាណឲ្យសម្រេចដល់ខ្ញុំ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយស្បែកជើង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃស្បែកជើង ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧបាហនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៨៧) មញ្ជរិកំ ករិត្វាន   រថិយំ បដិបជ្ជហំ
អទ្ទសំ សមណានគ្គំ   ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតំ ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ   បរមាយ ច បីតិយា
ឧភោហត្ថេហិ បគ្គយ្ហ   ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   បុប្ផបូជាយិទំ ផលំ ។
ឥតោ តេសត្តតិកប្បេ   ឯកោ អាសឹ មហីបតិ
ជោតិយោ នាម នាមេន   ចក្កវត្តិ មហាព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មញ្ជរិបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មញ្ជរិបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សត្តមំ ។

មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៥៧) ខ្ញុំធ្វើនូវផ្កាមញ្ជរិព្រឹក្ស (លើក្បាល) ហើយដើរទៅកាន់ប្រក បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរលើសជាងពួកសមណៈ មានពួកភិក្ខុសង្ឃចោមរោមហើយ ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ដោយបីតិយ៉ាងក្រៃលែង ហើយកាន់យកដោយដៃទាំងពីរ បូជាចំពោះព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាផ្កា ។ ក្នុងកប្បទី ៧៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ជាធំលើផែនដី ព្រះនាមជោតិយៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមញ្ជរិបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៥៨) បព្វតេ ហិមវន្តម្ហិ វាកចីរធរោ អហំ
អលោណបណ្ណភក្ខោម្ហិ និយមេសុ ច សំវុតោ ។
បាតរាសេ អនុប្បត្តេ សិទ្ធត្ថោ ឧបគញ្ឆិ មំ
តាហំ ពុទ្ធស្ស ទាទាសិំ បសន្នោ សេហិ បាណិហិ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បណ្ណមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បណ្ណទានស្សិទំ ផលំ ។
សត្តវីសម្ហិ កប្បម្ហិ រាជា អាសឹ យទត្ថិយោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តី មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បណ្ណទាយកោ ថេរោ
ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បណ្ណទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សទត្ថិយោ ។

បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៩៨) ខ្ញុំស្លៀកសំពត់សំបកឈើ នៅជិតភ្នំហិមពាន្ត ជាអ្នកបរិភោគស្លឹកឈើ មិនមានសៅប្រែផង សង្រួមក្នុងការប្រព្រឹត្តិទាំងឡាយផង ។ ក្នុងវេលាបាយព្រឹក ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធស្តេចចូលមករកខ្ញុំ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយបង្អាន់ស្លឹកឈើនោះ ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយស្លឹកឈើ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយស្លឹកឈើ ក្នុងកប្បទី ២៧ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមយទត្ថិយៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបណ្ណទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ។

នវមំ កុដិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៥៩) វិបិនំ ចារី សម្ពុទ្ធោ   រុក្ខមូលេ វសិ តទា
បណ្ណសាលំ ករិត្វាន   អទាសឹ អបរាជិតេ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ បណ្ណកុដិកំ ទទា(១)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   កុដិទានស្សិទំ ផលំ ។
អដ្ឋតឹសេ ឥតោ កប្បេ   សោឡសាសឹសុ រាជិនោ
សព្វត្ថ អភិវស្សីតិ   វុឌ្ឍរេ ចក្កវត្តិនោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា កុដិទាយកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

កុដិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អំ ។

កុដិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៥៩) កាលនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធស្តេចទៅក្នុងព្រៃ គង់នៅទៀបគល់ឈើ ខ្ញុំក៏បានធ្វើបណ្ណសាលាថ្វាយដល់ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ឈ្នះកិលេស ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយបណ្ណកុដិ (តូបស្លឹក) ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយកុដិ ។ ក្នុងកប្បទី ៣៨ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ១៦ ជាតិ ព្រះនាមអភិសម្មតា ក្នុងលោកទាំងមូល ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះកុដិទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កុដិទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៦០) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ និសិន្នំ បព្វតន្តរេ
ឱភាសយន្តំ រំសិយា សិខិំ សិខិំ យថា ។
អគ្គជំ បុប្ផមាទាយ ឧបគច្ឆឹ នរុត្តមំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ ពុទ្ធស្ស អភិរោបយឹ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បញ្ចវីសតិកប្បម្ហិ អហោសី មិត្តឃាតកោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អគ្គបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អគ្គបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អបិតោ តតោ ។

អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៦០) ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់មានវណ្ណៈដូចមាស គង់នៅចន្លោះភ្នំ ទ្រង់ភ្លឺស្វាងដោយរស្មី ដូចអណ្តាតភ្លើង ។ ខ្ញុំកាន់យកផ្កាក្ខុជាតិដែលរីកមុនគេ ហើយចូលទៅរកព្រះសម្ពុទ្ធ ដ៏ប្រសើរជាងពួកនរៈ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានបូជាដល់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមមិត្តឃាតកៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអគ្គបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ថោមកោ ឯកចិន្តិតំ ចម្បកោ សត្តបាដលិ
បាទុមញ្ជរិ បណ្ណញ្ច កុដិទោ អគ្គបុប្ផិយោ
គាថាយោ គណិតា ចេត្ថ ឯកតាឡីសមេវ ច ។

ថោមកវគ្គោ ឆព្វីសតិមោ ។

ឧទ្ទាន

ថោមកត្ថេរាបទាន ១ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តបាដលិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ១ មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទាន ១ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ១ កុដិទាយកត្ថេរាបទាន ១ អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤១ ដែលអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយក្នុងវគ្គនេះ ។

ចប់ ថោមកវគ្គ ទី ២៦ ។

សត្តវីសោ បទុមុក្ខេបវគ្គោ

បឋមំ អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទានំ

(១៦១) សុវណ្ណវណ្ណំ សម្ពុទ្ធំ គច្ឆន្តំ អន្តរាបណេ
ជលជគ្គេ ទុវេ គយ្ហ ឧបគច្ឆឹ នរាសភំ ។
ឯកញ្ច បុប្ផំ ចរណេសុ ពុទ្ធសេដ្ឋស្ស និក្ខិបឹ
ឯកញ្ច បុប្ផំ បគ្គយ្ហ អាកាសេ ឧក្ខិបឹ អហំ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុប្ផទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ ពត្តឹសកប្បម្ហិ[1] ឯកោ អាសឹ មហិបតិ
អន្តលិក្ខករោ នាម ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អាកាសុក្ខិបិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ឆត្តឹសកប្បម្ហិ ។

បទុមុក្ខេបវគ្គ ទី ២៧

អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៦១) ខ្ញុំ(បានឃើញ) ព្រះសិទ្ធត្ថសម្ពុទ្ធទ្រង់ មានវណ្ណៈដូចមាស កំពុងនិមន្តទៅត្រង់ចន្លោះរានផ្សារ ក៏កាន់យកផ្កាឈូក ២ ទង ចូលទៅរកព្រះពុទ្ធជានរាសភៈ ។ ខ្ញុំដាក់ចុះនូវផ្កាមួយទង ទៀបព្រះបាទានៃព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ហើយកាន់យកនូវផ្កាមួយទងបោះឡើងទៅឯអាកាស ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាផ្កា ។ ក្នុងកប្បទី ៣២ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាម្ចាស់ផែនដី ព្រះនាមអន្តលិក្ខករៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអាកាសុក្ខិបិយត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ តេលមក្ខិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៤) សិទ្ធត្ថម្ហិ ភគវតិ និព្វុតម្ហិ នរាសភេ
ពោធិយា វេទិកាយាហំ តេលំ មក្ខេសិ តាវទេ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ តេលំ មក្ខយឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ មក្ខនាយ ឥទំ ផលំ ។
ចតុវីសេ ឥតោ កប្បេ សុច្ឆវិ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តេលមក្ខិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តេលមក្ខិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

គោលមក្ខិយត្ថេរាបទាន ទី ២

[១៦២] កាលព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ជានរាសភៈ បរិនិព្វានហើយ ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំបានលាបប្រេងត្រង់ជើងពោធិព្រឹក្ស ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានលាបប្រេង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការលាបប្រេង ។ ក្នុងកប្បទី ២៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមសុច្ឆរិ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះគោលមក្ខិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ គោលមក្ខិយត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ អន្តរបន្ធិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៣) តិស្សស្ស ខោ(១) ភគវតោ ពោធិយា បាទបុត្តមេ

អន្តរបន្ធំ មយា ទិន្នំ នរសីហស្ស តាទិនោ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បន្ធមភិរោបយឹ(២)

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពោធិបូជាយិទំ ផលំ ។

បញ្ចវីសេ ឥតោ កប្បេ ទេវលោ នាម ខត្តិយោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អន្តរបន្ធិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អន្តរបន្ធិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. តិស្សស្សាហំ ។ ២ ម. បុប្ផមភិរោបយឹ ។

អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៦៣) ខ្ញុំបានថ្វាយក្បាច់អឌ្ឍចន្ទ ចំពោះពោធិព្រឹក្ស ដ៏ឧត្តម របស់ព្រះមានព្រះភាគព្រះនាមតិស្សៈ ដែលជាឈើដុះលើធរណី ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយអឌ្ឍចន្ទ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាពោធិព្រឹក្ស ។ ក្នុងកប្បទី ២៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមទេវលៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ ទីបទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៦៤) ទេវភូតោ អហំ សន្តោ ឱរុយ្ហ បឋវឹ តទា
បទីបេ បញ្ច បាទាសឹ បសន្នោ សេហិ បាណិហិ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទីបមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ទីបទានស្សិទំ ផលំ ។
បញ្ចបញ្ញាសកេ កប្បេ ឯកោ អាសឹ មហីបតិ
សមន្តចក្ខុ នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។
ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទីបទាយកោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ទីបទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទីបទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៦៤) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាទេវតា ចុះមកកាន់ផែនដី មានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយប្រទីប ៥ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយប្រទីប ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយប្រទីប ។ ក្នុងកប្បទី ៥៥ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាម្ចាស់ផែនដី ព្រះនាមសមន្តចក្ខុ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះទីបទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ទីបទាយកត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ វិឡាលិទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៦៨) ហិមវន្តស្ស អវិទូរេ រោមសោ នាម បព្វតោ
តម្ហិ បព្វតបាទម្ហិ សមណោ ភាវិតិន្ទ្រិយោ ។
វិឡាលិយោ(១) គហេត្វាន សមណស្ស អទាសហំ
អនុមោទិ មហាវីរោ សយម្ភូ អបរាជិតោ
វិឡាលិ តេ មយា ទិន្នា វិប្បសន្នេន ចេតសា
ភវេ និព្វត្តមានម្ហិ ផលំ និព្វត្តតុ តេ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វិឡាលិមទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វិឡាលិយា ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា វិឡាលិទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

វិឡាលិទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ពិឡាលិកោ ។

វិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៦៩) មានភ្នំមួយឈ្មោះរោមសៈ នៅជិតព្រៃហិមពាន្ត ព្រះពុទ្ធជាសមណៈមួយអង្គ មានឥន្ទ្រិយស្រគត់ស្រគំ (គង់នៅ) ក្បែរជើងភ្នំនោះ ។ ខ្ញុំយកដំឡូងដៃខ្លា ទៅប្រគេនព្រះសមណៈ ឯព្រះសយម្ភូ ជាមហាវីរៈ ទ្រង់ឈ្នះកិលេស បានអនុមោទនាថា អ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយដំឡូងដៃខ្លាដល់តថាគត ផលតែងកើតឡើងដល់អ្នក ក្នុងភពដែលអ្នកកើត ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយដំឡូង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃដំឡូងដៃខ្លា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះវិឡាលិទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ វិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ មច្ឆទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៦៦) ចន្ទភាគានទីតីរេ អហោសិំ កិន្នរោ តទា

មហន្តំ មច្ឆំ បគ្គយ្ហ សិទ្ធត្ថស្ស មុនិនោ អទំ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ មច្ឆមទទិំ តទា

ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ មច្ឆទានស្សិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មច្ឆទាយកោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មច្ឆទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

មច្ឆទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៦៦) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាសត្វអក នៅលើឆ្នេរស្ទឹងចន្ទភាគា ខ្ញុំបានយកត្រីដ៏ធំ ថ្វាយដល់ព្រះមុនីព្រះនាមសិទ្ធត្ថ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយត្រី ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយត្រី ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមច្ឆទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មច្ឆទាយកត្ថេរាបទាន ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

សត្តមំ ជវហំសកត្ថេរាបទានំ

(១៦៧) ចន្ទភាគានទីតីរេ អាសឹ វនចរោ តទា

សិទ្ធត្ថំ អទ្ទសំ ពុទ្ធំ គច្ឆន្តំ អនិលញ្ជសេ ។

អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វាន ឱលោកេន្តោ មហាមុនឹ

សកំ ចិត្តំ បសាទេត្វា អភិវន្ទឹ លោកនាយកំ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ អវន្ទឹ នរាសភំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វន្ទនាយ ឥទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ជវហំសកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ជវហំសកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ជវីហង្សកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៦៧) កាលនោះ ខ្ញុំត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ ក្បែរឆ្នេរស្ទឹង ចន្ទភាគា បានឃើញព្រះពុទ្ធព្រះនាមសិទ្ធត្ថ និមន្តទៅក្នុងអាកាស ។ ខ្ញុំផ្គងអញ្ជលី ហើយក្រឡេកមើលព្រះមហាមុនី ហើយញុំាងចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យជ្រះថ្លា បានថ្វាយបង្គំព្រះលោក-នាយក ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយបង្គំនូវព្រះទាសកៈ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយបង្គំ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះជវហង្សកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ជវហង្សកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ សលឡបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៨) ចន្ទភាគានទីតីរេ អហោសឹ កិន្នរោ តទា
វិបស្សឹ អទ្ទសំ ពុទ្ធំ រំសិជាលសមាកុលំ ។
បសន្នចិត្តោ សុមនោ បរមាយ ច បីតិយា
បគ្គយ្ហ សលឡំ បុប្ផំ វិបស្សិស្ស ឱកិរឹ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សលឡបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សលឡបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សលឡបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៦៨) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាកិន្នរ នៅក្បែរឆ្នេរស្ទឹងចន្ទភាគា បានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយបណ្ដាញគឺរស្មី ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយដោយបីតិយ៉ាងក្រៃលែង បានកាន់យកផ្កាស្រល់ រោយរាយថ្វាយចំពោះព្រះវិបស្សី ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសលឡបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សលឡបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

នវមំ ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទានំ

(១៦៩) ហិមវន្តស្ស វេមជ្ឈេ សរោ អាសិ សុនិម្មិតោ
តត្ថាហំ រក្ខសោ អាសិំ ហេឋសីលោ ភយានកោ ។
អនុកម្បកោ ការុណិកោ វិបស្សី លោកនាយកោ
សមុទ្ធរិតុកាមោ សោ អាគញ្ឆិ មម សន្តិកេ ។
ឧបាគតំ មហាវីរំ ទេវទេវំ នរាសភំ
អាសយា អភិនិក្ខម្ម អវន្ទឹ សត្ថុនោ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ វន្ទឹ បុរិសុត្តមំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ វន្ទនាយ ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧបាគតហាសនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧបាគតហាសនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៦៩) មានស្រះដែលធម្មតានិម្មិតល្អហើយ នៅកណ្តាលព្រៃហិមពាន្ត ឯខ្ញុំកើតជាអារក្សទឹកក្នុងស្រះនោះ ជាអ្នកមានក្បាលសំយុងចុះគួរខ្លាច ។ ព្រះលោកនាយក ព្រះនាមវិបស្សី ទ្រង់មានសេចក្តីអនុគ្រោះ មានសេចក្តីករុណា ប្រាថ្នានឹងស្រង់ខ្ញុំ ព្រះអង្គស្តេចនិមន្តមក ក្នុងសំណាក់របស់ខ្ញុំ ។ ខ្ញុំ (ឃើញ) ព្រះមហាវីរៈ ជាទេវតាដ៏ក្រៃលែង ទ្រង់ជានរាសភៈ ស្តេចចូលមកហើយ ទើបខ្ញុំចេញអំពីលំនៅ បានថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសាស្តា ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយបង្គំព្រះសម្ពុទ្ធជាបុរសប្រសើរ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃការថ្វាយបង្គំ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឧបាគតហាសនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ តរណិយត្ថេរាបទានំ

(១៧០) សុវណ្ណវណ្ណោ សម្ពុទ្ធោ វិបស្សី នាម

នាយកោ(១)

នទីតីរេ ឋិតោ សត្ថា ភិក្ខុសង្ឃបុរក្ខតោ ។
នាវា ន វិជ្ជតេ តត្ថ សន្តារណី មហណ្ណវេ
នទិយា អភិនិក្ខន្តោ តារេសិំ លោកនាយកំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ តារេសិំ នរុត្តមំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តរណាយ ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តរណីយោ ថេរោ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តរណិយត្ថេរស្ស អបទានំ ទសមំ ។

---

១ ម. វិបស្សី ទក្ខិណារហោតិ ទិស្សតិ ។

ធរណិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៧០) ព្រះសម្ពុទ្ធលោកនាយកជាសាស្តា ព្រះនាមវិបស្សី មានវណ្ណៈដូចមាស មានភិក្ខុសង្ឃចោមរោម ទ្រង់ចិតទៅនាឆ្នេរស្ទឹង ៗ ឯនាវាសម្រាប់ចម្លងក្នុងស្ទឹង ដែលមានអន្លង់ធំនោះក៏មិនមាន ទើបខ្ញុំចេញអំពីស្ទឹង មកចម្លងព្រះលោកនាយក ៗ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានចម្លងព្រះនរុត្តមសម្មាសម្ពុទ្ធ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការចម្លង ៗ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ៗ

បានឮថា ព្រះធរណីយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ

ចប់ ធរណីយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ឧក្ខេបី តេលចន្ទី ច ទីបទោ ច វិឡាលិទោ
មច្ឆា ជវហំសលឡោ រក្ខសោ ធរណោ ឧស
គាថាយោ ចេត្ថ សង្ខាតា តាឡីសមេកមេវ ច ។

បទុមុក្ខេបវគ្គោ សត្តវីសោ ។

ឧទ្ទាន

អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទាន ១ តេលមក្ខិយត្ថេរាបទាន ១ អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទាន ១ ទីបទាយកត្ថេរាបទាន ១ វិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ១ មច្ឆទាយកត្ថេរាបទាន ១ ជវហំសកត្ថេរាបទាន ១ សឡលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ ត្រូវជា ១០ ឯគាថាមាន ៤១ លោកអ្នកប្រាជ្ញបានពោលហើយក្នុងវគ្គនេះ ។

ចប់ បទុមុក្ខេបវគ្គ ទី ២៧ ។

អដ្ឋវីសតិមោ សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គោ

បឋមំ សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរាបទានំ

(១៧១) ឯកាសនំ មយា ទិន្នំ បសន្នេន សេហិ បាណិហិ

ពិព្វោហនញ្ច ទទាសឹ ឧត្តមត្ថស្ស បត្តិយា ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ ពិព្វោហនមទាសហំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពិព្វោហនស្សិទំ ផលំ ។

ឥតោ តេសដ្ឋិមេ កប្បេ អសមោ នាម ខត្តិយោ

សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សុវណ្ណពិព្វោហនិយោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គ ទី ២៨

សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៧១) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយអាសនៈមួយ ដោយដៃរបស់ខ្លួន គឺថ្វាយខ្នើយ ដើម្បីសម្រេចប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយខ្នើយ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃខ្នើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៦៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាក្សត្រចក្រពត្តិ ព្រះនាមអសម: ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទានំ

(១៧២) មម សង្កប្បមញ្ញាយ សត្ថា លោកគ្គនាយកោ
មនោមយេន កាយេន ឥទ្ធិយា ឧបសង្កមិ ។
សត្ថារំ ឧបសង្កន្តំ វន្ទិត្វា បុរិសុត្តមំ
បសន្នចិត្តោ សុមនោ តិលមុដ្ឋិមទាសហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ទានមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ តិលមុដ្ឋិយិទំ ផលំ ។
ឥតោ សោឡសកប្បម្ហិ នន្ទិយោ នាម(១) ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តិលមុដ្ឋិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តិលមុដ្ឋិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. នន្ទិសោ នាម ។

តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៧៤) ព្រះសាស្តាជាអគ្គនាយកក្នុងលោក ទ្រង់ជ្រាបនូវតម្រិះរបស់ខ្ញុំ បានស្តេចមកដោយកាយឫទ្ធិ សម្រេចដោយចិត្ត ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះសាស្តា ជាបុរសប្រសើរបំផុត ដែលកំពុងស្តេចចូលមក ហើយថ្វាយល្ង មួយក្តាប់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយល្ង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃល្ងមួយក្តាប់ ។ ក្នុងកប្បទី ១៦ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមនន្ទិយៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតិលមុដ្ឋិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ ចង្កោដកិយត្ថេរាបទានំ

(១៧៣) មហាសមុទ្ទំ និស្សាយ វសតិ បព្វតន្តរេ

បច្ចុគ្គន្ត្វាន កាមហំ ចង្កោដកមទាសហំ ។

សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ សយម្ភុស្សានុកម្បិនោ(១)

បុប្ផចង្កោដកំ ទត្វា កប្បំ សគ្គម្ហិ មោទហំ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ ចង្កោដកមទំ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ចង្កោដកស្សិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចង្កោដកិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចង្កោដកិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សព្វសត្តានុកម្បិនោ ។

បង្កោដកិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៧៣) ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់គង់នៅត្រង់ចន្លោះភ្នំ អាស្រ័យមហាសមុទ្រ ខ្ញុំប្រាថ្នានូវបុណ្យ ក្រោកទៅទទួល ហើយបានប្រគេនប្រអប់ផ្កា លុះខ្ញុំបានប្រគេនប្រអប់ផ្កា ដល់ព្រះសយម្ភូ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថៈ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណធំ ទ្រង់មានសេចក្តីអនុគ្រោះហើយ បានរីករាយក្នុងឋានសួគ៌ អស់មួយកប្ប ៗ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយប្រអប់ផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃប្រអប់ផ្កា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបង្កោដកិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បង្កោដកិយត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ អន្នទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៧៤) កោណ្ឌញ្ញស្ស ភគវតោ វីតរាគស្ស តាទិនោ
អកក្កសស្ស ចិត្តស្ស(១) និប្បបញ្ចស្ស ឈាយិនោ ។
សព្វមោហាតិវត្តស្ស សព្វលោកហិតេសិនោ
អន្នំ មយា ទិន្នំ និប្បបញ្ចស្ស តាទិនោ ។
អបរិមេយ្យេ ឥតោ កប្បេ អន្នមទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អន្នទានស្សិទំ ផលំ ។
ឥតោ បណ្ណរសេ កប្បេ វិរប្បោ នាម(២) ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អន្នទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អន្នទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អាកាសសមចិត្តស្ស ។ ២ ម. ចិរប្បោ នាម ។

អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៧៤) ខ្ញុំបានថ្វាយថ្នាំបន្តក់ភ្នែក ដល់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គមានរាគៈទៅប្រាស់ហើយ ជាតាទិបុគ្គល មានព្រះទ័យមិនអាក្រក់ មិនមានដំណើរយឺតយូរគឺកិលេស ព្រះអង្គមានឈាន ប្រព្រឹត្តកន្លងនូវមោហៈទាំងពួង ទ្រង់ស្វែងរកប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់មិនញាប់ញ័រ ។ ក្នុងកប្បប្រមាណមិនបាន អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយថ្នាំបន្តក់ភ្នែក ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃថ្នាំបន្តក់ភ្នែក ។ ក្នុងកប្បទី ១៩ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមវិរប្បៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទានំ

(១៧៨) ឧទុម្ពរេ វសន្តស្ស និយតេ បណ្ណសន្ថរេ
វុត្ថោកាសោ មយា ទិដ្ឋោ សមណស្ស មហេសិនោ ។
តិស្សស្ស ទិបទិន្ទស្ស លោកនាថស្ស តាទិនោ
អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វាន សន្ថរឹ បុប្ផសន្ថរំ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ករឹ បុប្ផសន្ថរំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សន្ថរស្ស ឥទំ ផលំ ។
ឥតោ ចុទ្ទសកប្បម្ហិ អហោសឹ មនុជាធិបោ
ឯកអញ្ជលិកោ នាម ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកញ្ជលិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកញ្ជលិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៧៥) ខ្ញុំបានប្រគេនឱកាសជាទីនៅ លើកម្រាលស្លឹកឈើដែលខ្ញុំតាំងទុក ដល់ព្រះសមណៈ (ព្រះនាមតិស្សៈ) ទ្រង់ស្វែងរកនូវគុណធំ កាលគង់នៅជិតដើមល្វា ។ ខ្ញុំផ្គងអញ្ជលី ហើយក្រាលកម្រាលផ្កា ថ្វាយព្រះតិស្សសម្ពុទ្ធជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាទីពឹងនៃសត្វលោក ជាតាទិបុគ្គល ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានធ្វើកម្រាលផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃកម្រាល ។ ក្នុងកប្បទី ១៤ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ជាធំជាងពួកមនុស្ស ព្រះនាមឯកអញ្ជលិកៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកញ្ជលិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

ឆដ្ឋំ បោត្ថទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៧៦) សត្ថារំ ធម្មមារព្ភ សង្ឃញ្ចាបិ មហេសិនោ
បោត្ថកំ មយា ទិន្នំ ទក្ខិណេយ្យេ អនុត្តរេ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ កម្មមករឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បោត្ថទានស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បោត្ថទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បោត្ថទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៧៧) ចន្ទភាគានទីតីរេ អនុសោតំ វជាមហំ
សត្ត មាលុវបុប្ផានិ ចិតការោបយឹ អហំ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ ចិតកំ យំ អបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ចិតបូជាយិទំ ផលំ ។

បោត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៧៦) ខ្ញុំប្រារព្ធនូវព្រះសាស្ដាផង ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង បានប្រគេនបោត្ថទាន (សម្ពត់ស្លឹកឈើ) ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធមហេសី ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គល ដ៏ប្រសើរ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានធ្វើកុសលកម្ម ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃបោត្ថទាន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបោត្ថទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បោត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ។

បិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៧៧) ខ្ញុំដើរទៅកាន់ទីបណ្ដោយខ្សែទឹក លើឆ្នេរស្ទឹងចន្ទភាគា ខ្ញុំបានយកផ្កាជ្រៃ ៧ ដាក់បូជាដើមថ្កុរ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាដើមថ្កុរ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាដើមថ្កុរ ។

សត្តសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ បដិជគ្គសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្វលោ(១) ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចិតកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចិតកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

អដ្ឋមំ អាលុវទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៧៨) បព្វតេ ហិមវន្តម្ហិ មហាសិន្ធុ សុទស្សនោ
តត្ថទ្ទសំ វីតរាគំ សម្បកាសំ(២) សុទស្សនំ ។
បរមោបសមេ យុត្តំ ទិស្វា វិម្ហិតមានសោ
អាលុវំ តស្ស បាទាសឹ បសន្នោ សេហិ បាណិហិ ។

---

១ ម, សត្តាសុំ ចក្កវត្តិនោតិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. សុបភាសំ ។

ក្នុងកប្បទី ៦៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមបដិជគ្គៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបិតកបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បិតកបូជកត្ថេរាបទាន ។

អាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៧៨) មានស្ទឹងធំមួយ ឈ្មោះសុទស្សនៈ នៅក្បែរភ្នំហិមពាន្ត ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសុទស្សនៈ មានរស្មីល្អ ទ្រង់ប្រាសចាករាគៈ គង់នៅក្បែរស្ទឹងនោះ ។ លុះខ្ញុំឃើញព្រះអង្គ ប្រកបក្នុងសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ យ៉ាងក្រៃលែង ខ្ញុំមានចិត្តសង្វេគជ្រះថ្លា បានថ្វាយវល្លិក្នំ ជាខ្សែស្បៀង ដល់ព្រះសុទស្សនៈអង្គនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។

ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ អាលុវមទាសហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អាលុវស្ស ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អាលុវទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អាលុវទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

នវមំ បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទានំ

(១៧៩) កោមសោ នាម នាមេន សយម្ភូ សប្បកោ(១) តទា
បុណ្ឌរីកំ មយា ទិន្នំ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ បុណ្ឌរីកមទទឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បុណ្ឌរីកស្សិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. សុព្ពតោ ។

ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុ ដែលខ្ញុំ បានថ្វាយវល្លិក្ទំ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជា ផលនៃវល្លិក្ទំ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអាលុវទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថា ទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ។

បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៧៩) ក្នុងកាលនោះ ព្រះសយម្ភូ ព្រះនាមកោមសៈ មានស្មើល្អ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្វាយផ្កាឈូកស ។ ក្នុង កប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្កាឈូកស ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃ ការថ្វាយឈូកស ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បុណ្ឌរីកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុណ្ឌរីកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ តរណិយត្ថេរាបទានំ

(១៨០) មហាបថម្ហិ វិសមេ សេតុ ការាបិតំ មយា
តរណត្ថាយ លោកស្ស បសន្នោ សេហិ បាណិភិ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សេតុំ ការិតំ មយា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សេតុទានស្សិទំ ផលំ ។
បញ្ចបញ្ញាសិតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ សមោគតោ(១)
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា តរណិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

តរណិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សមោគធោ ។

តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

បានឮថា ព្រះបុណ្ណរីកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុណ្ណរីកត្ថេរាបទាន ។

តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៨០) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានស្ថាបនាស្ពាន ត្រង់ផ្លូវធំដែលមានជង្ហុក ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការឆ្លង នៃសត្វលោក ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានស្ថាបនាស្ពាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការឲ្យស្ពាន ។ ក្នុងកប្បទី ៥៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមសមោគតៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះតរណិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ តរណិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

សោវណ្ណំ តិលមុដ្ឋិ ច ចង្កោដកព្ភញ្ជមញ្ជលិ
ចោត្ថកោ ចិតមាលុវោ ឯកបុណ្ឌរិ សេតុជា
ខេ្ទចត្តាឡ្បីស តាថាយោ កណិតាយោ វិភាវិហិ ។

សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គោ អដ្ឋវីសតិមោ ។

ឯកាទសមំ ភាណវារំ ។

ឧទ្ទាន

សុវណ្ណពិម្ពោហនិយត្ថេរាបទាន ១ តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ១ ចង្កោដកិយត្ថេរាបទាន ១ អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ១ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ១ បោត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ១ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ អាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ១ បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទាន ១ តរណិយត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤២ ដែលអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយ ។

ចប់ សុវណ្ណពិម្ពោហនវគ្គ ទី ២៨ ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ១១ ។

ឯកូនត្តឹសោ បណ្ណទាយកវគ្គោ

បឋមំ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៩១) បណ្ណសាលេ និសិន្នោម្ហិ បណ្ណភោជនភោជនោ

ឧបវិដ្ឋញ្ច មំ សន្តំ ឧបគច្ឆិ មហាឥសិ ។

សិទ្ធត្ថោ លោកបជ្ជោតោ សព្វលោកតិកិច្ឆកោ

តស្ស បណ្ណំ មយា ទិន្នំ និសិន្នស្ស បណ្ណសន្ថរេ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បណ្ណមទទឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បណ្ណទានស្សិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បណ្ណទាយកោ ថេរោ

ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បណ្ណទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បណ្ណទាយកវគ្គ ទី ២៩

បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៨១) ខ្ញុំអង្គុយនៅក្នុងបណ្ណសាលា កំពុងបរិភោគស្លឹកឈើជាភោជន ព្រះសម្ពុទ្ធជាមហាឥសី ស្តេចចូលមករកខ្ញុំដែលកំពុងអង្គុយ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមសិទ្ធត្ថ ជាប្រទីបក្នុងលោក ព្រះអង្គជាអ្នករក្សា នូវសត្វលោកទាំងអស់ ខ្ញុំបានថ្វាយស្លឹកឈើចំពោះព្រះអង្គ ដែលទ្រង់គង់នៅលើកម្រាលស្លឹកឈើ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយស្លឹកឈើ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយស្លឹកឈើ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបណ្ណទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៨២) សិនេរុសមសន្តោសោ ធរណីធរសាទិសោ(១)
វុដ្ឋហិត្វា សមាធិម្ហា ភិក្ខាយ មមុបដ្ឋិតោ ។
ហរីតកំ អាមលកំ អម្ពំ ជម្ពុំ វិភេទកំ
កោលំ ភល្លាតកំ ពេល្លំ ផារុសកផលានិ ច ។
សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិស្ស សព្វលោកានុកម្បិនោ
តញ្ច សព្វំ មយា ទិន្នំ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ ផលំ អទទិំ តទា
ទុគ្គតិំ នាភិជានាមិ ផលទានស្សិទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសិតោ កប្បេ ឯកជ្ឈោ នាម ខត្តិយោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ផលទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ផលទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ធរណីសមសាទិសោ ។

ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៨២) ព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមសិទ្ធត្ថ មានព្រះទ័យសន្តោស ស្មើដោយភ្នំសិនេរុ ឬក៏ប្រហែលដោយធរណី ស្តេចចេញចាកសមាធិ ហើយទ្រង់ស្តេចចូលទៅរកខ្ញុំដើម្បីភិក្ខា ។ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនផ្លែឈើទាំងអស់នោះគឺ ផ្លែសម៉ កន្ទួតព្រៃ ស្វាយ ព្រីង ផ្លែសម៉ពិភេទក៍ ពន្ទ្រា ពកទៅ ស្រគំ ព្នៅ និងផ្លែមាក់ប្រាង ដល់ព្រះមហេសីព្រះនាមសិទ្ធត្ថ ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្លែឈើ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយផ្លែឈើ ។ ក្នុងកប្បទី ៥៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមឯកជ្ឈៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះផលទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៣) សីហំ យថា វនចរំ និសភាជានិយំ យថា

កកុធំ វិលសន្តំវ អាគច្ឆន្តំ នរាសភំ ។

សិទ្ធត្ថំ លោកបជ្ជោតំ សព្វលោកតិកិច្ឆកំ

អកាសឹ បច្ចុគ្គមនំ វិប្បសន្នេន ចេតសា ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ(១) កប្បេ បច្ចុគ្គច្ឆឹ នរាសភំ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ បច្ចុគ្គមនិទំ ផលំ ។

សត្តវីសេ ឥតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ ជនាធិបោ

បរិភេរតិ នាមេន ចក្កវត្តិ មហព្វលោ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បច្ចុគ្គមនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ឯកនវុតិតោ ។

បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៨៣) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានធ្វើនូវការក្រោកទទួលព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាមសិទ្ធត្ថ ព្រះអង្គជាប្រទីបក្នុងលោក ជាអ្នករក្សាសត្វលោកទាំងពួង ទ្រង់ជានរាសភៈ ទ្រង់ស្តេចមក ដូចសត្វសីហៈត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃ ឬដូចនិសភអាជានេយ្យ ឬក៏ដូចលំពង់ថ្វាន់ដ៏ល្វាស់ល្វន់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានក្រោកទទួលព្រះនរាសភៈ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការក្រោកទទួល ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិមួយអង្គ ព្រះនាមបរិវារៈ ជាធំជាងជន ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបច្ចុគ្គមនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៤) ទក្ខិណម្ហិ ទុវារម្ហិ   បិសាចោ អាសហន្តទា

អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ   បីតរំសឹវ ភាណុមំ ។

វិបស្សិស្ស នរគ្គស្ស   សព្វលោកហិតេសិនោ

ឯកបុប្ផំ មយា ទិន្នំ   ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ បុប្ផមទទឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឯកបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឯកបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤

(១៨៤) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជាបិសាចនៅត្រង់ទ្វារខាងត្បូង បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមានធូលីគឺរាគៈ ដូចជាព្រះអាទិត្យមានរស្មីលឿង ។ ខ្ញុំបានថ្វាយផ្កាមួយ បំពោះព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គប្រសើរជាងនរៈ ទ្រង់ស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ដល់សត្វលោកទាំងពួង ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ប្រកបដោយតាទិគុណ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានថ្វាយផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឯកបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ មយូរបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៩) ចន្ទភាគានទិយា តីរេ សយម្ភូ អបរាជិតោ

សមាធឹ សោ សមាបន្នោ វិប្បសន្នោ អនាវិលោ ។

ទិស្វា បសន្នោ សុមនោ សម្ពុទ្ធំ អបរាជិតំ

ពាហំ មយូរបុប្ផេន សយម្ភុំ បូជយឹ តទា ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា មយូរបុប្ផិយោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

មយូរបុប្ផិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

មយូរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៨៥) ព្រះសយម្ភូ ដែលពួកមារផ្ចាញ់មិនបាន មានឥន្ទ្រិយដ៏ថ្លាស្អាត មិនមានកករល្អក់ ព្រះអង្គទ្រង់ចូលកាន់សមាធិ ក្បែរឆ្នេរស្ទឹងនម្មទា ។ កាលនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធដែលពួកមារផ្ចាញ់មិនបាន ហើយបូជាព្រះសយម្ភូអង្គនោះ ដោយផ្កាមយូរព្រឹក្ស ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះមយូរបុប្ផិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ មយូរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ។

ឆដ្ឋំ ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទានំ

(១៨៦) រថិយំ បដិបជ្ជិត្វា អាហុតីនំ បដិគ្គហំ
ទិបទិន្ទំ មហានាគំ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ ។
បក្កោសាបិយតស្សាហំ(១) សព្វលោកហិតេសិនោ
ឧបដ្ឋាកោ មយា ទិន្នោ សិទ្ធត្ថស្ស មហេសិនោ ។
បដិគ្គហេត្វាន សម្ពុទ្ធោ និយ្យាទេសិ មហាមុនិ(២)
ឧដ្ឋាយ អាសនា តម្ហា បក្កាមិ បាចិនាមុខោ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ ឧបដ្ឋាកមទំ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧបដ្ឋានស្សិទំ ផលំ ។
សត្តបញ្ញាសិតោ កប្បេ ពលសេនសនាមកោ
សត្តរតនសម្បន្នោ ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

---

១ ម. បក្កាមិ សតុលស្សាហំ ។ ២ ម. មហាឥសិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៨៦) ខ្ញុំបានឃើញព្រះមហានាគ ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ជាច្បងក្នុងលោក ទ្រង់ជានពសភៈ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជា ស្តេចទៅតាមប្រក ។ ខ្ញុំបានថ្វាយឧបដ្ឋាកម្នាក់ ដល់ព្រះមហេសី ព្រះនាមសិទ្ធត្ថ ដែលខ្ញុំបានឲ្យគេនិមន្ត ព្រះអង្គស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោកទាំងពួង ។ ព្រះសម្ពុទ្ធជាអ្នកប្រាជ្ញប្រសើរ ទ្រង់ទទួលហើយប្រគល់ឲ្យខ្ញុំវិញ ទ្រង់ក្រោកចាកអាសនៈនោះ មានព្រះភក្ត្របែរចេញទៅកាន់បាចីនទិស ហើយទ្រង់បៀសចេញទៅ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយឧបដ្ឋាក ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយឧបដ្ឋាក ។ ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ព្រះនាមពលសេនៈ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយកែវ ៧ ប្រការ មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

សត្តមំ អបទានិយត្ថេរាបទានំ

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឧបដ្ឋាយិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សត្តមំ អបទានិយត្ថេរាបទានំ

(១៨៧) អបទានំ សុគតានំ កិត្តយឹហំ មហេសិនំ

បាទេ ច សិរសា វន្ទឹ បសន្នោ សេហិ បាណិហិ ។

ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ អបទានំ បកិត្តយឹ

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ កិត្តនាយ ឥទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អបទានិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អបទានិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បានឮថា ព្រះឧបដ្ឋាយិកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ។

អបទានិយត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៨៧) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា សម្តែងនូវអបទាន (រឿង) របស់ព្រះសុគតទាំងឡាយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាទាំងគូ ដោយត្បូងនិងដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានសម្តែង នូវអបទាន ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសម្តែង ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអបទានិយត្ថេរ មានអាយុ បានបម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អបទានិយត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទានំ

(១៨៨) វិបស្សិស្ស ភគវតោ   សង្ឃោ សក្កតមានិតោ
ព្យសនំ មេ អនុប្បត្តំ   ញាតិភេទោ(១)បុរេ អហុ
បព្ពជ្ជំ ឧបគន្ត្វាន   ព្យសនូបសមាយហំ
សត្តាហាភិរតោ តត្ថ   សត្ថុសាសនកម្យតា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យមហំ បព្ពជឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   បព្ពជ្ជាយ ឥទំ ផលំ ។
សត្តសដ្ឋិម្ហិតោ កប្បេ   សត្ត អាសុំ មហិប្បតី
សុនេក្ខម្មាតិ ញាយន្តិ   ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សត្តាហបព្ពជិតោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សត្តាហបព្វជិតត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ញាតិវេរោ ។

សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៨៨) ក្នុងកពមុន មានព្រះសង្ឃរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ព្រះនាមវិបស្សី ដែលទេវតានិងមនុស្សធ្វើសក្ការៈ រាប់អាន ហើយ ខ្ញុំឯងក៏ដល់នូវសេចក្ដីវិនាស បានបែកចាកពួកញាតិ ខ្ញុំចូលទៅកាន់ផ្នួស ដើម្បីរម្ងាប់ទុក្ខព្រួយព្រោះសេចក្ដីវិនាសនោះ ខ្ញុំត្រេកអរក្នុងផ្នួសនោះ អស់ ៧ ថ្ងៃ ព្រោះប្រាថ្នាបំពេញកិច្ចក្នុងសាសនារបស់ព្រះសាស្ដា ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបួស ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផល នៃបព្វជ្ជា ។ ក្នុងកប្បទី ៦៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្ដេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ជាម្ចាស់ផែនដី គេតែងស្គាល់ថា ព្រះបាទសុទេក្ខម្ពៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសត្តាហបព្វជិតត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទាន ។

នវមំ ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទានំ

[១៨៩] វេឡម្ភិដីតិ(១) មេ នាមំ បិតុ សន្តិំ មមំ តទា
មម ហត្ថំ គហេត្វាន ឧទានយិ មហាមុនី
ឥមេ មឹ ឧទ្ទិសិយន្តិ ពុទ្ធោ លោកគ្គនាយកោ
តេហំ ឧបដ្ឋិំ សក្កច្ចំ បសន្នោ សេហិ បាណិហិ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ ពុទ្ធំ បរិចរឹ តទា
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ឧបដ្ឋានស្សិទំ ផលំ ។
តេរសម្ហិ ឥតោ កប្បេ ចតុរោ អាសុ ខត្តិយា
សមណុបដ្ឋកា នាម ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. វេឡម្ភិធីតិ ។

ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៨៩) កាលនោះ ខ្ញុំឈ្មោះវេធម្តិទី បិតារបស់ខ្ញុំក៏ឈ្មោះ វេធម្តិទីដែរ បិតាខ្ញុំដឹកដៃខ្ញុំចូលទៅរកព្រះមហាមុនី ឯព្រះមហាមុនី សម្តែងប្រាប់ខ្ញុំថា ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយនេះ ជាអគ្គនាយកក្នុងលោក ខ្ញុំជ្រះថ្លា បានបម្រើព្រះពុទ្ធទាំងនោះ ដោយគោរព ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបម្រើព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបម្រើ ។ ក្នុងកប្បទី ២៣ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៤ ជាតិ មានព្រះនាមសមណុបដ្ឋាកៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ។

ទសមំ បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទានំ

(១៩០) ចុល្លាសីតិសហស្សានិ បព្វជិម្ហ អកិញ្ចនា
តេសំ បុព្វង្គមោ អាសិ ឧត្តមត្ថស្ស បត្តិយា ។
សវតា សមោហា⁽¹⁾ ចេតេ វិប្បសន្នមនាវិលំ
ឧបដ្ឋហឹសុ សក្កច្ចំ បសន្នា សេហិ បាណិហិ ។
ខីណាសវា វន្តទោសា កតកិច្ចា អនាសវា
ជរឹសុ មេត្តចិត្តេន សយម្ភូ អបរាជិតា ។
តេសំ ឧបដ្ឋហិត្វាន សម្ពុទ្ធានំ បដិស្សតោ
មរណញ្ច អនុប្បត្តា ទេវត្តញ្ច អគម្ហសេ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សីលមនុបាលយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សញ្ញមស្ស ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

---

១ ម. សភាវ ។

បុព្វង្គមិយត្ថេរាបទាន ទី ១០

(១៩០) ពួកយើង ៨៤.០០០ នាក់ មិនមានសេចក្តីកង្វល់ បានបួសហើយ ដើម្បីសម្រេចនូវប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ខ្ញុំឯង ជាប្រធាន របស់កុលបុត្រទាំងនោះ ។ ឯកុលបុត្រទាំងនុ៎ះនៅ មានរាគៈនិងមោហៈ តែមានចិត្តជ្រះថ្លា បានបម្រើព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលមានឥន្ទ្រិយថ្លាស្អាត មិនមានកករល្អក់ ដោយគោរព ដោយដៃរបស់ខ្លួន ។ ព្រះសយម្ភូទាំងឡាយដែលពួកមារ ផ្ចាញ់មិនបាន ព្រះអង្គជាព្រះខីណាស្រព មានទោសៈខ្ជាក់ ចោលហើយ មានសោឡសកិច្ចធ្វើរួចហើយ មិនមានអាសវៈ តែងផ្សាយមេត្តាចិត្ត ។ ពួកយើងបានបម្រើព្រះសម្ពុទ្ធ ទាំងនោះ ដោយសេចក្តីគោរពក្រែង លុះដល់មរណៈក៏បាន ទៅកាន់អត្តភាពជាទេវតា ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានរក្សាសីល ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសន្រ្សមក្នុងសីល ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំង សាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឧទ្ទានំ

ឥត្ថិ សុចិ អាយស្មា បុព្វង្គមនិយោ ជេកេ ឥមា
គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុព្វង្គមនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

បណ្ណំ ផលំ ឧត្តមិយោ ឯកបុប្ផី ច មាយពោ
ឧបដ្ឋាកោ បធានញ្ច បព្វជ្ជា ច ឧបដ្ឋិតំ ។
បុព្វង្គមោ ច គាថាយោ អដ្ឋតាឡីស កិត្តិតា ។

បណ្ណទាយកវគ្គោ ឯកូនត្តឹសោ ។

ឧទ្ទាន

បានឮថា ព្រះបុព្វង្គមនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវ
គាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទាន

បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ១ ផលទាយកត្ថេរាបទាន ១
បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទាន ១ ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១
មឃវបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ១ ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ១
អបទានិយត្ថេរាបទាន ១ សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទាន ១
ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ១ បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទាន ១ មាន
គាថា ៤៨ ដែលអ្នកប្រាជ្ញសម្ដែងទុកហើយ ។

ចប់ បណ្ណទាយកវគ្គ ទី ២៩ ។

តឹសោ ចិតកបូជកវគ្គោ

បឋមំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៩១) អជិតោ នាម នាមេន អហោសឹ ព្រាហ្មណោ តទា
អាហុតឹ យិដ្ឋុកាមោហំ នានាបុប្ផំ សមានយឹ ។
ជលន្តំ ចិតកំ ទិស្វា សិខិនោ លោកពន្ធុនោ
តញ្ច បុប្ផំ សមានេត្វា ចិតកេ ឱកិរឹ អហំ ។
ឯកត្តឹសេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធបូជាយិទំ ផលំ ។
សត្តតឹសេ ឥតោ កប្បេ សត្តាសុំ មនុជាធិបា
សុប្បជ្ជលិតនាមា តេ ចក្កវត្តី មហព្ពលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ចិតកបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ចិតកបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ចិតកបូជកវគ្គ ទី ៣០

ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១

(១៩១) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជាព្រាហ្មណ៍ ឈ្មោះអជិតៈ ខ្ញុំប្រាថ្នានឹងបូជានូវគ្រឿងបូជា បានប្រមូលផ្កាផ្សេង ៗ ។ ខ្ញុំឃើញជើងថ្ករ ដែលកំពុងរុងរឿង របស់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គជាផៅពង្សនៃសត្វលោក ហើយយកផ្កានោះមករោយរាយចុះត្រង់ជើងថ្ករ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ ក្នុងកប្បទី ២៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ជាធំជាងពួកមនុស្ស ព្រះនាមសុបជ្ជលិតៈដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះចិតកបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ។

ទុតិយំ បុប្ផធារកត្ថេរាបទានំ

(១៩២) វាកចីរធរោ អាសឹ អជិនុត្តរវាសនោ
អភិញ្ញា បញ្ច និព្វត្តា ចន្ទស្ស បរិមជ្ជកោ ។
វិបស្សឹ លោកបជ្ជោតំ ទិស្វា អភិគតំ មមំ
បារិច្ឆត្តកបុប្ផានិ ធារេសឹ សត្ថុនោ អហំ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ បុប្ផមភិធារយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ធារណាយ ឥទំ ផលំ ។
សត្តាសីតិម្ហិតោ កប្បេ ឯកោ អាសឹ មហីបតិ
សមន្តធរណោ នាម ចក្កវត្តិ មហព្ពលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បុប្ផធារកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បុប្ផធារកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បុប្ផឆារកត្ថេរាបទាន ទី ២

(១៩២) ខ្ញុំស្លៀកសម្ពត់សម្បកឈើ ដណ្តប់សម្ពត់ស្បែកខ្លា ញុំាងអភិញ្ញា ៥ ឲ្យកើត ជាអ្នកស្ទាបអង្អែលព្រះចន្ទ្របាន ។ ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិបស្សី ព្រះអគ្គបំភ្លឺលោក ដែលកំពុងស្តេចមកកាន់សំណាក់របស់ខ្ញុំ ទើបខ្ញុំបាំងផ្កាបារិច្ឆត្តកព្រឹក្សថ្វាយព្រះសាស្តា ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានបាំងផ្កាថ្វាយ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបាំងផ្កា ។ ក្នុងកប្បទី ៨៧ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ជាម្ចាស់ផែនដី ព្រះនាមសមន្តធរណៈ ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបុប្ផឆារកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បុប្ផឆារកត្ថេរាបទាន ។

តតិយំ ឆត្តទាយកត្ថេរាបទានំ

(១៩៣) បុត្តោ មម បព្វជិតោ   កាសាយវសនោ តទា
សោ ច ពុទ្ធត្តសម្បត្តោ   និព្វុតោ លោកបូជិតោ ។
វិចិនន្តោ សកំ បុត្តំ   អាគមិំ(១) បច្ឆតោ មមំ(២)
និព្វុតស្ស មហន្តស្ស   ចិតកំ អគមាសហំ ។
បគ្គយ្ហ អញ្ជលិំ តត្ថ   វន្ទិត្វា ចិតកំ អហំ
សេតច្ឆត្តញ្ច បគ្គយ្ហ   អារោបេសិំ អហំ តទា ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ ឆត្តមភិរោបយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   ឆត្តទានស្សិទំ ផលំ ។
បញ្ចវីសេ ឥតោ កប្បេ   សត្ត អាសុំ ជនាធិបា
មហារហសនាមា តេ   ចក្កវត្តី មហព្វលា ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ឆត្តទាយកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ឆត្តទាយកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. អគមិំ ។ ២ ម. អហំ ។

ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣

(១៩៣) ក្នុងកាលនោះ កូនរបស់ខ្ញុំបួស ស្លៀកសម្ពត់កាសាយៈ កូនខ្ញុំនោះបានដល់ភាពជាព្រះពុទ្ធ ដែលសត្វលោកបូជា បានបរិនិព្វានហើយ ។ ខ្ញុំស្វែងរកកូនរបស់ខ្លួន ក៏ទៅកាន់ដើមផ្កា របស់ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ជាកូនរបស់ខ្ញុំ ដែលបរិនិព្វានហើយ នៅខាងក្រោយអាកម ។ កាលនោះ ខ្ញុំផ្គងអញ្ជលី ថ្វាយបង្គំដើមផ្កាត្រង់កន្លែងនោះ ហើយខ្ញុំកាន់ស្វេតច្ឆត្រថ្វាយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាឆត្រ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយឆត្រ ។ ក្នុងកប្បទី ២៥ អំពីកប្បនេះ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ៧ ជាតិ ជាធំជាងជន ព្រះនាមមហារហៈ ដូចគ្នា ទ្រង់មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះឆត្តទាយកត្ថេរ មានអាយុ បានសំដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ។

ចតុត្ថំ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទានំ

(១៩៤) អនុគ្គតម្ហិ អាទិច្ចេ បសាទោ វិបុលោ អហុ

ពុទ្ធសេដ្ឋស្ស លោកម្ហិ ធាតុភាគេ មហេសិនោ ។

សទ្ទមស្សោសហំ(១) តត្ថ ន ច បស្សាមិ តំ ជិនំ

មរណញ្ច អនុប្បត្តោ ពុទ្ធសញ្ញមនុស្សរឹ ។

ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សញ្ញមលភឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ ពុទ្ធសញ្ញាយិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សទ្ទសញ្ញកោ ថេរោ ឥមា

គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សទ្ទសញ្ញកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. ឃោសមស្សោសហន្តិ ទិស្សតិ ។

សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៤

[១៩៤] កាលព្រះអាទិត្យមិនទាន់រះឡើង សេចក្តីជ្រះថ្លាយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ក៏កើតមានប្រាកដ ក្នុងលោក ។ ខ្ញុំបានឮសំឡេងប្រកាសថា ព្រះពុទ្ធត្រាស់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែខ្ញុំឥតបានឃើញព្រះជិនស្រីនោះឡើយ លុះដល់ខ្ញុំជិតនឹងមរណកាល ខ្ញុំបានហាប់ភ្លឹកនឹកដល់ព្រះពុទ្ធ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ក្នុងកាលនោះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បាននូវពុទ្ធសញ្ញា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពាក្យសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសទ្ទសញ្ញកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ។

បញ្ចមំ គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទានំ

(១៩៥) អារាមទ្វារា និក្ខម្ម គោសីសំ សន្ថតំ មយា
អនុភោមិ សកំ កម្មំ បុព្វកម្មស្សិទំ ផលំ ។
អាជានិយា វាតជវា សិន្ធវា សីឃវាហនា
អនុភោមិ សព្វមេតំ គោសីសស្ស ឥទំ ផលំ ។
អហោ ការំ បរមការំ សុខេត្តេ សុកតំ មយា
សង្ឃេ កតស្ស ការស្ស ន អញ្ញំ កលមគ្ឃតិ ។
ចតុន្នវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សីសំ សន្ថរឹ អហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សន្ថរស្ស ឥទំ ផលំ ។
បញ្ចសត្តតិកប្បម្ហិ សុបតិដ្ឋិតនាមកោ
ឯកោ អាសឹ មហាតេជោ ចក្កវត្តី មហព្វលោ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទាន ទី ៥

(១៩៤) ខ្ញុំបានក្រាលកម្រាលទ្រនាប់ជើង ចេញអំពីទ្វារអារាម (ថ្វាយចំពោះសង្ឃ) ខ្ញុំបានទទួលកុសលកម្មរបស់ខ្លួននេះ នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ ខ្ញុំបាននូវពាហនៈទាំងអស់នុះ គឺសេះអាជានេយ្យ មានសន្ទុះដូចខ្យល់ និងសេះសិន្ធពជាពាហនៈដ៏លឿន នេះជាផលនៃកម្រាលទ្រនាប់ជើង ។ ឱ! គ្រឿងសក្ការៈជាសក្ការៈដ៏ថ្លៃថ្លា ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយដោយប្រពៃ ចំពោះបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ល្អ គ្រឿងសក្ការៈដទៃមិនដល់មួយចំណិតនៃសក្ការៈ ដែលខ្ញុំធ្វើចំពោះសង្ឃឡើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានក្រាលកម្រាលទ្រនាប់ជើង ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃកម្រាល ។ ក្នុងកប្បទី ៧៥ ខ្ញុំបានកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ មួយអង្គ ព្រះនាមសុបតិដ្ឋិតៈ ទ្រង់មានតេជះច្រើន មានកម្លាំងច្រើន ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា គោសីសនិក្ខេបកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឆដ្ឋំ បទបូជកត្ថេរាបទានំ

(១៩៦) បព្វតេ ហិមវន្តម្ហិ   អហោសឹ កិន្នរោ តទា
អទ្ទសំ វិរជំ ពុទ្ធំ   បីតរំសឹវ ភាណុមំ ។
ឧបេតោបិ តទា ពុទ្ធំ   វិបស្សឹ លោកនាយកំ
ចន្ទនំ តគរំ ចាបិ   បាទេ ឱសិញ្ចហំ តទា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ   យំ បាទំ អភិបូជយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ   បទបូជាយិទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ   វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា   កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា បទបូជកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

បទបូជកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

បានឮថា ព្រះកោសិសនិក្ខេបកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ កោសិសនិក្ខេបកត្ថេរាបទាន ។

បទបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦

(១៩៦) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជាកិន្នរ នៅនាភ្នំហិមពាន្ត បានឃើញព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ ដូចជាព្រះអាទិត្យមានរស្មីលឿង ។ កាលនោះ ខ្ញុំចូលទៅរកព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គជានាយកនៃសត្វលោក ហើយក្រោបនូវខ្លឹមចន្ទន៍និងក្រស្នា លើព្រះបាទាក្នុងកាលនោះ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាព្រះបាទា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការបូជាព្រះបាទា ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះបទបូជកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ បទបូជកត្ថេរាបទាន ។

សត្តមំ ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទានំ

(១៩៧) ឧបសាឡ្ហកនាមាហំ អហោសឹ ព្រាហ្មណោ
តទា

កាននំ វនមោគយ្ហ　　លោកនាថំ នរាសភំ
ទិស្វាន វន្ទិំ បាទេសុ　　លោកាហុតិបដិគ្គហំ
បសន្នចិត្តំ មំ ញត្វា　　ពុទ្ធោ អន្តរធាយថ ។
កាននា អភិនិក្ខម្ម　　ពុទ្ធសេដ្ឋំ អនុស្សរឹ
តស្មឹ កិត្តយិត្វាន　　កប្បំ សគ្គម្ហិ មោទហំ ។
ទ្វេនវុតេ ឥតោ កប្បេ　　យំ ទេសមភិកិត្តយឹ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ　　កិត្តនាយ ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ　　វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា　　កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា ទេសកិត្តិកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

ទេសកិត្តិកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៧

(១៩៧) ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំកើតជាព្រាហ្មណ៍ ឈ្មោះ ឧបសាល្ហកៈ ខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងព្រៃធំ បានឃើញព្រះលោកនាថ ជានកសកៈ គួរទទួលនូវគ្រឿងបូជារបស់សត្វលោក ហើយខ្ញុំថ្វាយបង្គំទៀបព្រះបាទា ព្រះពុទ្ធទ្រង់ជ្រាបថាខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក៏ស្តេចបាត់ទៅ ។ ខ្ញុំចេញចាកព្រៃធំនោះ ក៏បានលើកទឹកដល់ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំបានសរសើរនូវប្រទេសនោះ ហើយកើតក្នុងឋានសួគ៌ អស់មួយកប្ប ។ ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានពោលសរសើរនូវប្រទេស ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសរសើរ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះទេសកិត្តិកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទាន ។

អដ្ឋមំ សរណាគមនិយត្ថេរាបទានំ

(១៩៨) បព្វតេ ហិមវន្តម្ហិ អហោសឹ លុទ្ទកោ តទា
វិបស្សឹ អទ្ទសំ ពុទ្ធំ លោកជេដ្ឋំ នរាសភំ ។
ឧបាសិត្វាន សម្ពុទ្ធំ វេយ្យាវច្ចមកាសហំ
សរណញ្ច ឧបាគញ្ឆឹ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ សរណំ អគញ្ឆហំ(១)
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ សរណាយ ឥទំ ផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា សរណាគមនិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

សរណាគមនិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

---

១ ម. សរណំ ឧបគច្ឆហំ ។

សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៨

(១៩៨) កាលនោះ ខ្ញុំកើតជាព្រានព្រៃ នៅនាភ្នំហិមពាន្ត បានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គជាច្បងក្នុងលោក ជានាយកៈ ។ ខ្ញុំចូលទៅជិតព្រះសម្ពុទ្ធ ធ្វើនូវការបម្រើ ទាំងបានថ្វាយខ្លួនជាឧបាសក ដល់សរណៈ (ក្នុងសំណាក់) នៃព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ប្រកបដោយតា-ទិគុណ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានដល់សរណៈ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃសរណៈ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះសរណាគមនិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ។

នវមំ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទានំ

(១៩៩) រោមសោ នាម នាមេន ទានវោ ឥតិ វិស្សុតោ

អម្ពបិណ្ឌោ មយា ទិន្នោ វិបស្សិស្ស មហេសិនោ ។

ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ យំ អម្ពមទទឹ តទា

ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អម្ពទានស្សិទំ ផលំ ។

បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិ ច អដ្ឋិមេ

ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អម្ពបិណ្ឌិយោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ទសមំ អនុសំសាវកត្ថេរាបទានំ

(២០០) បិណ្ឌាយ ចរមានាហំ វិបស្សឹ អទ្ទសំ ជិនំ

ឧឡុង្កភិក្ខំ អទាសឹ ទិបទិន្ទស្ស តាទិនោ ។

អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ទី ៩

(១៩៩) ខ្ញុំឈ្មោះរោមសៈ តែគេស្គាល់ពល់គ្នាថាទាន់ៈ ខ្ញុំបានថ្វាយផ្លែស្វាយមួយដុំ ដល់ព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំ បានថ្វាយផ្លែស្វាយ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយផ្លែស្វាយ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរ មានអាយុ បានសម្ដែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ។

អនុសំសាវកត្ថេរាបទាន ទី ១០

(២០០) ខ្ញុំបានឃើញព្រះជិនស្រី ព្រះនាមវិបស្សី កំពុងត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត បានថ្វាយបង្អែមមួយវែក ដល់ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជាធំជាងសត្វជើងពីរ ទ្រង់ប្រកបដោយតាទិគុណ ។

ឧទ្ទានំ

បសន្នចិត្តោ សុមនោ អភិវាទេសហំ តទា
អនុសំសាវយឹ ពុទ្ធំ ឧត្តមត្ថស្ស បត្តិយា ។
ឯកនវុតេ ឥតោ កប្បេ អនុសំសាវយឹ អហំ
ទុគ្គតឹ នាភិជានាមិ អនុសំសាវនាផលំ ។
បដិសម្ភិទា ចតស្សោ វិមោក្ខាបិច អដ្ឋិមេ
ឆឡភិញ្ញា សច្ឆិកតា កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនន្តិ ។

ឥត្ថំ សុទំ អាយស្មា អនុសំសាវកោ ថេរោ ឥមា គាថាយោ អភាសិត្ថាតិ ។

អនុសំសាវកត្ថេរស្ស អបទានំ សមត្តំ ។

ឧទ្ទានំ

ចិតកំ បារិច្ឆត្តញ្ច សទ្ទំ គោសីសសន្ថរំ
បទំ បទេសំ សរណំ អម្ពោសំសាវកោបិច
សត្តតាឡីសគាថាយោ(១) គណិតាយោ វិភាវិភិ ។

ចិតកបូជកវគ្គោ តីសោ ។

១ ម. អដ្ឋតាឡីសគាថាយោតិ ទិស្សតិ ។

ទក្ខាន

កាលនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា មានចិត្តរីករាយ បានថ្វាយបង្គំ ពោលសរសើរព្រះសម្ពុទ្ធ ដើម្បីសម្រេចនូវប្រយោជន៍ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ។ ក្នុងកប្បទី ៩១ អំពីកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានសរសើរព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការសរសើរ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និងអភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំងសាសនា របស់ព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

បានឮថា ព្រះអនុសំសាវកត្ថេរ មានអាយុ បានសម្តែងនូវគាថាទាំងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ចប់ អនុសំសាវកត្ថេរាបទាន ។

ឧទ្ទានំ

ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ១ បុប្ផធារកត្ថេរាបទាន ១ ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ១ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ១ គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទាន ១ បទបូជកត្ថេរាបទាន ១ ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទាន ១ សរណាគមនិយត្ថេរាបទាន ១ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ១ អនុសំសាវកត្ថេរាបទាន ១ មានគាថា ៤៧ ដែលពួកអ្នកប្រាជ្ញរាប់ហើយ ។

ចប់ ចិតកបូជកវគ្គ ទី ៣០ ។

អថ វគ្គុទ្ទានំ

កណិការោ ហត្ថិទទោ អាលម្ពនុទកាសនំ
តុវរំ ភោជនោ ចេវ ឧក្ខេបំ សីសូបធានំ ។
បណ្ណោ ចិតកូដី ច តាឋាយោ ចេវ សព្វសោ
ចត្តារិ ច សតានីហ ឯកបញ្ញាសមេវ ច ។
ឆព្វីស សតា សព្វា ទ្វាសត្តតិ តទុត្តរិ
តឹស សតានិ បទានិ គណិតា អត្ថទស្សិភិ ។

តតិយំ សតកំ សមត្តំ ។

មួយទៀត ឧទ្ទានវគ្គ

គណិកាបុប្ផិយវគ្គ ១ ហត្ថិវគ្គ ១ អាលម្ពនទាយកវគ្គ ១ ឧទកាសនទាយិវគ្គ ១ តុវរទាយិវគ្គ ១ ថោមកវគ្គ ១ ឧក្ខេបវគ្គ ១ សីសុបធានវគ្គ ១ បណ្ណទាយវគ្គ ១ ចិតកបូជកវគ្គ ១ ក្នុងវគ្គនេះ មានគាថា ៦៨១ ដោយសព្វគ្រប់ ។ គាថាទាំងអស់ ១២៨ ផង លើសពីនោះ ៧២ ទៀតផង នៃបទ ១៣០ ដែលអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឃើញនូវប្រយោជន៍ បានរាប់ឃើញហើយ ។

ចប់ សតកៈទី ៣០ ។

សុត្តន្តបិដកេ

ខុទ្ទកនិកាយស្ស អបទានំ

ទុតិយោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា		អង្កេ
	ឯកាទសមោ ភិក្ខាទាយិវគ្គោ	
ភិក្ខាទាយិវគ្គ	បឋមំ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទានំ	១
	ទុតិយំ ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទានំ	២
	តតិយំ ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទានំ	៣
	ចតុត្ថំ បទបូជកត្ថេរាបទានំ	៤
	បញ្ចមំ មុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទានំ	៦
	ឆដ្ឋមំ ឧទកបូជកត្ថេរាបទានំ	៧
	សត្តមំ នឡមាលិយត្ថេរាបទានំ	៨
	អដ្ឋមំ អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទំ	១០
	នវមំ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទានំ	១១
	ទសមំ រេណុបូជកត្ថេរាបទានំ	១៣

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ អបទាន

ទុតិយភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

ភិក្ខាទាយិវគ្គ ទី ១១

ភិក្ខាទាយិវគ្គ ភិក្ខាទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១ . . . . . . ១

ញាណសញ្ញិកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . . ២

ឧប្បលហត្ថិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . . ៣

បទបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . . . ៤

មុដ្ឋិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . . ៦

ឧទកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . . ៧

នឡមាលិយត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . . ៨

អាសនុបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . ១០

ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . ១១

រេណុបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . . ១៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្ក

ទ្វាទសមោ មហាបរិវារវគ្គោ

មហាបរិវារវគ្គ បឋមំ មហាបរិវារត្ថេរាបទានំ ១៥

ទុតិយំ សុមង្គលត្ថេរាបទានំ ១៦

តតិយំ សរណាគមនិយត្ថេរាបទានំ ១៨

ចតុត្ថំ ឯកាសនិយត្ថេរាបទានំ ២០

បញ្ចមំ សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ២២

ឆដ្ឋំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ ២៣

សត្តមំ ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទានំ ២៥

អដ្ឋមំ មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទានំ ២៦

នវមំ បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទានំ ២៨

ទសមំ ជាតិបូជកត្ថេរាបទានំ ២៩

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

មហាបរិវារវគ្គ ទី ១២

មាតិកា		ទំព័រ
មហាបរិវារវគ្គ	មហាបរិវារត្ថេរាបទាន ទី ១	១៥
	សុមង្គលត្ថេរាបទាន ទី ២	១៦
	សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	១៨
	ឯកាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	២០
	សុវណ្ណបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥	២២
	ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦	២៣
	ពុទ្ធសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៧	២៥
	មគ្គសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨	២៦
	បច្ចុបដ្ឋានសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៩	២៨
	ជាតិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០	២៩

មាតិកាបត្តាធិ

មាតិកា អង្កៃ

តេរសមោ សេរេយ្យវគ្គោ

សេរេយ្យវគ្គ	បឋមំ សេរេយ្យកត្ថេរាបទានំ	៣២
	ទុតិយំ បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទានំ	៣៣
	តតិយំ បាយាសទាយកត្ថេរាបទានំ	៣៦
	ចតុត្ថំ គន្ធោទកិយត្ថេរាបទានំ	៣៨
	បញ្ចមំ សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទានំ	៣៩
	ឆដ្ឋំ កុសុមាសនិយត្ថេរាបទានំ	៤២
	សត្តមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ -	៤៤
	អដ្ឋមំ ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទានំ	៤៦
	នវមំ គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	៤៧
	ទសមំ បទុមបូជកត្ថេរាបទានំ	៤៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សេរេយ្យវគ្គ ទី ១៣

មាតិកា		ទំព័រ
សេរេយ្យវគ្គ	សេរេយ្យកត្ថេរាបទាន ទី ១	៣២
	បុប្ផថូបិយត្ថេរាបទាន ទី ២	៣៣
	បាយាសទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣	៣៦
	គន្ធោទកិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	៣៨
	សម្មុខាថវិកត្ថេរាបទាន ទី ៥	៣៩
	កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៦	៤២
	ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧	៤៤
	ញាណសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨	៤៦
	គន្ធបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩	៤៧
	បទុមបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១០	៤៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា | អង្កៃ

ចុទ្ទសមោ សោភិតវគ្គោ

សោភិតវគ្គ

បឋមំ សោភិតត្ថេរាបទានំ ៥១

ទុតិយំ សុទស្សនត្ថេរាបទានំ ៥២

តតិយំ ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទានំ ៥៤

ចតុត្ថំ បុប្ផច្ឆទនិយត្ថេរាបទានំ ៥៥

បញ្ចមំ រហោសញ្ញកត្ថេរាបទានំ ៥៧

ឆដ្ឋំ ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ៥៨

សត្តមំ អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទំ ៥៩

អដ្ឋមំ ឯកំសិយត្ថេរាបទានំ ៦១

នវមំ សាលទាយកត្ថេរាបទានំ ៦២

ទសមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ ៦៣

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា		ទំព័រ

សោភិតវគ្គ ទី ១៤

សោភិតវគ្គ	សោភិតត្ថេរាបទាន ទី ១	៥១
	សុទស្សនត្ថេរាបទាន ទី ២	៥២
	ចន្ទនបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៣	៥៤
	បុប្ផច្ឆទនិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	៥៥
	រហោសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៥	៥៧
	ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦	៥៨
	អត្ថសន្ទស្សកត្ថេរាបទាន ទី ៧	៥៩
	ឯករំសិយត្ថេរាបទាន ទី ៨	៦១
	សាលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩	៦២
	ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០	៦៣

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា ... អង្ក

បណ្ណាសមោ ឆត្តវគ្គោ

ឆត្តវគ្គ

បឋមំ អតិច្ឆត្តិយត្ថេរាបទានំ ៦៤

ទុតិយំ ថម្ភារោបកត្ថេរាបទានំ ៦៦

តតិយំ វេទិការកត្ថេរាបទានំ ៦៧

ចតុត្ថំ សបរិវារិយត្ថេរាបទានំ ៦៨

បញ្ចមំ ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ៦៩

ឆដ្ឋំ អនុលោមទាយកត្ថេរាបទានំ ៧០

សត្តមំ មគ្គទាយកត្ថេរាបទានំ ៧១

អដ្ឋមំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ ៧២

នវមំ វដំសកិយត្ថេរាបទានំ ៧៣

ទសមំ បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទានំ ៧៥

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

ឆក្កវគ្គ ទី ១៥

ឆក្កវគ្គ	អធិឆត្តិយត្ថេរាបទាន ទី ១	៦៥
	ថម្ភារោបកត្ថេរាបទាន ទី ២	៦៦
	វេទិការកត្ថេរាបទាន ទី ៣	៦៧
	សបរិវារិយត្ថេបទាន ទី ៤	៦៨
	ឧម្មាបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥	៦៩
	អនុលោមទាយត្ថេរាបទាន ទី ៦	៧០
	មគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧	៧១
	ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨	៧២
	វដំសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៩	៧៣
	បល្លង្កទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០	៧៤

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា		អង្កេ
	សោឡសមោ ពន្ធុជីវកវគ្គោ	
ពន្ធុជីវកវគ្គេ	បឋមំ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទានំ	៧៧
	ទុតិយំ តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	៧៨
	តតិយំ វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទានំ	៧៩
	ចតុត្ថំ កក្ការុបុប្ផកត្ថេរាបទានំ	៨០
	បញ្ចមំ មន្ទារវបុប្ផកត្ថេរាបទានំ	៨១
	ឆដ្ឋំ កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	៨២
	សត្តមំ តិណសូលកត្ថេរាបទានំ	៨៣
	អដ្ឋមំ នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	៨៤
	នវមំ បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	៨៥
	ទសមំ កុមុទទាយកត្ថេរាបទានំ	៨៦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

ពន្ធុជីវកវគ្គ ទី ១៦

ពន្ធុជីវកវគ្គ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ទី ១ . . . . . ៧៧

តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . . ៧៨

វីថិសម្មជ្ជកត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . ៧៩

កក្ការុបុប្ផកត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . ៨០

មន្ទារវបុប្ផកត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . ៨១

កទម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . ៨២

តិណសូលកត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . . ៨៣

នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . . ៨៤

បុន្នាគបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . ៨៥

កុមុទទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . ៨៦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សុបារិចរិយវគ្គ ទី ១៧

សុបារិចរិយវគ្គ	បារិចរិយត្ថេរាបទាន ទី ១	៨៩
	កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២	៩០
	ខជ្ជកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣	៩១
	ទេសបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤	៩២
	កណិការច្ឆទនិយត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . .	៩៣
	សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦	៩៤
	យុថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៧	៩៥
	ទុស្សទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨	៩៦
	សមាទបកត្ថេរាបទាន ទី ៩	៩៧
	បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទាន ទី ១០	៩៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា　　　　　　　　　　　　អង្កេ

សត្តរសមោ សុបារិចរិយវគ្គោ

សុបារិចរិយវគ្គ បឋមំ សុបារិចរិយត្ថេរាបទានំ ៨៩

ទុតិយំ កណវេរបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ៩០

តតិយំ ខជ្ជទាយកត្ថេរាបទានំ ៩១

ចតុត្ថំ ទេសបូជកត្ថេរាបទានំ ៩២

បញ្ចមំ កណិការច្ឆទនិយត្ថេរាបទានំ ៩៣

ឆដ្ឋំ សប្បិទាយកត្ថេរាបទានំ ៩៤

សត្តមំ យុថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ៩៥

អដ្ឋមំ ទុស្សទាយកត្ថេរាបទានំ ៩៦

នវមំ សមាទបកត្ថេរាបទានំ ៩៧

ទសមំ បញ្ចង្គុលិយត្ថេរាបទានំ ៩៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា		អង្កេ

អដ្ឋារសមោ កុមុទវគ្គោ

កុមុទវគ្គេ	បឋមំ កុមុទមាលិយត្ថេរាបទានំ	១០១
	ទុតិយំ និស្សេណិទាយកត្ថេរាបទានំ . . .	១០២
	តតិយំ រត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១០៣
	ចតុត្ថំ ឧទបានទាយកត្ថេរាបទានំ	១០៤
	បញ្ចមំ សីហាសនទាយកត្ថេរាបទានំ . . .	១០៥
	ឆដ្ឋំ មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទានំ	១០៦
	សត្តមំ ឯកទីបិយត្ថេរាបទានំ	១០៧
	អដ្ឋមំ មណិបូជកត្ថេរាបទានំ	១០៨
	នវមំ តិកិច្ឆកត្ថេរាបទានំ	១០៩
	ទសមំ សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទានំ	១១០

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

កុមុទវគ្គ ទី ៣៨

កុមុទវគ្គ	កុមុទមាលិយត្ថេរាបទាន ទី ១	១០១
	និស្សេណិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២	១០២
	រត្តិយបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	១០៣
	ឧទបានទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤	១០៤
	សីហាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥	១០៥
	មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៦	១០៦
	ឯកទីបិយត្ថេរាបទាន ទី ៧	១០៧
	មណិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨	១០៨
	តិកិច្ឆកត្ថេរាទាន ទី ៩	១០៩
	សង្ឃុបដ្ឋាកត្ថេរាបទាន ទី ១០	១១០

មាតិកាបត្តាធិ

មាតិកា		អង្ក
	ឯកូនវីសតិមោ កុដជបុប្ផិយវគ្គោ	
កុដជបុប្ផិយវគ្គ	បឋមំ កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១១២
	ទុតិយំ ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទានំ	១១៣
	តតិយំ កោតុម្ពរិយត្ថេរាបទានំ	១១៤
	ចតុត្ថំ បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទានំ	១១៥
	បញ្ចមំ ឥសិមុគ្គទាយកត្ថេរាបទានំ	១១៦
	ឆដ្ឋំ ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទានំ	១១៧
	សត្តមំ ឯកចិន្តិកត្ថេរាបទានំ	១១៨
	អដ្ឋមំ តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១២០
	នវមំ ឯកចារិយត្ថេរាបទានំ	១២១
	ទសមំ តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១២២

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

កុដជបុប្ផិយវគ្គ ទី ១៩

កុដជបុប្ផិយវគ្គ កុដជបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១ . . . . . . ១១២
ពន្ធុជីវកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . . . ១១៣
កោដុម្ពរិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . . ១១៤
បញ្ចហត្ថិយត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . . ១១៥
ឥសិមុគ្គទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . ១១៦
ពោធិឧបដ្ឋាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . . ១១៧
ឯកចិន្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . . . ១១៨
តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . . ១២០
ឯកចារិយត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . . . ១២១
តិវណ្ដិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . . ១២២

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

វីសតិមោ តមាលបុប្ផិយវគ្គោ

តមាលបុប្ផិយវគ្គ បឋមំ តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១២៤

ទុតិយំ តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទានំ . . . ១២៥

តតិយំ ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទានំ ១២៦

ចតុត្ថំ អសោកបូជកត្ថេរាបទានំ ១២៧

បញ្ចមំ អង្កោលកត្ថេរាបទានំ ១២៨

ឆដ្ឋំ កិសលយបូជកត្ថេរាបទានំ ១២៩

សត្តមំ តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទានំ ១៣០

អដ្ឋមំ គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទានំ . . . ១៣១

នវមំ តិកណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៣២

ទសមំ យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៣៤

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

តមាលបុប្ផិយវគ្គ ទី ២០

តមាលបុប្ផិយវគ្គ តមាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១ . . . . . ១២៤

តិណសន្ថារទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . ១២៥

ខណ្ឌផុល្លិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . . ១២៦

អសោកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . . ១២៧

អង្កោលកត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . . . ១២៨

កិសលយបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . . ១២៩

តិន្ទុកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . . ១៣០

គិរិនេលមុដ្ឋិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . . ១៣១

តិកណ្ណិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . . ១៣២

យូថិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . . ១៣៤

មាតិកាបត្តនិ

មាតិកា | អង្ក

ឯកវីសតិមោ កណិការបុប្ផិយវគ្គោ

កណិការបុប្ផិយវគ្គេ បឋមំ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៣៦

ទុតិយំ មិនេលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៣៧

តតិយំ កឹកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៣៨

ចតុត្ថំ តរណិយត្ថេរាបទានំ ១៣៩

បញ្ចមំ និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៤០

ឆដ្ឋំ ឧទកទាយកត្ថេរាបទានំ ១៤១

សត្តមំ សលឡមាលិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៤២

អដ្ឋមំ កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៤៣

នវមំ អាធារទាយកត្ថេរាបទានំ ១៤៤

ទសមំ បាបនិវារិយត្ថេរាបទានំ ១៤៥

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

កណិការបុប្ផិយវគ្គ ទី ២១

កណិការបុប្ផិយវគ្គ កណិការបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១ . . . . ១៣៦

មិនេលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . ១៣៧

កឹកណិកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . ១៣៨

តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . ១៣៩

និគ្គុណ្ឌិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . ១៤០

ឧទកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . ១៤១

សលឡមាលិយត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . ១៤២

កោរណ្ឌបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . ១៤៣

អាធារទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . ១៤៤

បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . ១៤៥

មាតិកាបត្ថាធិ

មាតិកា	អង្កៃ
ពាវីសតិមោ ហត្ថិវគ្គោ	
ហត្ថិវគ្គ បឋមំ ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទានំ	១៨៧
ទុតិយំ បានធិទាយកត្ថេរាបទានំ	១៨៨
តតិយំ សច្ចសញ្ញកត្ថេរាបទានំ	១៨៩
ចតុត្ថំ ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទានំ	១៩០
បញ្ចមំ រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទានំ	"
ឆដ្ឋំ សន្ធិតត្ថេរាបទានំ	១៩២
សត្តមំ តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទានំ . . .	១៩៣
អដ្ឋមំ អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទានំ	១៩៤
នវមំ សប្បិទាយកត្ថេរាបទានំ	១៩៥
ទសមំ បាបនិវារិយត្ថេរាបទានំ	១៩៧

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា		ទំព័រ
	ហត្ថិវគ្គ ទី ២២	
ហត្ថិវគ្គ	ហត្ថិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១	១៤៧
	បានធិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២	១៤៨
	សច្ចសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៣	១៤៩
	ឯកសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៤	១៥០
	រំសិសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៥	១៥០
	សន្ធិតត្ថេរាបទាន ទី ៦	១៥២
	តាលវណ្ដទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . .	១៥៣
	អក្កន្តសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៨	១៥៤
	សប្បិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩	១៥៥
	បាបនិវារិយត្ថេរាបទាន ទី ១០	១៥៧

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

តេវីសតិមោ អាលម្ពនទាយកវគ្គោ

អាលម្ពនទាយកវគ្គ បឋមំ អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទានំ . . . ១៥៩
ទុតិយំ អជិនទាយកត្ថេរាបទានំ ១៦០
តតិយំ ទ្វេរតនិយត្ថេរាបទានំ ១៦១
ចតុត្ថំ អារក្ខទាយកត្ថេរាបទានំ ១៦២
បញ្ចមំ អព្យាធិកត្ថេរាបទានំ ១៦៣
ឆដ្ឋំ វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៦៤
សត្តមំ សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៦៥
អដ្ឋមំ មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទានំ ១៦៦
នវមំ សុកតាវេឡិយត្ថេរាបទានំ ១៦៧
ទសមំ ឯកវន្ទនិយត្ថេរាបទានំ ១៦៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

អាលម្ពនទាយកវគ្គ ទី ២៣

អាលម្ពនទាយកវគ្គ អាលម្ពនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១ . . ១៥៩

អជិនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . ១៦០

ទ្វេរតនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . ១៦១

អារក្ខទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . ១៦២

អព្យាធិកត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . ១៦៣

វកុលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . ១៦៤

សោវណ្ណវដំសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . ១៦៥

មិញ្ជវដំសកិយត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . ១៦៦

សុកតាវេឡិយត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . ១៦៧

ឯកវន្ទនិយត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . ១៦៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

ចតុត្តឹសោ ឧទកាសនទាយិវគ្គោ

ឧទកាសនទាយិវគ្គេ បឋមំ ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទានំ . . ១៧០

ទុតិយំ ភាជនទាយកត្ថេរាបទានំ. . . . ១៧១

តតិយំ សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ . . . . „

ចតុត្ថំ កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទានំ ១៧២

បញ្ចមំ វេទិទាយកត្ថេរាបទានំ ១៧៣

ឆដ្ឋំ វណ្ណការកត្ថេរាបទានំ ១៧៤

សត្តមំ បិយាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៧៥

អដ្ឋមំ អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទានំ . . . ១៧៦

នវមំ ជគតិការកត្ថេរាបទានំ ១៧៧

ទសមំ វាសិទាយកត្ថេរាបទានំ . . . . „

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

ឧទកាសនទាយិវគ្គ ទី ២៤

មាតិកា	ទំព័រ
ឧទកាសនទាយិវគ្គ ឧទកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១ . .	១៧០
ភាជនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . .	១៧១
សាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	,,
កិលញ្ជទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤	១៧២
វេទិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥	១៧៣
វណ្ណការកត្ថេរាបទាន ទី ៦	១៧៤
បិយាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . .	១៧៥
អម្ពយាគទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . .	១៧៦
ជគតិការកត្ថេរាបទាន ទី ៩	១៧៧
វាសិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . .	,,

មាតិកាបដ្ឋានំ

មាតិកា | អង្ក

បញ្ចវីសោ តុវរទាយិវគ្គោ

តុវរទាយិវគ្គ

បឋមំ តុវរទាយកត្ថេរាបទានំ ១៧៩

ទុតិយំ នាគកេសរិយត្ថេរាបទានំ . . . . . ,,

តតិយំ នឡិនកេសរិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៨០

ចតុត្ថំ វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ១៨១

បញ្ចមំ កុដិធូបកត្ថេរាបទានំ ១៨២

ឆដ្ឋំ បត្តទាយកត្ថេរាបទានំ ១៨៣

សត្តមំ ធាតុបូជកត្ថេរាបទានំ . . . . . . ,,

អដ្ឋមំ សត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរាបទានំ . . . ១៨៤

នវមំ ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ . . . ១៨៥

ទសមំ ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទានំ . . . ១៨៦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា		ទំព័រ
	តុវរទាយិវគ្គ ទី ២៥	
តុវរទាយិវគ្គ	តុវរដ្ឋិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១	១៧៩
	នាគកេសរិយត្ថេរាបទាន ទី ២	„
	នឡិនកេសរិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	១៨០
	វិរវិបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	១៨១
	កុដិធូបកត្ថេរាបទាន ទី ៥	១៨២
	បត្តទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦	១៨៣
	ធាតុបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៧	„
	សត្តសត្តលិបុប្ផបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . .	១៨៤
	ពិម្ពិជាលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៩	១៨៥
	ឧទ្ទាលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១០	១៨៦

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្កេ
ឆត្តឹសតិមោ ថោមកវគ្គោ	
ថោមកវគ្គេ បឋមំ ថោមកត្ថេរាបទានំ	១៨៨
ទុតិយំ ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទានំ	១៨៩
តតិយំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ	"
ចតុត្ថំ តម្ពបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១៩០
បញ្ចមំ សត្តបាដលិយត្ថេរាបទានំ	១៩១
ឆដ្ឋំ ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទានំ	១៩២
សត្តមំ មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទានំ	១៩៣
អដ្ឋមំ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទានំ	១៩៤
នវមំ កុដិទាយកត្ថេរាបទានំ	១៩៥
ទសមំ អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ	១៩៦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

ថោមកវគ្គ ទី ២៦

មាតិកា		ទំព័រ
ថោមកវគ្គ	ថោមកត្ថេរាបទាន ទី ១	១៨៨
	ឯកាសនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២ . . .	១៨៩
	ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៣	,,
	ចម្បកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	១៩០
	សត្តបាដលិយត្ថេរាបទាន ទី ៥	១៩១
	ឧបាហនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . .	១៩២
	មញ្ជរិបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៧	១៩៣
	បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨	១៩៤
	កុដិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៩	១៩៥
	អគ្គបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ១០	១៩៦

មាតិកាបត្ថានិ

មាតិកា | អង្កេ

សត្តរសោ បទុមុក្ខេបវគ្គោ

បទុមុក្ខេបវគ្គ បឋមំ អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទានំ ១៩៨

ទុតិយំ តេលមក្ខិយត្ថេរាបទានំ ១៩៩

តតិយំ អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទានំ ២០០

ចតុត្ថំ ទីបទាយកត្ថេរាបទានំ ២០១

បញ្ចមំ ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទានំ ២០២

ឆដ្ឋំ មច្ឆទាយកត្ថេរាបទានំ ២០៣

សត្តមំ ជវហំសកត្ថេរាបទានំ ២០៤

អដ្ឋមំ សឡលបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ ២០៥

នវមំ ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទានំ . . . ២០៦

ទសមំ តរណិយត្ថេរាបទានំ ២០៧

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បទុមុក្ខេបវគ្គ ទី ២៧

បទុមុក្ខេបវគ្គ	អាកាសុក្ខិបិយត្ថេរាបទាន ទី ១	១៩៨
	តេលមក្ខិយត្ថេរាបទាន ទី ២	១៩៩
	អឌ្ឍចន្ទិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	២០០
	ទីបទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤	២០១
	ពិឡាលិទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៥	២០២
	មច្ឆទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦	២០៣
	ជវហំសកត្ថេរាបទាន ទី ៧	២០៤
	សលលបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៨	២០៥
	ឧបាគតហាសនិយត្ថេរាបទាន ទី ៩	២០៦
	តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ១០	២០៧

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កៃ

អដ្ឋវីសតិមោ សុវណ្ណពិព្ពោហនវគ្គោ

សុវណ្ណពិព្ពោហនវគ្គេ បឋមំ សុវណ្ណពិព្ពោហនិយត្ថេរាបទានំ . ២០៩

ទុតិយំ តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទានំ ២១០

តតិយំ ចង្កោដកិយត្ថេរាបទានំ ២១១

ចតុត្ថំ អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទានំ ២១២

បញ្ចមំ ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទានំ ២១៣

ឆដ្ឋំ បោត្ថទាយកត្ថេរាបទានំ ២១៤

សត្តមំ ចិតកទាយកត្ថេរាបទានំ . . . . . ,,

អដ្ឋមំ អាលុវទាយកត្ថេរាបទានំ ២១៥

នវមំ បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទានំ ២១៦

ទសមំ តរណិយត្ថេរាបទានំ ២១៧

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គ ទី ២៨

សុវណ្ណពិព្វោហនវគ្គ សុវណ្ណពិព្វោហនិយត្ថេរាបទាន ទី ១ . . ២០៩

តិលមុដ្ឋិយត្ថេរាបទាន ទី ២ . . . . . . ២១០

ចង្កោដកិយត្ថេរាបទាន ទី ៣ . . . . . . ២១១

អព្ភញ្ជនទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៤ . . . . ២១២

ឯកញ្ជលិយត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . . . . . ២១៣

ពោត្ថទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៦ . . . . . ២១៤

ចិតកទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៧ . . . . . ,,

អាលុវទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៨ . . . . ២១៥

បុណ្ឌរីកត្ថេរាបទាន ទី ៩ . . . . . . ២១៦

តរណិយត្ថេរាបទាន ទី ១០ . . . . . ២១៧

មាតិកាបត្តនិ

មាតិកា អង្កៃ

ឯកូនត្តឹសោ បណ្ណទាយកវគ្គោ

បណ្ណទាយកវគ្គេ បឋមំ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទានំ ២១៩

ទុតិយំ ផលទាយកត្ថេរាបទានំ ២២០

តតិយំ បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទានំ ២២១

ចតុត្ថំ ឯកបុត្តិយត្ថេរាបទានំ ២២២

បញ្ចមំ មឃវបុប្ផិយត្ថេរាបទានំ . . . ២២៣

ឆដ្ឋំ ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទានំ ២២៤

សត្តមំ អបទានិយត្ថេរាបទានំ ២២៥

អដ្ឋមំ សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទានំ ២២៦

នវមំ ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទានំ ២២៧

ទសមំ បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទានំ ២២៨

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា ទំព័រ

បណ្ណទាយកវគ្គ ទី ២៩

មាតិកា	ទំព័រ
បណ្ណទាយកវគ្គ បណ្ណទាយកត្ថេរាបទាន ទី ១	២១៩
ផលទាយកត្ថេរាបទាន ទី ២	២២០
បច្ចុគ្គមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៣	២២១
ឯកបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៤	២២២
មឃវបុប្ផិយត្ថេរាបទាន ទី ៥	២២៣
ឧបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ទី ៦	២២៤
អបទានិយត្ថេរាបទាន ទី ៧	២២៥
សត្តាហបព្វជិតត្ថេរាបទាន ទី ៨	២២៦
ពុទ្ធុបដ្ឋាយិកត្ថេរាបទាន ទី ៩	២២៧
បុព្វង្គមនិយត្ថេរាបទាន ទី ១០	២២៨

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា អង្កេ

តិំសោ ចិតកបូជកវគ្គោ

ចិតកបូជកវគ្គ បឋមំ ចិតកបូជកត្ថេរាបទានំ ៥៣០

ទុតិយំ បុប្ផធារកត្ថេរាបទានំ ៥៣១

តតិយំ ឆត្តទាយកត្ថេរាបទានំ ៥៣២

ចតុត្ថំ សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទានំ ៥៣៣

បញ្ចមំ គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទានំ . . . ៥៣៤

ឆដ្ឋំ បទបូជកត្ថេរាបទានំ ៥៣៥

សត្តមំ ទេសកិត្តកត្ថេរាបទានំ ៥៣៦

អដ្ឋមំ សរណគមនិយត្ថេរាបទានំ ៥៣៧

នវមំ អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទានំ ៥៣៨

ទសមំ អនុសំសាវកត្ថេរាបទានំ . . . . "

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា		ទំព័រ

ចិតកបូជកវគ្គ ទី ៣០

ចិតកបូជកវគ្គ	ចិតកបូជកត្ថេរាបទាន ទី ១	២៣០
	បុប្ផធារកត្ថេរាបទាន ទី ២	២៣១
	ឆត្តទាយកត្ថេរាបទាន ទី ៣	២៣២
	សទ្ទសញ្ញកត្ថេរាបទាន ទី ៤	២៣៣
	គោសីសនិក្ខេបកត្ថេរាបទាន ទី ៥ . . .	២៣៤
	បទបូជកត្ថេរាបទាន ទី ៦	២៣៥
	ទេសកិត្តិកត្ថេរាបទាន ទី ៧	២៣៦
	សរណគមនិយត្ថេរាបទាន ទី ៨	២៣៧
	អម្ពបិណ្ឌិយត្ថេរាបទាន ទី ៩	២៣៨
	អនុសំសាវកត្ថេរាបទាន ទី ១០	”

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋោ	អវិរុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	វដ្ឋលេខាយំ
តិជប្បកិន្ន	តិជប្បកិន្នំ	៣២	៦
បុប្ផផ្សិយត្ថកបនាធំ	បុប្ផផ្សិយ.ត្ថក. បនាធំ	៣៣	១
ការុណិកោ	ការុណិកោ	៥៥	១៥
ឆាមា តេចក្កាវត្តី	ឆាមា តេ ចក្កាវត្តី	៥៦	១១
ការកោ	តារកោ	៥៨	១៦
បុប្ផយត្ថេរស្ស	បុប្ផិយត្ថេរស្ស	១២៣	៤
សុវណ្ណា	(១០២) សុវណ្ណា	១៣៧	២
ឆត្តណ្ហិ	ឆិត្តុណ្ហិ	១៤០	”
កាកបិតា	កាកបិតា	១៦២	១៧
ពុទ្ធំ	ពុទ្ធំ	១៦៤	១២
រីរំ	រីរំ	១៦៨	៣
ចតុត្ថីលោ	ចតុត្ថីសោ	១៧០	១

វិសុទ្ធាវិសុទ្ធបត្តំ

វិសុទ្ធបាឋោ	អវិសុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	បដ្ឋលេខាយំ
វេទនាយកេត្ក- បទានំ	វេទិនាយកេត្ក- កបទានំ	១៧៣	១
សត្តមំ	សមត្តំ	១៧៨	៦
ករិត្វា កុរុមានាយ	ករិត្វា តុរុមានាយ	១៧៩	១៧
វិមោក្ខាបច	វិមោក្ខាបិច	១៨១	៦
សត្តធាផលិយត្កក- បទានំ	សត្តធាផលិយកេត្ក- កបទាន	១៩១	១
ឧទាហនាយកេត្ក- រស្ស	ឧទាហនាយ- កេត្ករស្ស	១៩២	១៤
បញ្ចវីសេ	បញ្ចវីសេ	២០០	៧
ចង្កោដកយកេត្ករស្ស	ចង្កោដកិយកេត្ក- រស្ស	២១១	១២
អាលុវនាយកោថេកេ	អាលុវនាយ- កោ ថេកេ	២១៦	៦
ថេក	ថេកេ	២២០	១៥
ដលិំ	ដលិំ	២៣៧	៧

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុសត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
មហេស	មហេសី	១	១០
ខុទ្ទនិកាយ	ខុទ្ទកនិកាយ	៤	១
ទ្រះហឫទ័យ	ព្រះហឫទ័យ	៨	៧
អបទាន់	អបទាន	១៤	១
ទ្រង៍ឈរ	ទ្រង់ឈរ	១៧	៣
ទ្រង៍បរិនិព្វាន	ទ្រង់បរិនិព្វាន	២០	១១
ប្រាមោជ្យ	ប្រាមោទ្យ	២២	១៣
សុត្តន្ធ	សុត្តន្ត	២៤	១
ក្ខង៍	ក្សង៍	២៥	២
ប្រថពី	ប្រឹថពី	,,	១៣
សញ្ញាកត្កោពបទាន	សញ្ញាកត្តោពបទាន	២៦	១១
អគទាន	អបទាន	២៨	១
អំកីកប្បនេះ	អំពីកប្បនេះ	៣០	១២
ធ្វើជាក់ច្បាស់	ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់	,,	១៥
នេនះ	នេះ	៣៧	៦

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុសត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ពុទ្ធ	ពុទ្ធ-	៣៨	៩
កប្យ	កប្ប	,,	១១
គន្ធាទកិយត្ថេរ	គន្ធោទកិយត្ថេរ	,,	១៦
អគិ	អគ្គិ	៤១	១១
កុស	កុសុ	៤២	១៣
ឥតិហា-	ឥតិហាស-	,,	១៥
កុសមាសនិយត្ថេរាទាន	កុសុមាសនិយត្ថេរាបទាន	៤៣	១
រកាឈ្នះ	ការឈ្នះ	៤៥	១១
បុប្ផិយក	បុប្ផិយ	៤៧	១
បុប្ផិ	បុប្ផិយ	៤៨	១១
ប្រាមោជ្យ	ប្រាមោទ្យ	៩៤	១៧
តាបស់	តាបស	៩៨	១០
ទាយកត្ថេរាបទាន	ទាយកត្ថេរាបទាន	១៦៤	៧
ព្រះអង	ព្រះអង្គ	៨៤	១២
មគ្គទត្តកត្ថេរាបទាន	មគ្គទត្តិកត្ថេរាបទាន	១០៦	១៨

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុសត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ឯកាចរិយកេត្រ	ឯកចារិយកេត្រ	១២១	១៦
ឯកាចរិយកេត្រពបទាន	ឯកចារិយកេត្រពបទាន	"	១៨
កន្ធ្វារវតី	កន្ធក្រន្ធ្វារវតី	១២៩	២
ទ្រង	ទ្រង់	"	៣
ដល	ដល់	១៣០	១០
បិណ្ឌបាត្រ	បិណ្ឌបាត	១៣២	១៤
ទទកទាកយកេត្រពបទាន	ទទកទាយកកេត្រពបទាន	១៤១	១៥
ការលើក	ការរលើក	១៥១	៥
ជាពនសកៈ	ជានពសកៈ	១៥៤	៩
ថ្វាសប្បិ	ថ្វាយសប្បិ	១៥៦	៦
សាស	សាសៈ	១៥៩	៨
ប្រាស់តាក	ប្រាសតាក	១៦១	៧
មួយអង	មួយអង្គ	១៦៨	៨
កិលញ្ញទាយកេត្រពបទាន	កិលញ្ញទាយកកេត្រពបទាន	១៧២	១៤
និងកិញ្ញា	និងអកិញ្ញា	១៧៥	២

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុសត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ទុគ្តតិ	ទុគ្គតិ	១៧៦	១០
	ជាតុប្បជ្ជកហេតុបទាន ទី ៧	២៧៣	១
នូវថា	នូវគាថា	១៩៨	១៥
ច្រេន	ច្រើន	២០៩	៨
ច្បាស់	ច្បាស់	"	១០
ប្រាស់ហើយ	ប្រាសហើយ	២១២	៤
ល្ហាស់ល្ហន់	ល្ហាសល្ហន់	៦២១	៦
អបទាននិយហេតុបទាន	អបទានិយហេតុបទាន	២២៥	១
ជាមាស់	ជាម្ចាស់	២៣១	៩
ព្រោហេតុ	ព្រោះហេតុ	២៣៩	៤
សតកៈ ទី ៣០	សតកៈ ទី ៣	២៤០	១០

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE